

คำนำ

รายงานการศึกษาเรื่อง คู่ทางการส่งออกอาหารไปประเทศมาเลเซีย มีวัตถุประสงค์เพื่อทราบถึงศักยภาพและโครงสร้างของสินค้าอาหารส่งออก ทราบถึงโอกาสของการส่งออกสินค้าอาหาร และสามารถเสนอแนะเชิงนโยบาย ให้สามารถลดอุปสรรคและข้อกีดขวางการส่งออกสินค้าอาหาร ซึ่งผลการศึกษาในครั้งนี้ ทำให้ได้รับประโยชน์และสามารถใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการศึกษาต่อเนื่อง ทั้งในเชิงลึกและรวมถึงใช้เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายของการดำเนินงาน ได้ต่อไป

ผู้จัดทำ ขอขอบคุณทุกท่านทั้งภาครัฐและเอกชนที่ได้อนุเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาในครั้งนี้ ขอขอบคุณคุณสุเมธสิริ หมัดอะคัม และคุณวิบูลย์ รัญคร ซึ่งได้รับความเอื้อเฟื้อในด้านข้อมูลและงานด้านเอกสาร และขอขอบคุณผู้บริหารของส่วนวิชาการที่ให้คำแนะนำ และได้อำนวยความสะดวกต่าง ๆ ให้การจัดทำรายงานสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ผู้จัดทำ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าเนื้อหาสาระของรายงานการศึกษานี้ จะสามารถเอื้อประโยชน์ต่อทุกท่านต่อไป

นายพรเกียรติ ชัยยืน

เศรษฐกรอาวุโส

ส่วนวิชาการ สำนักงานภาคใต้

ผู้จัดทำ

พฤศจิกายน 2547

สารบัญ

	หน้า
บทสรุปผู้บริหาร	(1)
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความสำคัญของการศึกษา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา	4
1.3 วิธีการรวบรวมข้อมูล	4
1.4 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล	4
1.5 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	4
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษา	6
1.7 ผู้จัดทำ	6
บทที่ 2 ข้อมูลพื้นฐานประเทศมาเลเซีย	7
2.1 ข้อมูลทั่วไป	7
2.2 โครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศมาเลเซีย	8
2.3 ความสัมพันธ์กับไทย	11
บทที่ 3 บทวิเคราะห์	13
3.1 การส่งออกสินค้าอาหาร	13
3.2 มูลค่าส่งออกสินค้าอาหารรวมและประเภทของสินค้าอาหารส่งออก	22
3.2.1 สินค้า แป้ง ข้าว เส้นหมี่	23
3.2.2 สินค้าอาหารสัตว์	27
3.2.3 สินค้าเมล็ดพืช น้ำมันพืช	29
3.2.4 สินค้าปศุสัตว์	32
3.2.5 สินค้าสัตว์น้ำ	34
3.2.6 สินค้าอาหารทะเลแปรรูป	37
3.2.7 สินค้าผักสด	39
3.2.8 สินค้าผลไม้สด	41
3.2.9 สินค้าผักผลไม้แปรรูป	43

	หน้า
บทที่ 4 สรุปปัญหาและแนวทางการแก้ไข	46
4.1 สรุป	47
4.2 ปัญหา	
4.2.1 ปัญหาด้านการผลิต	47
4.2.2 ปัญหาด้านตลาดต่างประเทศ	48
4.3 แนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรค	49
4.3.1 แนวทางการแก้ไขปัญหาด้านต้นทุนการผลิต	49
4.3.2 แนวทางการแก้ไขปัญหาด้านตลาดต่างประเทศ	50
4.3.3 แนวทางการแก้ไขปัญหาด้านอื่น ๆ	51
บรรณานุกรม	52
ภาคผนวก	53

สารบัญรูปภาพ

	หน้า
รูปที่ 1 โครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศมาเลเซีย	8
รูปที่ 2 สัดส่วนมูลค่าเศรษฐกิจสาขาต่าง ๆ ต่อ GDP ของมาเลเซีย ปี 2546	10
รูปที่ 3 แผนที่มาเลเซีย	14
รูปที่ 4 สัดส่วนปริมาณสินค้าอาหารส่งออกไปตลาดมาเลเซียและตลาดอื่นๆ	15
รูปที่ 5 สัดส่วนมูลค่าสินค้าอาหารส่งออกไปตลาดมาเลเซียและตลาดอื่น ๆ	16
รูปที่ 6 มูลค่าสินค้าอาหารส่งออกผ่านด่านต่าง ๆ	16
รูปที่ 7 สัดส่วนมูลค่าส่งออกอาหารไปมาเลเซีย	22
รูปที่ 8 มูลค่าส่งออกอาหารรวมทุกชนิด	23
รูปที่ 9 สัดส่วนมูลค่าส่งออกแป้ง ข้าว เส้นหมี่	24
รูปที่ 10 มูลค่าส่งออกแป้ง ข้าว เส้นหมี่	25
รูปที่ 11 สัดส่วนมูลค่าส่งออกอาหารสัตว์	27
รูปที่ 12 มูลค่าส่งออกอาหารสัตว์	28
รูปที่ 13 สัดส่วนมูลค่าส่งออกเมล็ดพืช น้ำมันพืช	29
รูปที่ 14 มูลค่าส่งออกเมล็ดพืช น้ำมันพืช	31
รูปที่ 15 สัดส่วนมูลค่าส่งออกปศุสัตว์	32
รูปที่ 16 มูลค่าส่งออกปศุสัตว์	33
รูปที่ 17 สัดส่วนมูลค่าส่งออกสัตว์น้ำ	34
รูปที่ 18 มูลค่าส่งออกสัตว์น้ำ	35
รูปที่ 19 สัดส่วนมูลค่าส่งออกอาหารทะเลแปรรูป	37
รูปที่ 20 มูลค่าส่งออกอาหารทะเลแปรรูป	38
รูปที่ 21 สัดส่วนส่งออกผักสดชนิดต่าง ๆ ไปจำหน่ายตลาดมาเลเซีย	39
รูปที่ 22 มูลค่าส่งออกผักสดชนิดต่าง ๆ ไปตลาดมาเลเซีย	40
รูปที่ 23 สัดส่วนมูลค่าส่งออกผลไม้สด	41
รูปที่ 24 มูลค่าส่งออกผลไม้สด	42
รูปที่ 25 สัดส่วนมูลค่าส่งออกผักผลไม้แปรรูป	43
รูปที่ 26 มูลค่าส่งออกผักผลไม้แปรรูป	45

สารบัญแผนภาพ

	หน้า
แผนภาพที่ 1 สัดส่วนร้อยละมูลค่าส่งออกอาหารผ่านด่านต่าง ๆ	17
แผนภาพที่ 2 สัดส่วนร้อยละมูลค่าส่งออกแป้ง ข้าว เส้นหมี่ ผ่านด่านต่าง ๆ	26
แผนภาพที่ 3 สัดส่วนร้อยละมูลค่าส่งออกอาหารสัตว์ผ่านด่านต่าง ๆ	28
แผนภาพที่ 4 สัดส่วนร้อยละมูลค่าส่งออกเมล็ดพืช น้ำมันพืช ผ่านด่านต่าง ๆ	30
แผนภาพที่ 5 สัดส่วนร้อยละมูลค่าส่งออกปศุสัตว์ ผ่านด่านต่าง ๆ	33
แผนภาพที่ 6 สัดส่วนร้อยละมูลค่าส่งออกสัตว์น้ำ ผ่านด่านต่าง ๆ	36
แผนภาพที่ 7 สัดส่วนร้อยละมูลค่าส่งออกอาหารทะเลแปรรูป ผ่านด่านต่าง ๆ	38
แผนภาพที่ 8 สัดส่วนร้อยละมูลค่าส่งออกผักสด ผ่านด่านต่าง ๆ	40
แผนภาพที่ 9 สัดส่วนร้อยละมูลค่าส่งออกผลไม้สด ผ่านด่านต่าง ๆ	42
แผนภาพที่ 10 สัดส่วนร้อยละมูลค่าส่งออกผักผลไม้แปรรูป ผ่านด่านต่าง ๆ	44

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 Gross Domestic Product by Kind of Economic Activity in Constant 1987 Prices (RM million)	9
ตารางที่ 2 Gross Domestic Product by Kind of Economic Activity in Constant 1987 Prices (Ratio %)	10
ตารางที่ 3 สินค้าอาหารส่งออกผ่านด่านศุลกากรในภาคใต้ปี 2546	13
ตารางที่ 4 ประเภทของสินค้าอาหารส่งออกผ่านด่านศุลกากรต่าง ๆ ในภาคใต้ ไปตลาดมาเลเซีย	19
ตารางที่ 5 มูลค่าสินค้าส่งออกผ่านด่านศุลกากรในภาคใต้ไปยังตลาดปลายทาง มาเลเซียปี พ. ศ. 2546	20
ตารางที่ 6 สัดส่วนร้อยละมูลค่าสินค้าส่งออกอาหารแต่ละชนิดผ่านด่านศุลกากรต่าง ๆ ในภาคใต้ไปยังตลาดปลายทางมาเลเซียปี พ. ศ. 2546 แยกตามสินค้า	21

สารบัญภาคผนวก

	หน้า
1. ขั้นตอนการส่งออกสินค้าไปต่างประเทศ	53
2. ตัวอย่างขั้นตอนการติดต่อกับสำนักงานการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์	54
3. ตารางภาคผนวก	55
3.1 ตารางภาคผนวกที่ 1 มูลค่าส่งออกอาหารไปตลาดมาเลเซียปี 2546	55
3.2 ตารางภาคผนวกที่ 2 มูลค่าส่งออกอาหารสัตว์ไปตลาดมาเลเซียปี 2546	56
3.3 ตารางภาคผนวกที่ 3 มูลค่าส่งออกผักผลไม้แปรรูปไปตลาดมาเลเซียปี 2546	57
3.4 ตารางภาคผนวกที่ 4 มูลค่าสินค้าส่งออกอาหารผ่านด่านศุลกากร ไปยังตลาดปลายทางมาเลเซียปี พ. ศ. 2546	58
3.5 ตารางภาคผนวกที่ 5 มูลค่าส่งออกแป้ง ข้าว เส้นไหมไปตลาดมาเลเซียปี 2546	59
3.6 ตารางภาคผนวกที่ 6 มูลค่าส่งออกปศุสัตว์ไปตลาดมาเลเซียปี 2546	60
3.7 ตารางภาคผนวกที่ 7 มูลค่าส่งออกสัตว์น้ำไปตลาดมาเลเซียปี 2546	61
3.8 ตารางภาคผนวกที่ 8 มูลค่าส่งออกผักสดไปตลาดมาเลเซียปี 2546	62
3.9 ตารางภาคผนวกที่ 9 มูลค่าส่งออกผลไม้สดไปตลาดมาเลเซียปี 2546	63
3.10 ตารางภาคผนวกที่ 10 มูลค่าส่งออกเมล็ดพืช น้ำมันพืชไปตลาดมาเลเซียปี 2546	64
3.11 ตารางภาคผนวกที่ 11 มูลค่าส่งออกอาหารทะเลแปรรูปไปตลาดมาเลเซียปี 2546	65
3.12 ตารางภาคผนวกที่ 12 สัดส่วนร้อยละมูลค่าส่งออกอาหารไปตลาดมาเลเซีย	66
3.13 ตารางภาคผนวกที่ 13 สัดส่วนร้อยละมูลค่าส่งออกปศุสัตว์ไปตลาดมาเลเซีย	67
3.14 ตารางภาคผนวกที่ 14 สัดส่วนร้อยละมูลค่าส่งออกอาหารสัตว์ไปตลาดมาเลเซีย	68
3.15 ตารางภาคผนวกที่ 15 สัดส่วนร้อยละมูลค่าส่งออกผัก ผลไม้แปรรูป ไปตลาดมาเลเซีย	69
3.16 ตารางภาคผนวกที่ 16 สัดส่วนร้อยละมูลค่าส่งออกอาหารทะเล ไปตลาดมาเลเซีย	70
3.17 ตารางภาคผนวกที่ 17 สัดส่วนร้อยละมูลค่าส่งออกเมล็ดพืช น้ำมันพืช ไปตลาดมาเลเซีย	71
3.18 ตารางภาคผนวกที่ 18 สัดส่วนร้อยละมูลค่าส่งออกแป้ง ข้าว เส้นไหม ไปตลาดมาเลเซีย	72
3.19 ตารางภาคผนวกที่ 19 สัดส่วนร้อยละมูลค่าส่งออกผลไม้สด ไปตลาดมาเลเซีย	73

3.20 ตารางภาคผนวกที่ 20	สัดส่วนร้อยละมูลค่าส่งออกผักสดไปตลาดมาเลเซีย	74
3.21 ตารางภาคผนวกที่ 21	สัดส่วนร้อยละมูลค่าส่งออกสัตว์น้ำไปตลาดมาเลเซีย	75
3.22 ตารางภาคผนวกที่ 22	สัดส่วนร้อยละมูลค่าสินค้าส่งออกอาหารแต่ละชนิด ผ่านด่านศุลกากรต่าง ๆ ในภาคใต้ไปยังตลาดปลายทาง มาเลเซียปี พ. ศ. 2546 แยกตามสินค้า	76

บทสรุปผู้บริหาร

เป็นที่ทราบโดยทั่วไปว่า ในปัจจุบันนี้สินค้าอาหารของไทยได้รับความนิยมจากตลาดต่างประเทศอย่างแพร่หลาย ทั้งนี้ด้วยเพราะความเอื้ออำนวยทั้งทรัพยากรและสภาพภูมิประเทศ จึงส่งผลให้สามารถมีวัตถุดิบผลิตสินค้าอาหารได้สะดวกและหลากหลายชนิด ส่วนตลาดต่างประเทศซึ่งมีความต้องการสินค้าอาหารแหล่งสำคัญ ๆ ประกอบด้วย ตลาดสหรัฐอเมริกา คานาดา ญี่ปุ่น สหภาพยุโรป และตลาดอาเซียน

สำหรับในตลาดอาเซียนนั้น ตลาดมาเลเซียเป็นตลาดที่มีความต้องการสินค้าอาหารเป็นจำนวนมาก เนื่องจากมีปัจจัยสนับสนุนทั้งจากความต้องการของผู้บริโภคและความสะดวกในการติดต่อค้าขาย ทั้งนี้เพราะในตลาดมาเลเซียนั้นประกอบด้วยประชากรชาวมาเลเซียประมาณร้อยละ 58 ชาวจีนประมาณร้อยละ 24 และชาวอินเดียประมาณร้อยละ 8 นอกจากนี้เป็นกลุ่มประชากรชนกลุ่มน้อยอื่น ๆ ดังนั้นการบริโภคอาหารจึงมีหลากหลายประเภท โดยส่วนใหญ่นิยมบริโภคอาหารมุสลิม มีข้าวและแป้ง เป็นอาหารหลักเช่นเดียวกับอาหารไทย นอกจากนี้ในการติดต่อค้าขายระหว่างผู้ประกอบการของไทยและผู้ประกอบการของมาเลเซีย นั้น สามารถติดต่อค้าขายได้สะดวก เพราะมีพรมแดนติดต่อกันทางภาคใต้ของไทย ผู้ประกอบการจึงสามารถขนส่งสินค้าได้หลายทาง ทั้งเส้นทางบก ทางทะเลและทางอากาศ

การศึกษาในครั้งนี้จึงมีวัตถุประสงค์

1. เพื่อทราบถึงศักยภาพและโครงสร้างของสินค้าอาหารส่งออก
2. เพื่อทราบถึงโอกาสของการส่งออกสินค้าอาหาร
3. เพื่อสามารถเสนอแนะเชิงนโยบายให้สามารถลดอุปสรรคและข้อกีดขวางการส่งออก

สินค้าอาหาร

จากการศึกษาพบว่า ในปี พ. ศ. 2546 สินค้าอาหารส่งออกผ่านด่านศุลกากรในภาคใต้ไปจำหน่ายตลาดมาเลเซียมีมูลค่าสูงถึง 5,572.54 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 25.09 ของมูลค่าสินค้าส่งออกอาหารผ่านด่านศุลกากรในภาคใต้ทั้งหมด โดยในการส่งออกสินค้าอาหารผ่านทางด่านศุลกากรในภาคใต้ไปยังตลาดมาเลเซีย นั้น ผู้ประกอบการนิยมดำเนินธุรกรรมผ่านด่านศุลกากรต่าง ๆ 10 ด่านในภาคใต้ ได้แก่ ด่านศุลกากรบ้านดอน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด่านศุลกากรกระบี่ จังหวัดกระบี่ ด่านศุลกากรท่าอากาศยานภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต ด่านศุลกากรสงขลา จังหวัดสงขลา ด่านศุลกากรปาดังเบซาร์ จังหวัดสงขลา ด่านศุลกากรสะเดา จังหวัดสงขลา ด่านศุลกากรสตูล จังหวัดสตูล ด่านศุลกากรสุโขทัย-โก-ลก จังหวัดนครราชสีมา ด่านศุลกากรตากใบ จังหวัดนราธิวาส

(2)

และด่านศุลกากรเบตง จังหวัดยะลา โดยมีการลำเลียงสินค้าผ่านตามเส้นทางด่านสะเดามากที่สุด คิดเป็นสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 49.17 ของมูลค่าส่งออกสินค้าอาหารไปจำหน่ายตลาดมาเลเซียทั้งหมด รองลงมาคือ ด่านปาดังเบซาร์ ร้อยละ 28.32 ของมูลค่าส่งออกสินค้าอาหารไปจำหน่ายตลาดมาเลเซียทั้งหมด ด่านสุโขทัย ร้อยละ 9.70 ด่านบ้านคอน ร้อยละ 6.93 และด่านกระบี่ ร้อยละ 3.90 นอกนั้นมีมูลค่าส่งออกผ่านด่านต่าง ๆ ไม่มากนัก เหตุผลสำคัญที่มีการส่งออกผ่านด่านสะเดา และด่านปาดังเบซาร์เป็นจำนวนมาก เนื่องจากมีเส้นทางลำเลียงสินค้าไปยังชุมชนในเมืองป็นัง บัตเตอร์เวิร์ด และตลาดกลางในเมืองกัวลาลัมเปอร์ได้สะดวก สินค้าที่ส่งออกผ่านทางด่านสะเดา ส่วนใหญ่เป็น ประกอบด้วยสินค้าอาหารสัตว์ ปศุสัตว์และสินค้าสัตว์น้ำ นอกจากนี้ยังมีสินค้าอาหารประเภทอื่น ๆ อีกไม่มากนัก ขณะที่สินค้าซึ่งส่งออกจำหน่ายตลาดมาเลเซียผ่านเส้นทางด่านปาดังเบซาร์นั้น ประกอบด้วยสินค้า แป้ง ข้าว เส้นหมี่ สินค้าอาหารทะเลแปรรูปและสินค้าอาหารสัตว์เป็นสำคัญ นอกจากนี้ยังมีอีกจำนวนหนึ่งซึ่งส่งออกผ่านเส้นทางด่านสุโขทัย ซึ่ง เป็นด่านชายแดนไทย-มาเลเซียทางภาคใต้ตอนล่างของไทยที่สำคัญอีกแห่งหนึ่ง สินค้าซึ่งถูกลำเลียง ผ่านเส้นทางนี้ มีการรวบรวมเพื่อส่งต่อไปรวมกันที่ตลาดกลางสินค้าของเมืองโกตาบารู รัฐกลันตัน ก่อนกระจายไปจำหน่ายยังแหล่งชุมชนต่าง ๆ ต่อไป

ในจำนวนสินค้าอาหารส่งออกจำหน่ายยังตลาดมาเลเซียทั้งหมดนั้น จำแนกประเภท สินค้าสำคัญ ๆ ได้ 10 ประเภท ประกอบด้วย สินค้าแป้ง ข้าว เส้นหมี่ สินค้าอาหารสัตว์ สินค้า เมล็ดพืช น้ำมันพืช สินค้าปศุสัตว์ สินค้าสัตว์น้ำ สินค้าอาหารทะเลแปรรูป สินค้าผักสด สินค้า ผลไม้สด สินค้าผัก ผลไม้แปรรูป และสินค้าอื่น ๆ ทั้งนี้จากการศึกษาพบว่า สินค้าแป้ง ข้าว เส้นหมี่ มีสัดส่วนมูลค่าส่งออกสูงที่สุด โดยคิดเป็นร้อยละ 20.44 ของมูลค่าส่งออกสินค้าอาหารไปจำหน่าย ยังตลาดมาเลเซียทั้งหมด รองลงมาคือ สินค้าอาหารสัตว์ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 19.93 สินค้าเมล็ด พืช น้ำมันพืชร้อยละ 12.08 สินค้าปศุสัตว์ร้อยละ 11.22 สินค้าสัตว์น้ำร้อยละ 8.51 สินค้าอาหาร ทะเลแปรรูปร้อยละ 5.23 สินค้าผักสดร้อยละ 5.08 สินค้าผลไม้สดร้อยละ 3.10 และสินค้าผัก ผลไม้แปรรูปร้อยละ 1.95 นอกนั้นเป็นสินค้าประเภทอื่นๆ (เช่น สินค้าประเภทเครื่องดื่มเพื่อ สุขภาพ น้ำตาล โกโก้ สิ่งปรุงรสต่าง ๆ เป็นต้น) ทั้งสิ้น 692.96 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 12.44 ของมูลค่าส่งออกสินค้าอาหารไปจำหน่ายยังตลาดมาเลเซียทั้งหมด

สำหรับปัจจัยที่กำหนดทิศทางและความเคลื่อนไหวของมูลค่าสินค้าอาหารส่งออกนั้น ได้แก่ ปริมาณวัตถุดิบและความต้องการของตลาด ทั้งนี้เพราะสินค้าอาหารเป็นสินค้าเกษตรซึ่ง ผลผลิตสัมพันธ์กับฤดูกาล ส่วนความต้องการของตลาดนั้นขึ้นกับเทศกาล เช่น ในช่วงเทศกาลต่าง ๆ ความต้องการตลาดมักเพิ่มขึ้น ขณะที่ในช่วงเวลาซึ่งชาวมุสลิมถือศีลอด ความต้องการตลาด ลดลง

อย่างไรก็ตาม ในการดำเนินธุรกิจส่งออกสินค้าอาหารไปจำหน่ายยังตลาดมาเลเซีย นั้น ยังมีปัญหาและอุปสรรคบางประการได้แก่ ปัญหาด้านการผลิต ประกอบด้วยปัญหาด้านทุนการผลิต วัตถุดิบ เทคโนโลยี มาตรฐานสินค้าและความไม่พร้อมของสาธารณูปโภคและการขนส่ง และปัญหาด้านต่างประเทศ ในส่วนของการกีดกันทางการค้าและความไม่คล่องตัวของการกระจายสินค้า ทำให้เป็นอุปสรรคในการส่งออกซึ่งควรได้รับการแก้ไข เพื่อสร้างโอกาสให้กับธุรกิจส่งออกซึ่งมีแนวโน้มการส่งออกดี ได้แก่ อาหารทะเล ผักผลไม้แปรรูป และผลิตภัณฑ์ข้าว เป็นต้น

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญของการศึกษา

ภาคใต้ของประเทศไทยเป็นแหล่งผลิตสินค้าอาหาร เพื่อการส่งออกที่สำคัญแห่งหนึ่ง เพราะสามารถผลิตสินค้าที่มีคุณภาพและเป็นที่ยอมรับของผู้บริโภคในตลาดต่างประเทศโดยทั่วกัน มาตลอด เนื่องจากผู้ผลิตและผู้ส่งออกได้มีการปรับปรุงการผลิตและคุณภาพของสินค้าให้ได้มาตรฐานตรงตามความต้องการและเงื่อนไขของตลาดต่างประเทศเสมอมา

สำหรับสินค้าอาหารที่ส่งออกนั้นส่วนใหญ่เป็นสินค้าอาหารแปรรูปในลักษณะกึ่งสำเร็จรูป พร้อมปรุงรับประทาน และสินค้าอาหารลักษณะสำเร็จรูปพร้อมรับประทานอาหารได้ทันที โดยแยกประเภทได้ดังนี้

1. อาหารทะเลแปรรูป เป็นกลุ่มสินค้าที่มีสินค้าหลากหลายประเภทได้แก่ อาหารทะเลแช่แข็ง อาหารทะเลตากแห้ง อาหารทะเลแปรรูป และอาหารทะเลกระป๋อง
2. เนื้อสัตว์ปีก เป็นกลุ่มสินค้าที่มีการส่งออกในรูปแบบของเนื้อแช่แข็ง
3. ผักและผลไม้ เป็นกลุ่มสินค้าที่มีการส่งออกสินค้าในรูปแบบของผัก ผลไม้สด ผัก ผลไม้แช่เย็นและแช่แข็ง ผัก ผลไม้กระป๋องและแปรรูป
4. อาหารอื่น ๆ เป็นกลุ่มสินค้าประเภทผลิตภัณฑ์ข้าว ผลิตภัณฑ์ข้าว-สาลี ธัญพืช

1.1.1 ความต้องการของตลาด

ตลาดต่างประเทศซึ่งมีความต้องการสินค้าอาหารมีหลายแห่งด้วยกันโดยจำแนกเป็น

1. ตลาดหลัก เป็นแหล่งตลาดซึ่งต้องการสินค้าอาหารเป็นจำนวนมาก ได้แก่ ตลาดสหรัฐอเมริกา กานาดา ญี่ปุ่น สหภาพยุโรปและตลาดอาเซียน โดย
 - ตลาดสหรัฐอเมริกาและกานาดา เป็นแหล่งตลาดที่มีความต้องการสินค้าอาหารที่สำคัญเพราะเป็นตลาดที่มีอำนาจซื้อสูงและมีการบริโภคอาหารจำนวนมาก สินค้าสำคัญที่ตลาดต้องการประกอบด้วย สินค้ากุ้งสดแช่แข็ง กุ้งสดแปรรูปแช่แข็ง กุ้งกระป๋อง ปลาทูน่ากระป๋อง ปลาซาร์ดีนกระป๋อง ปูกระป๋อง เป็นต้น
 - ตลาดญี่ปุ่น เป็นตลาดที่มีศักยภาพสูงในแถบเอเชีย เพราะประชากรมีอำนาจซื้อสูงและมีความต้องการบริโภคสินค้าอาหารมาก สินค้าอาหารซึ่งตลาดต้องการได้แก่ กุ้งกระป๋อง ปลาหมึกสดแช่แข็ง ปลาหมึกแปรรูป เนื้อปลาสดแช่แข็ง ผลิตภัณฑ์อาหารทะเล ผักกระป๋องต่าง ๆ เป็นต้น

- ตลาดสหภาพยุโรป เป็นตลาดสำคัญอีกแห่งหนึ่งประกอบด้วยตลาดประเทศ สหราชอาณาจักร เนเธอร์แลนด์ เยอรมันนี ฝรั่งเศส อิตาลี สเปน สวีเดน เดนมาร์ก เบลเยียม ฟินแลนด์ กรีซ ออสเตรียและฮังการี สินค้าอาหารซึ่งเป็นที่ต้องการของตลาดได้แก่ ปลาทูน่า กระป๋อง ปูกระป๋อง ปลาหมึกสดแช่แข็ง กุ้งสดแช่แข็ง ไก่สดแช่แข็งและแปรรูป เป็นต้น

- ตลาดอาเซียน เป็นตลาดเพื่อนบ้านซึ่งมีความต้องการบริโภคสินค้าอาหารมาอย่างต่อเนื่อง ตลาดที่สำคัญ ๆ ประกอบด้วย สิงคโปร์ มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย พม่า ลาว เวียดนาม และกัมพูชา สินค้าอาหารซึ่งตลาดมีความต้องการได้แก่ ผัก ผลไม้สด กุ้งกระป๋อง กุ้งสด แช่แข็ง เส้นหมี่ก๋วยเตี๋ยว ปลาสดแช่แข็ง เนื้อปลาสดแช่แข็ง เป็นต้น

2. ตลาดใหม่ที่มีแนวโน้มดี ได้แก่ ตลาดเอเชียตะวันออก ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ ตะวันออกกลาง และแอฟริกา

- ตลาดเอเชียตะวันออก ประกอบด้วยตลาดสำคัญคือ ตลาดประเทศจีน ฮองกง ไต้หวัน และเกาหลีใต้ สินค้าซึ่งตลาดต้องการได้แก่ ปลาสดแช่แข็ง ปูแช่แข็ง ปลาหมึกสดแช่แข็ง อาหารทะเลตากแห้ง (กุ้งแห้ง แมงกะพรุนแห้ง) ปลาหมึกแปรรูป ผักและผลไม้สด บะหมี่กึ่งสำเร็จรูป และสิ่งปรุงรส

- ตลาดออสเตรเลียและนิวซีแลนด์ ผู้บริโภคในออสเตรเลียนิยมบริโภคอาหารทะเล กระป๋องเช่น ปลาทูน่ากระป๋อง กุ้งกระป๋อง ปูกระป๋อง และปลากระป๋อง

- ตลาดตะวันออกกลาง เป็นตลาดในกลุ่มประเทศซาอุดีอาระเบีย อิสราเอล เลบานอน สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ ซีเรีย จอร์แดน เยเมน และคูเวต สินค้าที่บริโภคในตลาดเหล่านี้ เป็น สินค้าฮาลาล จำพวก อาหารทะเลแช่แข็ง อาหารทะเลกระป๋อง สับปะรดกระป๋อง น้ำสับปะรด ผลไม้กระป๋องอื่นๆ น้ำผลไม้อื่นๆ ไก่สดแช่แข็งและแปรรูป เครื่องเทศและสมุนไพร

- ตลาดแอฟริกา ประกอบด้วยตลาดอียิปต์ แอฟริกาใต้และไนจีเรีย สินค้าซึ่งตลาด ต้องการได้แก่ ทูน่ากระป๋อง ปลาสดแช่แข็ง และไก่สดแช่แข็ง

- ตลาดละตินอเมริกา ประกอบด้วยตลาดสำคัญได้แก่ อาร์เจนตินา ชิลี บราซิล จาเมกา เปอร์โตริโก สาธารณรัฐโดมินิกัน

- ตลาดอื่นๆ ได้แก่ สวิสเซอร์แลนด์ และยุโรปตะวันออก

1.1.2 คู่แข่งขันในตลาดต่างประเทศ

การส่งออกสินค้าอาหารไปจำหน่ายตลาดต่างประเทศในปัจจุบันยังต้องเผชิญกับการแข่งขันด้านราคาจากคู่แข่งที่สำคัญต่าง ๆ หลายประเทศด้วยกัน ได้แก่

1. กลุ่มประเทศฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย จีน อินเดีย บังกลาเทศ มาเลเซียและเวียดนาม เป็นคู่แข่งที่สำคัญในการจำหน่ายสินค้ากุ้งสดแช่แข็ง กุ้งกระป๋อง ปลาหมึกกระป๋อง สับประรดกระป๋อง น้ำสับประรด สับประรดแช่แข็ง ผลไม้อบแห้ง ผลไม้สดเมืองร้อน และพืชผักดองต่าง ๆ เนื่องจากมีข้อได้เปรียบในต้นทุนการผลิตและต้นทุนวัตถุดิบ

2. ประเทศไต้หวัน เป็นคู่แข่งสำคัญในการจำหน่ายสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรม การเกษตร เช่น ผัก ผลไม้สดแช่แข็ง สับประรดกระป๋อง น้ำสับประรด หน่อไม้กระป๋อง ผักดองด้วยน้ำส้ม และสิ่งปรุงอาหาร

3. ประเทศสเปน เป็นคู่แข่งในการจำหน่ายปลาหมึกกระป๋อง เนื้อปลาสดแช่แข็ง ผักกระป๋องและแปรรูป ในตลาดสหภาพยุโรป

4. กลุ่มประเทศ Africa Caribbean and Pacific States เป็นคู่แข่งในการจำหน่ายปลาหมึกกระป๋องในตลาดสหภาพยุโรป

5. กลุ่มประเทศละตินอเมริกา เป็นคู่แข่งในการจำหน่ายสินค้ากุ้งสดแช่แข็ง ผัก ผลไม้สด แช่เย็นแช่แข็งและแปรรูปบางชนิด ในตลาดสหรัฐอเมริกาและตลาดสหภาพยุโรป

6. ประเทศอเมริกาและจีน เป็นคู่แข่งในการจำหน่ายสินค้าไก่สดแช่แข็ง ในตลาดญี่ปุ่นและตลาดฮ่องกง เพราะมีต้นทุนการผลิตที่ต่ำกว่า

อย่างไรก็ตามในการส่งออกสินค้าอาหารในปัจจุบันนี้ มีทั้งการส่งออกสินค้าผ่านทางภาคใต้และผ่านทางภูมิภาคอื่น สำหรับการส่งออกสินค้าอาหารของทางภาคใต้นั้นมีทั้งการส่งออกผ่านทางด่านศุลกากรท่าเรือน้ำลึกสงขลาและผ่านทางด่านศุลกากรชายแดนไทย - มาเลเซีย โดยจุดมุ่งหมายของผู้ส่งออกนั้นมีทั้งที่ส่งสินค้าไปยังตลาดต่าง ๆ โดยตรง และการส่งสินค้าไปจำหน่ายในตลาดมาเลเซีย โดยในการส่งสินค้าไปจำหน่ายในตลาดมาเลเซีย นั้น มีทั้งการส่งสินค้าไปจำหน่ายให้ผู้บริโภคในมาเลเซีย การส่งสินค้าผ่านประเทศมาเลเซียเพื่อส่งต่อไปจำหน่ายยังตลาดประเทศอื่น เช่น ผ่านทางท่าเทียบเรือเกาะปีนัง และผ่านทางผู้รวบรวมในประเทศมาเลเซียเพื่อส่งผ่านไปทาง ท่าเทียบเรือสิงคโปร์ เพื่อนำไปจำหน่ายในตลาดต่างประเทศต่อไป

สำหรับในตลาดมาเลเซีย นั้น เนื่องจากประเทศมาเลเซียประกอบด้วยประชากรหลากหลายกลุ่ม ได้แก่ ประชากรชาวมมาเลเซีย ประมาณร้อยละ 58 ชาวจีนประมาณร้อยละ 24 ชาวอินเดียประมาณร้อยละ 8 นอกจากนี้ยังมีชนกลุ่มน้อยอื่น ๆ อีกด้วย ดังนั้นการบริโภคอาหารจึงมีหลากหลายประเภท โดยส่วนใหญ่นิยมบริโภคอาหารมุสลิม และมีข้าวเป็นอาหารหลักเช่นเดียวกับอาหารไทย

คั้งนั้นการศึกษาในครั้งนี้ จึงทำให้ทราบถึงศักยภาพและโครงสร้างของสินค้าส่งออก ศักยภาพและโครงสร้างของตลาดซึ่งบริโภคนสินค้าอาหาร คู่ทางการส่งสินค้าอาหารตลอดจนปัญหา และอุปสรรคต่าง ๆ ซึ่งเป็นข้อกีดขวางการจำหน่ายสินค้าอาหารส่งออก

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อทราบถึงศักยภาพและโครงสร้างของสินค้าอาหารส่งออก
2. เพื่อทราบถึงโอกาสของการส่งออกสินค้าอาหาร
3. เพื่อสามารถเสนอแนะเชิงนโยบายให้สามารถลดอุปสรรคและข้อกีดขวางการส่งออก สินค้าอาหาร

1.3 วิธีการรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้แบ่งวิธีการรวบรวมข้อมูลออกเป็น

1. รวบรวมข้อมูลจากเอกสารจากแหล่งข้อมูลทั้งจากภาครัฐและเอกชน
2. รวบรวมข้อมูลโดยวิธีการสัมภาษณ์ข้อมูลจากเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานภาครัฐและเอกชน รวมตลอดถึงผู้ประกอบการค้าส่งออกสินค้าอาหาร

1.4 วิธีการวิเคราะห์

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา เป็นการอธิบายถึงศักยภาพและโครงสร้างของการส่งออกสินค้าและตลาดที่มีความต้องการสินค้าเพื่อทราบถึงสภาพข้อเท็จจริงต่าง ๆ
2. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ เป็นการวิเคราะห์ถึงส่วนแบ่งการตลาดซึ่งแสดงถึงความสัมพันธ์ในการดำเนินธุรกรรมทางการค้า

1.5 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

1. สุภาพ บุญเรือง ได้ทำการศึกษาการค้าชายแดนไทย – มาเลเซีย พ. ศ. 2546 กล่าวว่า ตามที่ประเทศไทยได้ประสบกับปัญหาภาวะวิกฤติเศรษฐกิจตกต่ำนับตั้งแต่ปี 2540 เป็นต้นมา แม้กระทั่งปัจจุบันนี้ก็ยังต้องเผชิญปัญหาอยู่ท่ามกลางสถานการณ์การแข่งขันทางเศรษฐกิจในเวทีการค้าโลกตามกระแสโลกาภิวัตน์และสภาพแวดล้อมโลกที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ก่อให้เกิดผลกระทบโดยตรงต่อการฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพทั้งด้านการผลิต การตลาด ลดต้นทุนการผลิตลงเพื่อให้ทันกับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี กำหนดมาตรการในการส่งเสริมและสนับสนุนให้ธุรกิจต่าง ๆ สร้างความพร้อมในการแข่งขันและปรับตัวให้ทันต่อสถานการณ์ในเวทีการค้าระหว่างประเทศที่ทวีความเข้มข้นขึ้นทุกขณะ

การพัฒนาเศรษฐกิจชายแดนถือเป็นยุทธศาสตร์ที่สำคัญประการหนึ่งในการพัฒนาสู่การเป็นฐานการผลิตเพื่อการส่งออกที่สำคัญได้ในอนาคต สามารถกระตุ้นเศรษฐกิจภายในประเทศให้เชื่อมโยงกับเศรษฐกิจประเทศเพื่อนบ้าน ทั้งในด้านการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว ช่วยให้ประชาชนในบริเวณพื้นที่ชายแดนมีความเป็นอยู่ดีขึ้น ตรงตามนโยบายของรัฐบาลในการกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาค เป็นประตูกระจายสินค้าออกตามแนวชายแดนสู่ประเทศเพื่อนบ้านและประเทศที่สามต่อไป

ในช่วงที่ประเทศกำลังประสบกับภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจ ขาดแคลนเงินตราต่างประเทศนั้น วิธีที่จะนำรายได้เข้าสู่ประเทศได้โดยตรงคือการส่งออก ซึ่งการขยายการส่งออกเป็นเรื่องที่ต้องใช้ความพยายามอย่างยิ่งยวดในทุกวิถีทาง เนื่องจากทุกประเทศต่างก็พยายามใช้กลยุทธ์ต่าง ๆ ให้ได้เปรียบในเชิงการค้าเพื่อเพิ่มมูลค่าการส่งออกให้สูงขึ้น แต่หากพิจารณาเฉพาะในส่วนของการค้าชายแดนของไทยกับประเทศเพื่อนบ้านแล้ว จะเห็นได้ว่ามูลค่าการค้าชายแดนขยายตัวอย่างต่อเนื่อง การค้าชายแดน จึงสามารถช่วยบรรเทาปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจและลดการขาดดุลการค้าลงได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการค้าชายแดนไทย-มาเลเซีย ซึ่งมีมูลค่าการค้ามากกว่าร้อยละ 60 ของมูลค่าการค้าชายแดนรวมทั้งประเทศ

2. กันตา จิตตั้งสมบุรณ์ ได้ทำการศึกษาการส่งออกสินค้าอาหารของไทย พ. ศ. 2542 กล่าวว่า การส่งออกสินค้าอาหารของไทยที่ผ่านมามีมูลค่าสูงและเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ยกเว้นในปี พ. ศ. 2539 (เนื่องจากทั้งโลกประสบปัญหาเศรษฐกิจชะลอตัว) สินค้าอาหารที่ส่งออกส่วนใหญ่เป็นอาหารแปรรูปในลักษณะกึ่งสำเร็จรูปและสำเร็จรูปพร้อมที่จะรับประทาน หรือพร้อมปรุงรับประทานได้ทันที อย่างไรก็ตามเป้าหมายการส่งเสริมการส่งออกของกรมส่งเสริมการส่งออกประกอบด้วยกลุ่มสินค้าสำคัญตามลำดับ ได้แก่ อาหารทะเลแปรรูป ผักผลไม้สดและแปรรูป เนื้อสัตว์ปีกแช่แข็ง อาหารอื่น ๆ

สำหรับโอกาสที่ประเทศไทยจะเป็นฐานการผลิตสินค้าอาหารของโลกนั้นมีความเป็นไปได้สูงเพราะมีปัจจัยสนับสนุนต่าง ๆ เช่น ประเทศไทยมีพื้นฐานทางเศรษฐกิจดีมาตลอด ประเทศไทยมีฐานการผลิตสินค้าเกษตรขนาดใหญ่ สินค้าส่งออกเริ่มมีการกระจายตัวมากขึ้น ภาคเอกชนมีความสามารถสูง ที่ตั้งของไทยอยู่ในจุดศูนย์กลางซึ่งเชื่อมโยงกับประเทศจีน อินโดนีเซียและอาเซียน และมีศักยภาพที่จะพัฒนาเพื่อเป็นศูนย์กลางการค้าในภูมิภาค

3. ศูนย์ข้อมูลอีบีซีไอ ได้ทำการศึกษาเจาะตลาดอาหารส่งออก พ. ศ. 2532 กล่าวว่า การส่งออกอาหารและผลิตภัณฑ์อาหารของไทยมีมูลค่าและปริมาณเพิ่มสูงขึ้นทุกปี อย่างไรก็ตามแม้การส่งออกด้านอาหารจะมีอัตราการขยายตัวที่น่าพอใจ แต่ก็เป็นที่น่าสังเกตว่าประเทศคู่แข่งชั้นทางการค้าด้านอาหารต่างก็เพิ่มบทบาทและกิจกรรม เพื่อขยายผลผลิตอาหารเข้าไปในประเทศคู่ค้า

บทที่ 2

ข้อมูลพื้นฐานประเทศมาเลเซีย

2.1 ข้อมูลทั่วไป

ประเทศมาเลเซียตั้งอยู่ในเขตศูนย์สูตร มีพื้นที่ทางบก 329,258 ตารางกิโลเมตร ประกอบด้วยดินแดน 2 ส่วน คือ

มาเลเซียตะวันตก ตั้งอยู่บนคาบสมุทรมาลาเลย์ ประกอบด้วย 11 รัฐคือเปร์ลิส เคดาห์ เปรัก กลันตัน ตรังกานู ปาหัง สลังงอร์ เนกรีเซมบิลัน มะละกาและยะโฮร์ ทิศเหนือมีพรมแดนติดกับประเทศไทย ทิศใต้มีพรมแดนติดกับสิงคโปร์ ทิศตะวันออกติดกับทะเลจีนใต้ ทิศตะวันตกติดกับช่องแคบมะละกา

มาเลเซียตะวันออก ตั้งอยู่บนเกาะกะลิมันตัน (บอร์เนียว) ในทะเลจีนใต้ ประกอบด้วย 2 รัฐคือ ซาบাহ์และซาราวัก โดยมีบรูไน คารูส ซาลาม อยู่กึ่งกลางระหว่างรัฐทั้งสอง และด้านทิศใต้ติดกับอินโดนีเซีย

การปกครองของประเทศมาเลเซีย นั้น มีระบอบการปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตยแบบรัฐสภา รัฐบาลกลางแห่งสหพันธ์บริหารงานโดยมีนายกรัฐมนตรีเป็นหัวหน้าคณะรัฐมนตรี และมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขของประเทศ ประเทศมาเลเซียมีเมืองหลวงคือ Kuala Lumpur มีเมืองสำคัญทางเศรษฐกิจคือ Kuala Lumpur, Ipoh, Malacca, Buharu, Klang, Penang และมีเมืองท่าที่สำคัญได้แก่ Port Klang และ Port of Penang

รัฐทางด้านเหนือที่มีพรมแดนติดต่อกับประเทศไทย ได้แก่

รัฐเปร์ลิสติดต่อกับด้านป่าดงเบซาร์ อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลาและด้านวังประจัน อำเภอกวนโดน จังหวัดสตูล

รัฐเคดาห์ติดต่อกับด้านสะเดา อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา

รัฐเปรักติดต่อกับด้านเบตง อำเภอเบตง จังหวัดยะลา

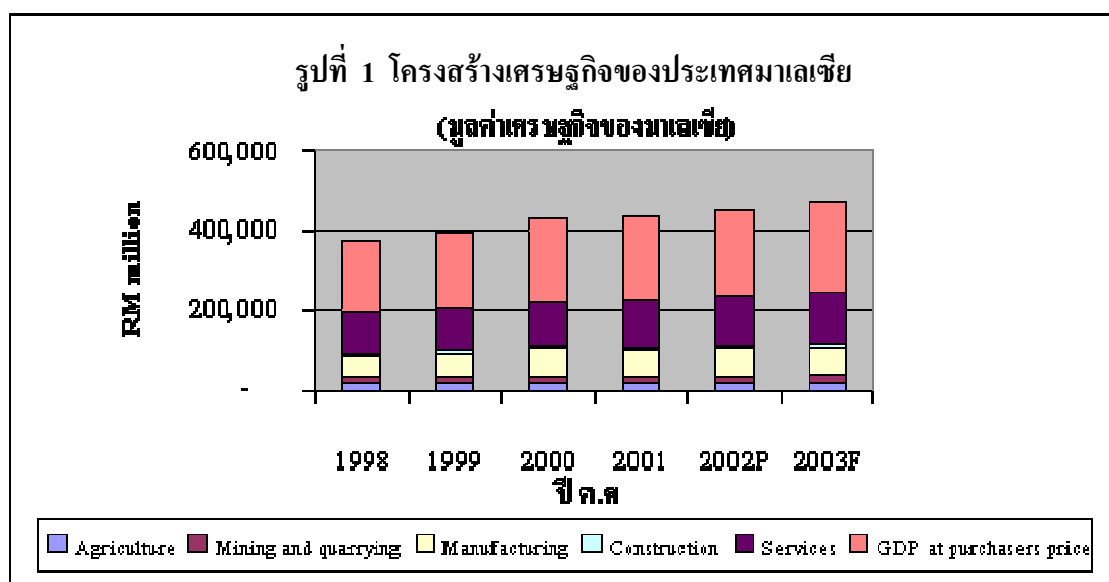
รัฐกลันตันติดต่อกับด้านสุไหงโก-ลก อำเภอสุไหงโก-ลก และด้านตากใบ อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส

มาเลเซียมีประชากร ประมาณ 25 ล้านคน (ปี พ. ศ. 2546) ซึ่งประกอบด้วยชนเชื้อชาติมาเลย์ประมาณร้อยละ 58 จีนประมาณร้อยละ 24 และอินเดียประมาณร้อยละ 8 ประชากรมาเลเซีย

นับถือศาสนาอิสลามประมาณร้อยละ 60 พุทธประมาณร้อยละ 19 คริสต์ประมาณร้อยละ 9 ฮินดูประมาณร้อยละ 6 และอื่นๆ ประมาณร้อยละ 6 โดยมีภาษาที่ใช้คือภาษามลายู อังกฤษ จีนและทมิฬ ในจำนวนประชากรทั้งหมดมีกำลังแรงงานทั้งประเทศ (Labour force) ประมาณ 10.5 ล้านคน โดยมีอัตราการว่างงานประมาณร้อยละ 3 ของกำลังแรงงานทั้งประเทศ

2.2 โครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศมาเลเซีย

มาเลเซียมีระบบเศรษฐกิจแบบตลาดเสรี โดยรัฐควบคุมระบบเงินตรา ทั้งนี้มีอัตราแลกเปลี่ยนเงินสกุลริงกิต ที่ 3.8 ริงกิต เท่ากับ 1 ดอลลาร์ สรอ.

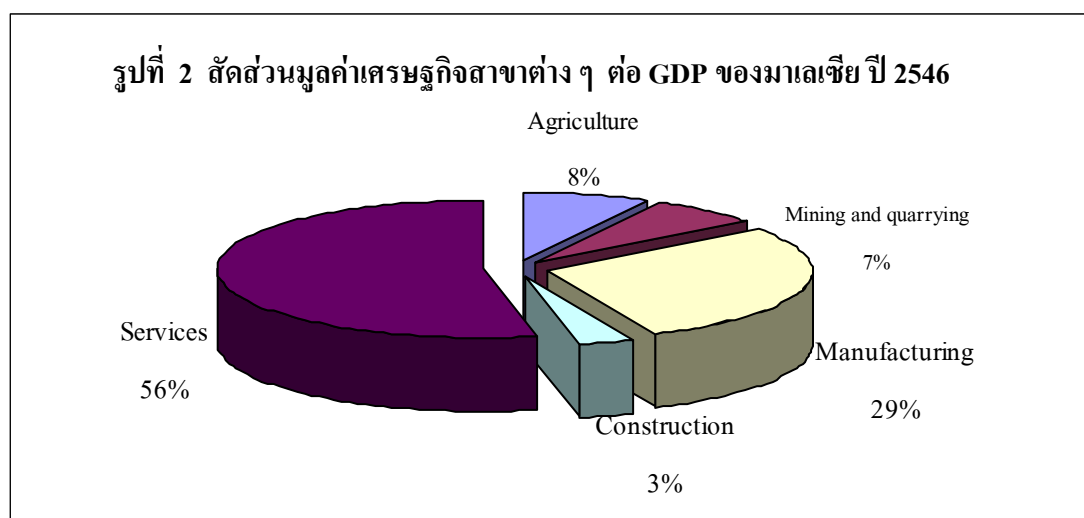

รายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปีเท่ากับ 3,710 ดอลลาร์ สรอ.หรือเท่ากับ 14,098 ริงกิต มาเลเซียผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ GDP เท่ากับ 229 พันล้านริงกิตมาเลเซีย และมีอัตราเงินเฟ้อ เท่ากับร้อยละ 1.5

ตารางที่ 1 Gross Domestic Product by Kind of Economic Activity in Constant 1987 Prices
(RM million)

Items	1998	1999	2000	2001	2002P	2003F
Agriculture	17,512	17,596	17,943	18,269	18,330	18,613
Mining and quarrying	14,357	15,344	15,641	15,892	16,603	17,354
Manufacturing	50,899	56,841	67,717	63,536	66,126	69,400
Construction	7,241	6,926	6,996	7,159	7,325	7,467
Services	101,753	106,293	112,372	118,764	124,083	129,545
Less:Imputed bank service charges	13,956	14,896	15,873	17,902	18,644	19,556
Plus:Import duties	4,430	5,319	4,742	4,762	5,519	6,379
GDP at purchasers price	182,237	193,422	209,538	210,480	219,342	229,202

Source : Department of Statistics,Malaysia and Bank Negara Malaysia

ตารางที่ 2 Gross Domestic Product by Kind of Economic Activity in Constant 1987
Prices (Ratio:%)

Items	1998	1999	2000	2001	2002P	2003F
Agriculture	9.6	9.1	8.6	8.7	8.4	8.1
Mining and quarrying	7.9	7.9	7.5	7.6	7.6	7.6
Manufacturing	27.9	29.4	32.3	30.2	30.1	30.3
Construction	4.0	3.6	3.3	3.4	3.3	3.3
Services	55.8	55.0	53.6	56.4	56.6	56.5
Less:Imputed bank service charges	7.7	7.7	7.6	8.5	8.5	8.5
Plus:Import duties	2.4	2.7	2.3	2.3	2.5	2.8
GDP at purchasers price	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0

Source : Department of Statistics, Malaysia and Bank Negara Malaysia

จากโครงสร้างเศรษฐกิจเห็นได้ว่า ภาคบริการมีสัดส่วนมูลค่าทางเศรษฐกิจสูงที่สุด คิดเป็นสัดส่วน ประมาณร้อยละ 56.5 ของมูลค่า GDP รองลงมา คือภาคอุตสาหกรรม คิดเป็นสัดส่วน

ประมาณร้อยละ 30.3 ของมูลค่า GDP นอกนั้นประกอบด้วย ภาคการเกษตร เหมืองแร่ และการก่อสร้าง คิดเป็นสัดส่วน ประมาณร้อยละ 8.1 ร้อยละ 7.6 และร้อยละ 3.3 ของมูลค่า GDP

การค้าระหว่างประเทศปี พ. ศ. 2546 มีมูลค่าการค้ารวม 684.5 พันล้านริงกิตมาเลเซีย แบ่งเป็นมูลค่าส่งออก 378.5 พันล้านริงกิตมาเลเซีย และมูลค่านำเข้า 306.0 พันล้านริงกิตมาเลเซีย ส่วนดุลการค้าเกินดุล 72.5 พันล้านริงกิตมาเลเซีย สินค้าส่งออกที่สำคัญได้แก่ ชิ้นส่วนไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ เคมีภัณฑ์ ก๊าซธรรมชาติ น้ำมันดิบ เครื่องจักรและชิ้นส่วน น้ำมันปาล์มและน้ำมันพืชอื่น ๆ สิ่งทอและเสื้อผ้า ตลาดส่งออกที่สำคัญ ได้แก่ สหรัฐอเมริกา สิงคโปร์ สหภาพยุโรป ญี่ปุ่น ฮองกง จีน ไทย ไต้หวัน เกาหลีใต้ ส่วนสินค้านำเข้าที่สำคัญได้แก่ ชิ้นส่วนไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องจักรเครื่องใช้และชิ้นส่วน เคมีภัณฑ์ การผลิตโลหะ อุปกรณ์สำหรับการมองและอุปกรณ์วิทยาศาสตร์ ผลิตภัณฑ์เหล็กและเหล็กกล้า อุปกรณ์สำหรับการขนส่ง น้ำมันกลั่น น้ำมันดิบ แหล่งนำเข้าที่สำคัญได้แก่ ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา สิงคโปร์ สหภาพยุโรป ไต้หวัน จีน ไทย เกาหลีใต้ อินโดนีเซีย

2.3 ความสัมพันธ์กับไทย

ไทยและมาเลเซียสถาปนาความสัมพันธ์ทางทูตระหว่างกัน โดยมีกลไกความสัมพันธ์ทวิภาคี ดังนี้

2.3.1 ด้านการเมือง

ไทยและมาเลเซียมีการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างกันมาเป็นลำดับ เนื่องจากทั้งสองประเทศมีผลประโยชน์ทางด้านความมั่นคงร่วมกันและมีกลไกความสัมพันธ์ทวิภาคี ได้แก่

1. คณะกรรมการความร่วมมือ มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศเป็นประธานร่วม กำกับ ดูแลและส่งเสริมความร่วมมือด้านเศรษฐกิจ การค้า วัฒนธรรมและสังคม

2. คณะกรรมการชายแดนทั่วไป ไทย-มาเลเซีย มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม เป็นประธานร่วม ดูแลความร่วมมือด้านการทหารตามบริเวณแนวชายแดน รวมทั้งความร่วมมือด้านอื่นๆ ที่เป็นประโยชน์ร่วมกันของทั้งสองประเทศ

นอกจากนี้ทั้งสองประเทศยังได้ขยายความร่วมมือในอีกหลาย ๆ ด้านเช่นการขยายเวลาเปิดด่านชายแดนไทย-มาเลเซียที่ด่านสะเดา-Bukit Kayu Hitam ซึ่งส่งผลให้ประชาชนของทั้งสองประเทศมีการเดินทางไปมาหาสู่กันได้สะดวก

2.3.2 ด้านเศรษฐกิจ

ทั้งสองประเทศได้ให้ความสำคัญในความร่วมมือทางเศรษฐกิจเป็นอย่างดีมาอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ยังได้ขยายความร่วมมือระหว่างกันเพิ่มขึ้น โดยมีความตกลงในกลไกการชำระเงินแบบทวิภาคี (Bilateral Payment Arrangement – BPA) โดยมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการค้าระหว่างประเทศและอุตสาหกรรมของมาเลเซีย ได้ร่วมลงนามในบันทึกความเข้าใจและธนาคารกลางของมาเลเซียและธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทยได้ลงนามในความตกลงกลไกการชำระเงินแบบทวิภาคีเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

นอกจากนี้ ยังมีโครงการพัฒนาเศรษฐกิจสามฝ่าย อินโดนีเซีย – มาเลเซีย – ไทย (Indonesia Malaysia Thailand Growth Triangle : IMT-GT) เพื่อพัฒนาพื้นที่ครอบคลุม 5 จังหวัดชายแดนของภาคใต้ไทย 4 รัฐทางเหนือของมาเลเซีย และ 4 จังหวัดในเกาะสุมาตราของอินโดนีเซีย

บทที่ 3

บทวิเคราะห์

3.1 การส่งออกสินค้าอาหาร

ในปี 2546 สถิติส่งออกสินค้าอาหารผ่านด่านศุลกากรภาคใต้มีจำนวน 1,966.99 ล้านตัน มูลค่า 22,210.34 ล้านบาท โดยแยกเป็นปริมาณส่งออกสินค้าอาหารไปตลาดมาเลเซียจำนวน 255.44 ล้านตัน มูลค่า 5,572.54 ล้านบาท นอกนั้นเป็นการส่งออกไปยังตลาดอื่นๆ จำนวน 1,711.56 ล้านตัน มูลค่า 16,637.80 ล้านบาท ดังเห็นได้ว่าสัดส่วนปริมาณและมูลค่าส่งออกสินค้าอาหารไปตลาดมาเลเซียเท่ากับร้อยละ 29.81 และร้อยละ 25.09 ตามลำดับ ส่วนปริมาณและมูลค่าส่งออกสินค้าอาหารไปตลาดอื่น ๆ มีสัดส่วนเท่ากับร้อยละ 70.19 และร้อยละ 74.19 ตามลำดับ

ตารางที่ 3 สินค้าอาหารส่งออกผ่านด่านศุลกากรในภาคใต้ปี 2546

ตลาดปลายทาง	ปริมาณ(ตัน)	มูลค่า (ล้านบาท)	ปริมาณ (%)	มูลค่า (%)
ตลาดมาเลเซีย	255.43	5,572.54	12.99	25.09
ตลาดอื่น ๆ	1,711.56	16,637.80	87.01	74.91
รวม	1,966.99	22,210.34	100.00	100.00

ที่มา : ด่านศุลกากร

ในการติดต่อกับประเทศมาเลเซียนั้นสามารถผ่านเข้าไปได้ทั้งทางบก ทางทะเล และทางอากาศ ในเส้นทางทางบกนั้นมีเส้นทางหลัก ๆ ผ่านทางด่านสะเดาและด่านปาดังเบซาร์ โดยเดินทางต่อไปผ่านเมืองสำคัญ ๆ ได้แก่ เมืองอลอร์สตาร์(Alor Setar) สุโงปิตตานี(Sungai Petani) บุกิตเมอ์ตัจยม (Bukit Mertajam) รัฐเคดาห์(Kedah) เมืองไต่ปิง (Taiping) อีโปห์ (Ipoh) รัฐเปรัก (Perak) เมืองกัวลาลัมเปอร์ (Kuala Lumpur) รัฐสลังงอร์ (Selangor) และเมืองยะโฮร์บาฮู (Johor Bahru) รัฐยะโฮร์ (Johor) เส้นทางที่สำคัญอีกเส้นทางหนึ่งผ่านทางด่านสุโงโก-ลก ผ่านทางเมืองสำคัญ ๆ ได้แก่ เมืองโกตาบารู (Kota Bharu) กัวลาไกร (Kuala Krai) รัฐกลันตัน (Kelantan) เมืองกัวลาลิปัส (Kuala Lipis) เจรันตุตเตเมอร์โลห์ (Jerantut) รัฐปาหัง (Pahang) เมืองกัวลาลัมเปอร์ (Kuala Lumpur) และชุมทางเกมีส รัฐสลังงอร์ (Selangor)

รูปที่ 3 แผนที่มาเลเซีย

ทางด้านการขนส่งทางทะเลนั้นท่าเรือซึ่งมีความสำคัญในการทำธุรกรรมการค้าของมาเลเซีย มีทั้งทางฝั่งทะเลตะวันตกและทางฝั่งทะเลตะวันออก ได้แก่

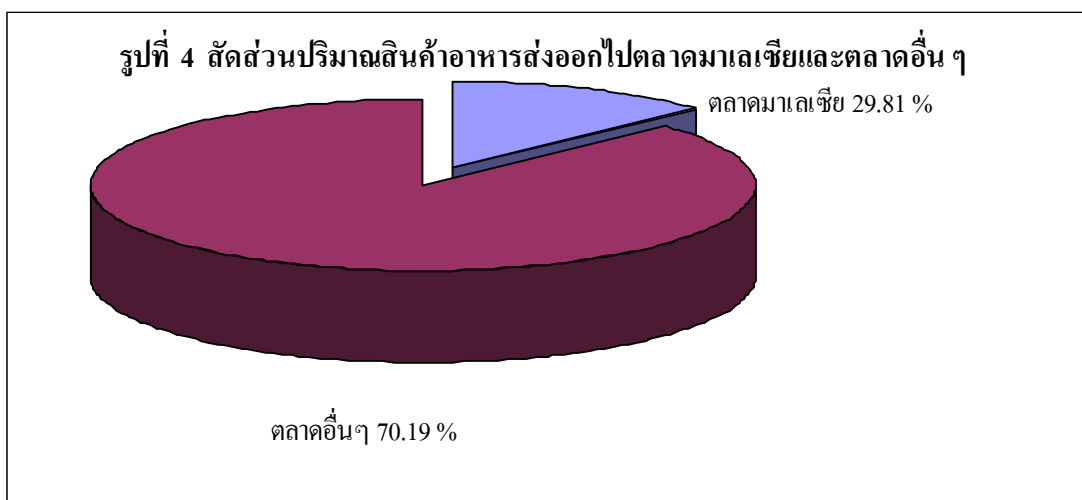
ทางฝั่งทะเลตะวันตกประกอบด้วย

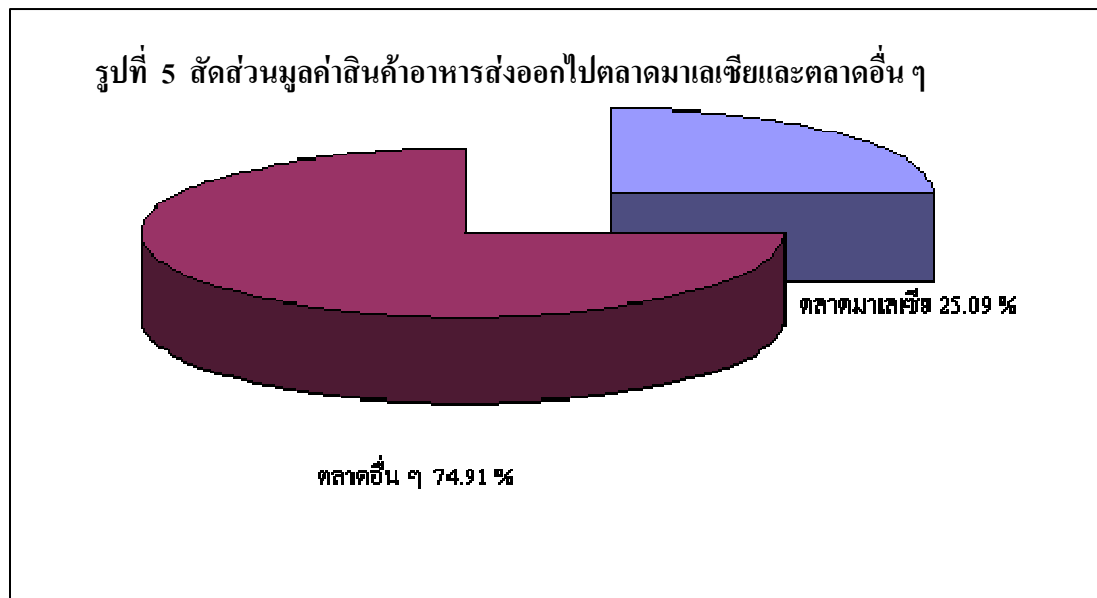
- ท่าเรือเกาะลังกาวิ (Lungkawi) รัฐเคดาห์ (Kedah)
- ท่าเรือเปอร์ลิส (Perlis) รัฐเปอร์ลิส (Perlis)
- ท่าเรือปีนัง (Penang) รัฐปีนัง (Penang)
- ท่าเรือมะละกา (Melaka) รัฐมะละกา (Melaka)
- ท่าเรือพอร์ตดิกสันมัวร์ (Port Dickson)
รัฐเนกรีเซมบิลัน (Negeri Sembilan)
- ท่าเรือบาตูปาหัด (Batu Pahat) รัฐยะโฮร์ (Johor)

ทางฝั่งตะวันออกประกอบด้วย

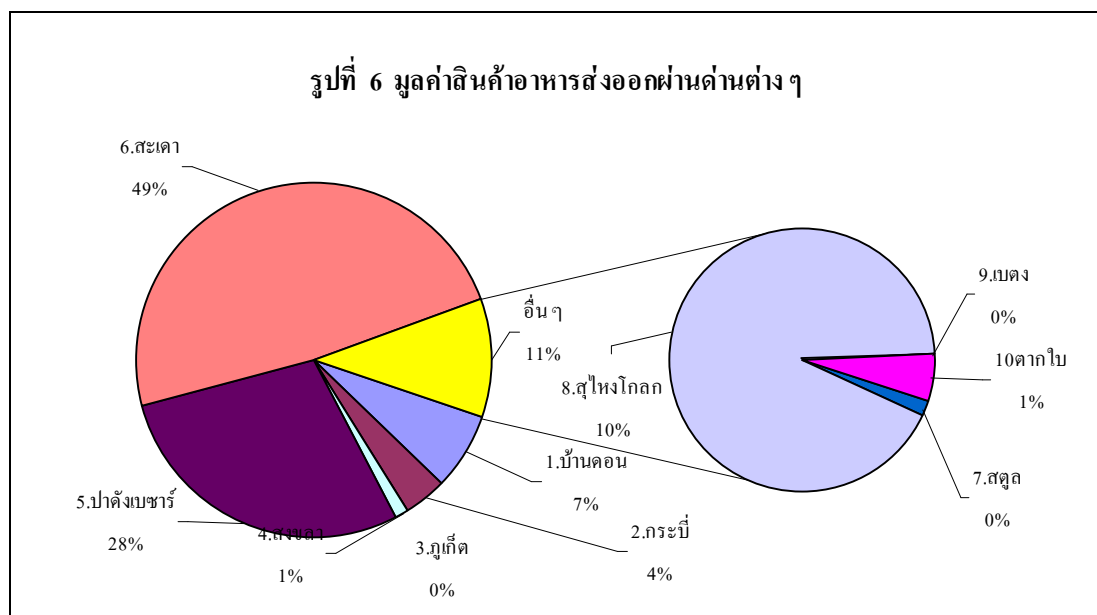
- ท่าเรือโกตาบารู (Kota Bharu) รัฐกลันตัน (Kelantan)
- ท่าเรือกัวลาตรังกานู (Kuala Terengganu)
รัฐตรังกานู (Terengganu)
- ท่าเรือกวนตัน (Kuantan) รัฐปาหัง (Pahang)
- ท่าเรือเมอร์ซิง (Mersing) รัฐยะโฮร์ (Johor)
- ท่าเรือบาเซร์กูดัง (Pasir Gudang) รัฐยะโฮร์ (Johor)

สำหรับการขนส่งทางอากาศในมาเลเซียนั้นมีสนามบินหลายแห่งด้วยกัน ได้แก่ สนามบินกัวลาลัมเปอร์ (Kuala Lumpur) รัฐสลังงอร์ (Selangor) สนามบินอิโปห์ (Ipoh) รัฐเปรัก (Perak) สนามบินปีนัง (Penang) รัฐปีนัง (Penang) สนามบินอลอร์สตาร์ (Alor Setar) รัฐเคดาห์ (Kedah) สนามบินกวนตัน (Kuantan) รัฐปาหัง (Pahang) สนามบินโกตาบารู (Kota Bharu) รัฐกลันตัน (Kelantan) สนามบินบาตูปาหัต (Batu Pahat) รัฐยะโฮร์ (Johor) สนามบินสุโหวงปัตตานี (Sungai Patani) รัฐเคดาห์ (Kedah) สนามบินไต้ปิง (Taiping) รัฐเปรัก (Perak) และสนามบินสิเทียวัน (Sitiawan) รัฐเปรัก (Perak)

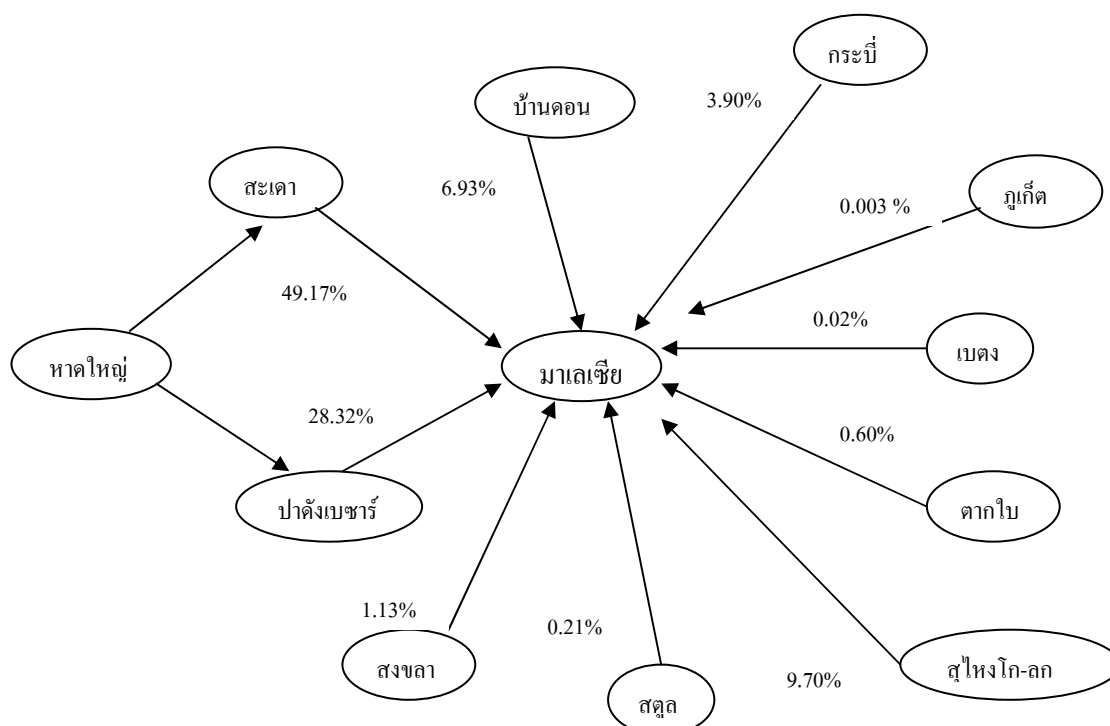

ในการส่งออกสินค้าอาหารผ่านทางด่านศุลกากรในภาคใต้ไปยังตลาดมาเลเซีย ผู้ประกอบการนิยมดำเนินธุรกรรมผ่านด่านศุลกากรต่าง ๆ 10 ด่านในภาคใต้ ได้แก่ ด่านศุลกากรบ้านดอน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด่านศุลกากรกระบี่ จังหวัดกระบี่ ด่านศุลกากรท่าอากาศยานภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต ด่านศุลกากรสงขลา จังหวัดสงขลา ด่านศุลกากรปาดังเบซาร์ จังหวัดสงขลา ด่านศุลกากรสะเดา จังหวัดสงขลา ด่านศุลกากรสตูล จังหวัดสตูล ด่านศุลกากรสุโหงโกลก จังหวัดนราธิวาส ด่านศุลกากรตากใบ จังหวัดนราธิวาส และ ด่านศุลกากรเบตง จังหวัดยะลา

จากสถิติมูลค่าสินค้าอาหารส่งออกผ่านด่านศุลกากรในภาคใต้ปี พ. ศ. 2546 นั้นพบว่า สินค้าอาหารส่งออกซึ่งส่งไปจำหน่ายยังตลาดมาเลเซียนั้น มีการลำเลียงสินค้าผ่านตามเส้นทางด่าน สะเดามากที่สุด คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 49.17 ของมูลค่าส่งออกสินค้าอาหารไปจำหน่ายตลาดมาเลเซียทั้งหมด รองลงมาคือ ผ่านเส้นทางด่านปาดังเบซาร์ ร้อยละ 28.32 ของมูลค่าส่งออกสินค้าอาหารไปจำหน่ายตลาดมาเลเซียทั้งหมด เส้นทางผ่านด่านสุโขทัย ร้อยละ 9.70 เส้นทางผ่านด่านบ้านดอน และด่านกระบี่ ร้อยละ 6.93 และร้อยละ 3.90 ตามลำดับ นอกนั้นมีมูลค่าส่งออกผ่านด่านต่าง ๆ ไม่มากนัก เหตุผลสำคัญเนื่องจากเส้นทางซึ่งผ่านด่านสะเดาและด่านปาดังเบซาร์นั้น มีเส้นทางการลำเลียงสินค้าไปยังชุมชนในเมืองปีนัง บัตเตอร์เวิร์ด และตลาดกลางในเมืองกัวลาลัมเปอร์ได้สะดวก สินค้าที่ส่งออกผ่านทางด่านสะเดาส่วนใหญ่เป็นสินค้าอาหารสัตว์ ปศุสัตว์และสินค้าสัตว์น้ำ

แผนภาพที่ 1 สัดส่วนร้อยละมูลค่าส่งออกอาหารผ่านด่านต่าง ๆ

ขณะที่สินค้าซึ่งส่งออกไปจำหน่ายตลาดมาเลเซียผ่านเส้นทางด่านปาดังเบซาร์นั้น ประกอบด้วยสินค้า แป้ง ข้าว เส้นไหม สินค้าอาหารทะเลแปรรูปและสินค้าอาหารสัตว์เป็นสำคัญ นอกจากนี้ยังมีอีกจำนวนหนึ่งซึ่งส่งออกผ่านเส้นทางด่านสุโขทัย ซึ่งเป็นด่านชายแดนไทย-มาเลเซียทางภาคใต้ตอนล่างของไทยที่สำคัญอีกแห่งหนึ่ง สินค้าซึ่งผู้ประกอบการลำเลียงผ่านเส้นทางนี้นั้นมีการรวบรวมเพื่อส่งต่อไปรวมกันที่ตลาดกลางสินค้า ของเมืองโกตาบารู รัฐกลันตัน ก่อนกระจายไปจำหน่ายยังแหล่งชุมชนต่าง ๆ ต่อไป

เส้นทางผ่านด่านบ้านคอน จังหวัดสุราษฎร์ธานีและด่านกระบี่ จังหวัดกระบี่ นั้นเป็นสองเส้นทางสำคัญที่มีการส่งออกสินค้าไปจำหน่ายตลาดมาเลเซีย เฉพาะสินค้าประเภท เมล็ดพืช น้ำมันพืช เนื่องจากใกล้กับแหล่งผลิต ผลผลิตปาล์มน้ำมัน ในเขตพื้นที่จังหวัดชุมพร สุราษฎร์ธานี กระบี่ และจังหวัดตรัง โดยผู้ประกอบการส่งสินค้าไปยังท่าเรือปีนัง (Pinang) รัฐปีนัง (Pinang) และท่าเรือบาเซร์กูดัง (Pasir Gudang) ใกล้เมืองยะโฮร์บาฮู (Johor Bahru) รัฐยะโฮร์ (Johor) เป็นสำคัญ

สำหรับเส้นทางลำเลียงสินค้าผ่านเส้นทางด่านสงขลา ตากใบ สตูล ภูเก็ตและด่านเบตง มีมูลค่าส่งออกไม่มากนัก โดยมูลค่าสินค้าอาหารซึ่งส่งออกผ่านเส้นทางด่านสงขลามีสัดส่วนร้อยละ 1.13 ของมูลค่าส่งออกสินค้าอาหารทั้งหมด ส่วนเส้นทางด่านตากใบ สตูล ภูเก็ตและด่านเบตง มีสัดส่วนน้อยกว่าร้อยละ 1 ของมูลค่าส่งออกสินค้าอาหารทั้งหมด

ตารางที่ 4 ประเภทของสินค้าอาหารส่งออกผ่านด่านศุลกากรต่างๆ ในภาคใต้ไปตลาดมาเลเซีย

ด่านศุลกากร		ประเภทสินค้าอาหารส่งออก
1. บันดอน	จังหวัดสุราษฎร์ธานี	เมล็ดพืช น้ำมันพืช
2. กระบี่	จังหวัดกระบี่	เมล็ดพืช น้ำมันพืช
3. ภูเก็ต	จังหวัดภูเก็ต	สัตว์น้ำ / ผักสด
4. สงขลา	จังหวัดสงขลา	อาหารทะเลแปรรูป / อาหารสัตว์ / ผักสด / ผักผลไม้แปรรูป / สินค้าอื่นๆ
5. ปาดังเบซาร์	จังหวัดสงขลา	แป้ง ข้าว เส้นหมี่ / อาหารทะเลแปรรูป / อาหารสัตว์ / ผักสด / ผักผลไม้แปรรูป / ผลไม้สด / สัตว์น้ำ / เมล็ดพืช น้ำมันพืช / สินค้าอื่นๆ
6. สะเดา	จังหวัดสงขลา	อาหารสัตว์ / ปศุสัตว์ / สัตว์น้ำ / ผักสด / แป้ง ข้าว เส้นหมี่ / อาหารทะเลแปรรูป / เมล็ดพืช น้ำมันพืช / ผักผลไม้แปรรูป / ผลไม้สด / สินค้าอื่นๆ
7. สตูล	จังหวัดสตูล	แป้ง ข้าว เส้นหมี่ / ผลไม้สด / สัตว์น้ำ / ปศุสัตว์ / ผักผลไม้แปรรูป / ผักสด / สินค้าอื่นๆ
8. สุโงโกลก	จังหวัดนราธิวาส	อาหารสัตว์ / ผลไม้สด / แป้ง ข้าว เส้นหมี่ / ผักผลไม้แปรรูป / เมล็ดพืช น้ำมันพืช / ปศุสัตว์ / อาหารทะเลแปรรูป / ผักสด / สินค้าอื่นๆ
9. ดากใบ	จังหวัดนราธิวาส	แป้ง ข้าว เส้นหมี่ / ผักผลไม้แปรรูป / ผักสด / ผลไม้สด / อาหารสัตว์ / สินค้าอื่นๆ
10. เบตง	จังหวัดยะลา	สินค้าอื่นๆ

ที่มา : ด่านศุลกากร

(20)

ตารางที่ 5 มูลค่าสินค้าส่งออกอาหารผ่านด่านศุลกากรในภาคใต้ไปยังตลาดปลายทางมาเลเซียปี พ.ศ. 2546

20

(ล้านบาท)

ด้าน	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	รวม
1.บ้านดอน	-	30.27	-	152.05	118.39	30.50	-	-	-	25.49	29.57	-	386.27
2.กระบี่	-	-	36.87	74.66	-	23.36	-	59.91	-	-	22.60	-	217.40
3.ภูเก็ต	0.05	-	0.01	0.03	0.04	0.01	-	0.02	-	-	-	-	0.17
4.สงขลา	2.84	2.06	9.37	1.63	7.26	2.84	5.83	6.05	3.66	6.38	6.39	8.65	62.96
5.ปาดังเบซาร์	113.96	134.46	147.48	144.28	154.48	126.06	154.88	123.14	110.19	131.09	105.69	132.52	1,578.23
6.สะเตาะ	168.00	168.00	200.98	215.74	209.04	195.13	255.37	245.70	287.95	310.71	235.06	248.13	2,739.83
7.สตูล	4.32	0.40	0.55	0.64	0.34	0.45	0.95	0.48	1.34	1.31	0.49	0.43	11.70
8.สุโขทัย-ลก	41.66	32.86	40.00	45.64	56.42	66.39	72.28	57.62	40.53	31.58	25.59	30.76	541.33
9.เบตง	-	-	-	-	-	-	-	0.32	-	0.34	-	0.34	1.00
10.ตากใบ	0.24	0.20	0.73	3.34	3.80	3.75	4.55	4.41	4.94	4.46	1.54	1.68	33.65
รวม	331.07	368.25	435.99	638.01	549.77	448.49	493.86	497.64	448.62	511.35	426.95	422.52	5,572.54

ที่มา : ด้านศุลกากร

ตารางที่ 6 สัดส่วนร้อยละมูลค่าสินค้าส่งออกอาหารแต่ละชนิดผ่านด่านศุลกากรต่างๆ ในภาคใต้ไปยังตลาดปลายทางมาเลเซียปี พ.ศ. 2546 แยกตามสินค้า

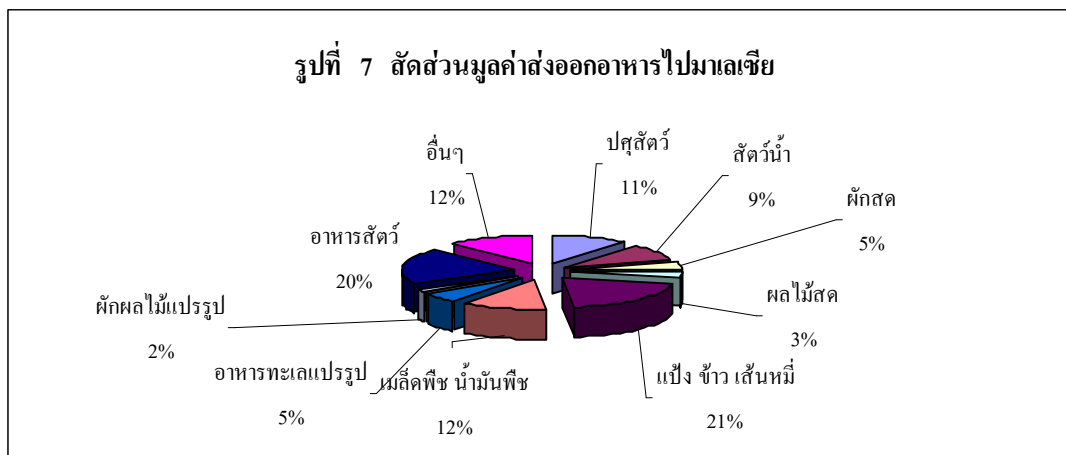
(ร้อยละ)

สินค้า	1.บ้านดอน	2.กระบี่	3.ภูเก็ต	4.สงขลา	5.ปาดังเบซาร์	6.สะเตา	7.สตูล	8.สุโขทัย-ลพ	9.เบตง	10.ตากใบ	รวม
ปศุสัตว์	0.00	0.00	0.00	0.00	5.58	93.85	0.16	0.41	0.00	0.00	100.00
สัตว์น้ำ	0.00	0.00	0.03	0.00	1.29	98.38	0.31	0.00	0.00	0.00	100.00
ผักสด	0.00	0.00	0.02	1.07	20.44	77.84	0.09	0.27	0.00	0.27	100.00
ผลไม้สด	0.00	0.00	0.00	0.00	11.81	5.87	1.47	80.57	0.00	0.28	100.00
แป้ง ข้าว เส้นหมี่	0	0.00	0.00	0.00	85.44	7.27	0.41	5.12	0.00	1.76	100.00
เมล็ดพืช น้ำมันพืช	57.38	32.30	0.00	0.00	0.79	8.84	0.00	0.70	0.00	0.00	100.00
อาหารทะเลแปรรูป	0.00	0.00	0.00	15.93	58.11	25.66	0.00	0.31	0.00	0.00	100.00
ผักผลไม้แปรรูป	0.00	0.00	0.00	2.22	37.23	44.52	0.34	13.96	0.00	1.73	100.00
อาหารสัตว์	0.00	0.00	0.00	0.97	11.81	62.79	0.00	24.42	0.00	0.01	100.00
อื่นๆ	0.00	0.00	0.00	0.01	20.15	71.21	0.20	6.77	0.15	1.52	100.00
รวม	6.93	3.90	0.00	1.13	28.32	49.17	0.21	9.71	0.02	0.60	100.00

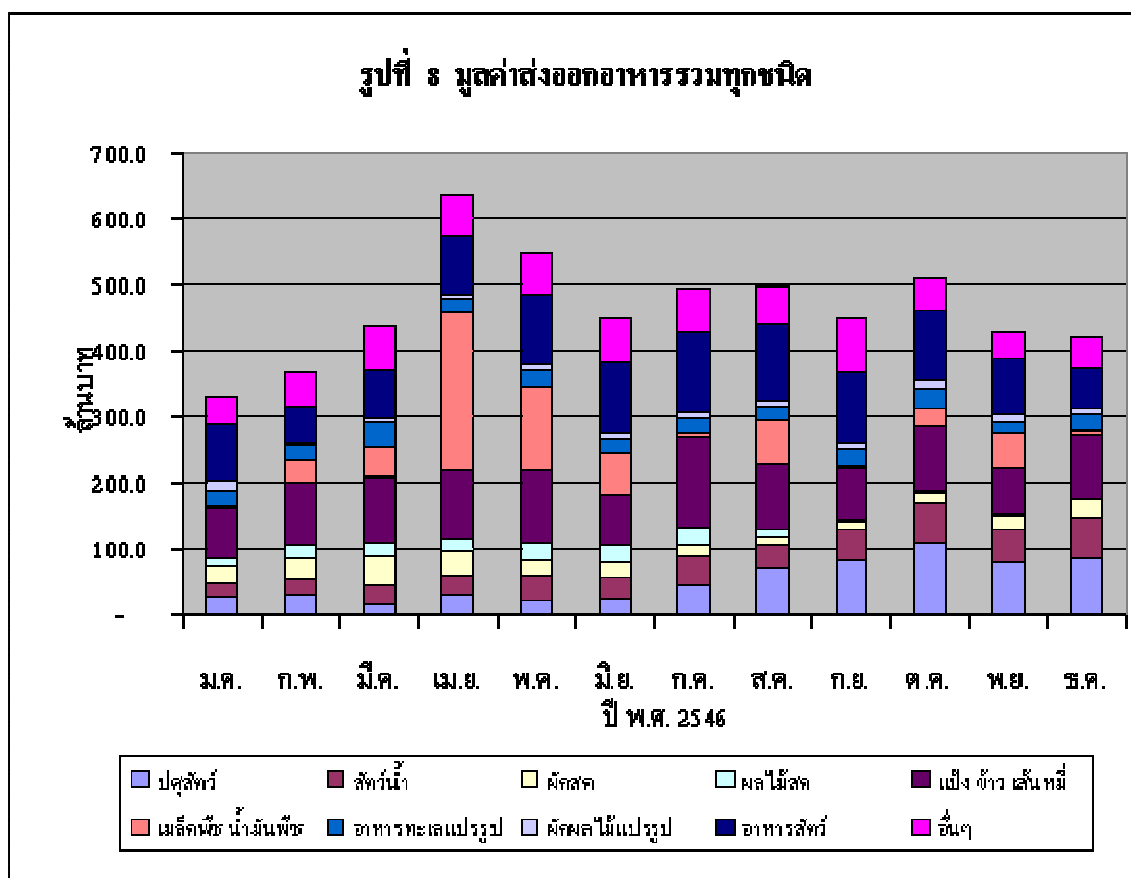
ที่มา : จากการคำนวณ

3.2 มูลค่าส่งออกสินค้าอาหารรวมและประเภทของสินค้าอาหารส่งออก

มูลค่าส่งออกสินค้าอาหารไปจำหน่ายยังตลาดมาเลเซียใน ปี พ. ศ. 2546 มีมูลค่ารวมทั้งสิ้น 5,572.54 ล้านบาท โดยมีประเภทสินค้าที่สำคัญประมาณ 10 ประเภท ได้แก่

1. สินค้าแป้ง ข้าว เส้นหมี่
2. สินค้าอาหารสัตว์
3. สินค้านมสด พืช น้ำมันพืช
4. สินค้าปศุสัตว์
5. สินค้าสัตว์น้ำ
6. สินค้าอาหารทะเลแปรรูป
7. สินค้าผักสด
8. สินค้าผลไม้สด
9. สินค้าผักผลไม้แปรรูป
10. สินค้าอื่น ๆ

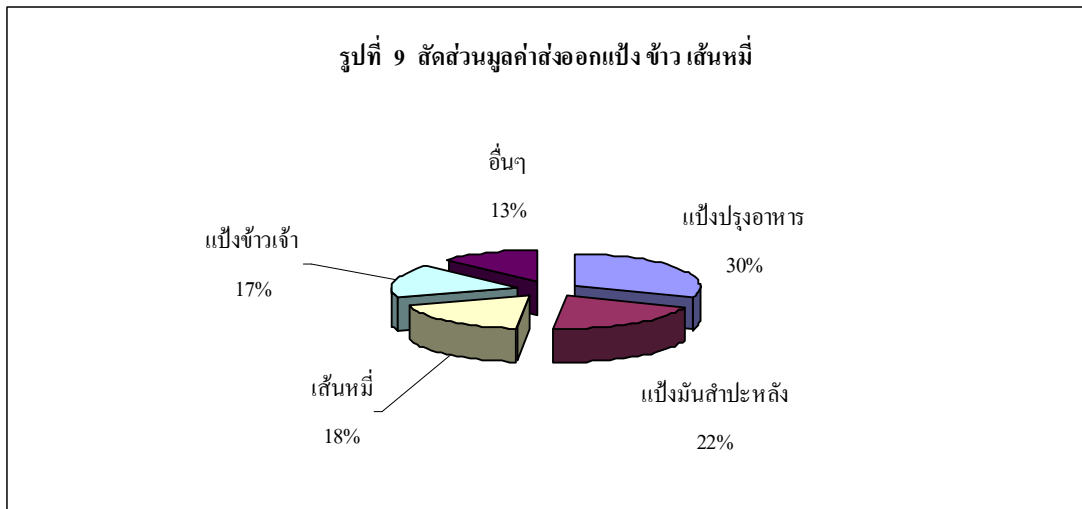

ในจำนวนประเภทสินค้าอาหารที่ส่งออกไปจำหน่ายยังตลาดมาเลเซีย ปรากฏว่าสินค้าแป้ง ข้าว เส้นไหม มีสัดส่วนมูลค่าส่งออกสูงที่สุด โดยในปี พ. ศ. 2546 สัดส่วนร้อยละ 20.44 ของมูลค่าส่งออกสินค้าอาหารไปจำหน่ายยังตลาดมาเลเซียทั้งหมด รองลงมาคือ สินค้าอาหารสัตว์ ร้อยละ 19.93 สินค้าเมล็ดพืช น้ำมันพืช ร้อยละ 12.08 สินค้าปศุสัตว์ ร้อยละ 11.22 สินค้าสัตว์น้ำ ร้อยละ 8.51 สินค้าอาหารทะเลแปรรูป ร้อยละ 5.25 สินค้าผักสด ร้อยละ 5.08 สินค้าผลไม้สด ร้อยละ 3.10 และสินค้าผักผลไม้แปรรูป ร้อยละ 1.95 นอกนั้นเป็นสินค้าประเภทอื่น ๆ (เช่น สินค้าประเภทเครื่องดื่มเพื่อสุขภาพ น้ำตาล โกโก้ สิ่งปรุงรสต่างๆ เป็นต้น) ร้อยละ 12.44

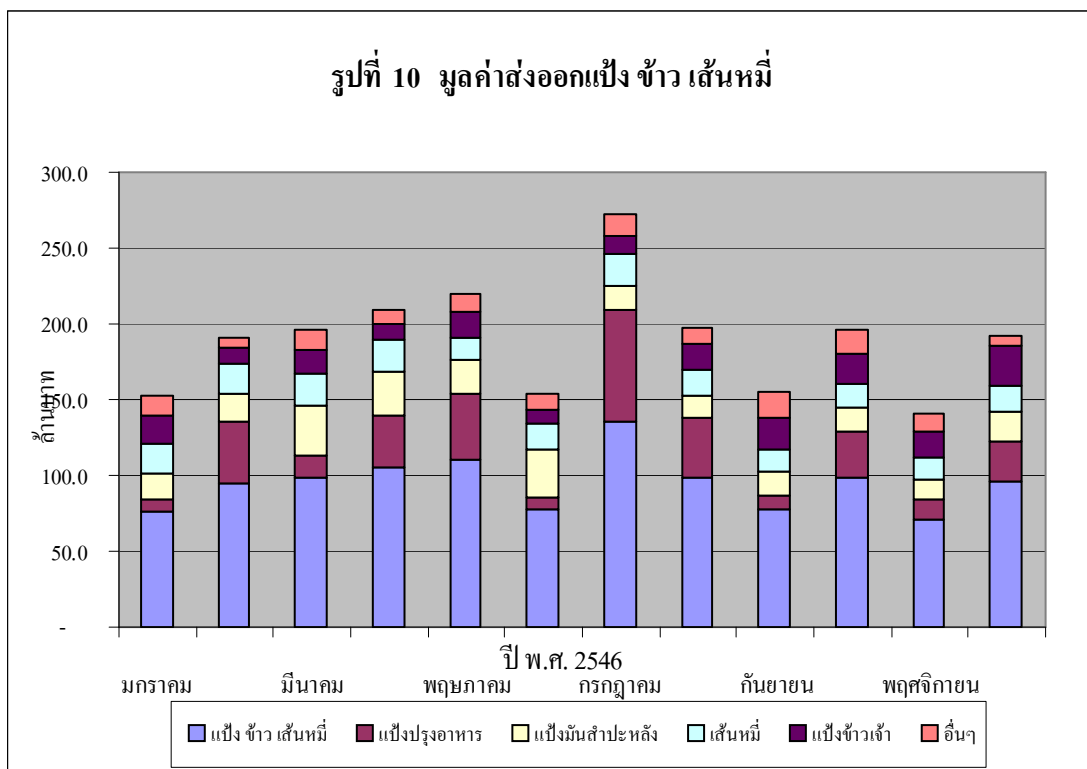
สำหรับรายละเอียดของการส่งออกสินค้าอาหารแต่ละชนิดไปจำหน่ายยังตลาดมาเลเซีย นั้น มีดังนี้

3.2.1 สินค้าแป้ง ข้าว เส้นไหม

ในกลุ่มสินค้าส่งออกประเภทแป้ง ข้าว เส้นไหม มีสินค้าปลีกย่อย ประกอบด้วยสินค้าแป้งปรุงอาหาร สินค้าแป้งมันสำปะหลัง สินค้าเส้นไหม สินค้าแป้งข้าวเจ้า และสินค้าอื่น ๆ เช่น สินค้าแป้งข้าวโพด ข้าวเหนียว ขนมปังกรอบ ปลาขี้ขาว แป้งธัญพืช (Cereal) แป้งพาสต้า (Pasta)

สินค้าแป้ง ข้าว เส้นหมี่ มีสัดส่วนมูลค่าส่งออกสูงที่สุด โดยมีมูลค่าส่งออกทั้งสิ้น 1,139.13 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 20.44 ของมูลค่าส่งออกสินค้าอาหารไปจำหน่ายยังตลาดมาเลเซียทั้งหมด ทั้งนี้ในจำนวนดังกล่าวจำแนกเป็นมูลค่าส่งออกสินค้าแป้งปรุงอาหารทั้งสิ้น 344.05 ล้านบาท หรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 30.2 ของมูลค่าส่งออกสินค้าแป้ง ข้าว เส้นหมี่ สินค้าแป้งมันสำปะหลังมีมูลค่า 245.23 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 21.53 นอกนั้นเป็นมูลค่าส่งออกสินค้าเส้นหมี่ แป้งข้าวเจ้าและสินค้าอื่น ๆ 209.94 ล้านบาท 197.09 ล้านบาท และ 142.81 ล้านบาท หรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 18.43 ร้อยละ 17.3 และร้อยละ 12.54 ตามลำดับ

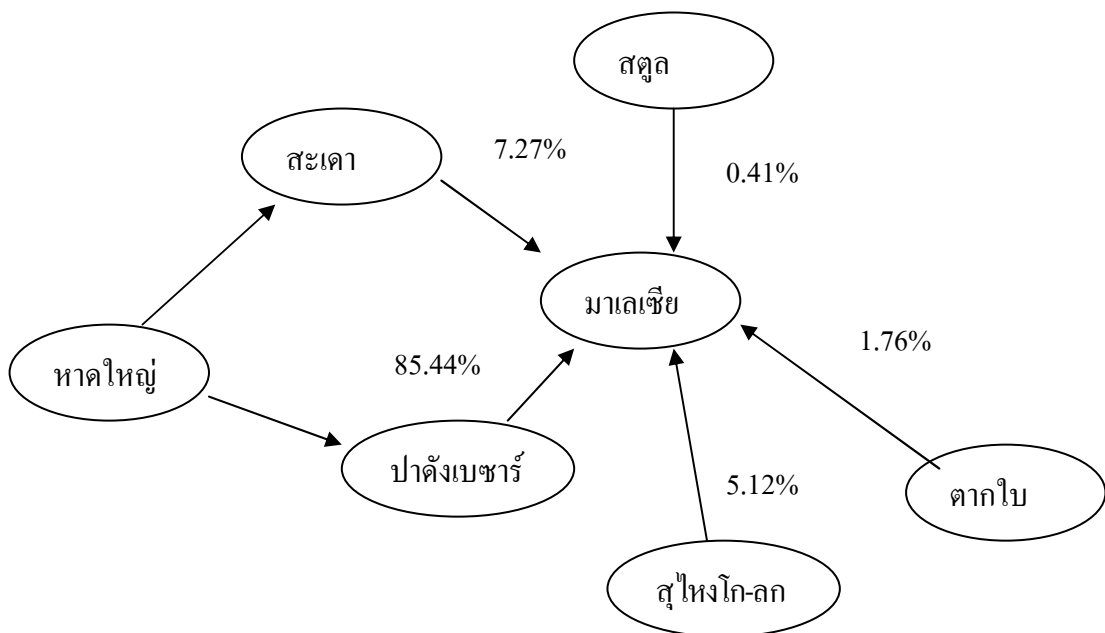
สำหรับมูลค่าส่งออกสินค้ากลุ่มแบ่ง ข้าว เส้นหมี่นั้น ส่งออกไปจำหน่ายยังตลาดมาเลเซีย เฉลี่ยประมาณเดือนละ 80-90 ล้านบาท โดยทิศทางความเคลื่อนไหวผันแปรตามมูลค่าส่งออกสินค้า แป้งปรุงอาหารเป็นสำคัญ ทั้งนี้มีช่วงเวลาที่ส่งออกได้มากอยู่ระหว่างเดือนกรกฎาคม-เดือนสิงหาคม เพราะเป็นช่วงเวลาที่ใกล้วันฉลองวันชาติของมาเลเซีย ตลาดจึงมีความต้องการสินค้าจำนวนมาก เพื่อเตรียมวัตถุดิบไว้ประกอบอาหารและขนมไว้จำหน่ายให้แก่ผู้บริโภค ขณะที่ในช่วงเดือนกันยายน-ตุลาคม เป็นช่วงเวลาที่ถือศีลของชาวมุสลิม ตลาดจึงลดความต้องการลง

ทางด้านแหล่งที่มาของวัตถุดิบ ส่วนใหญ่ลำเลียงมาจากบริเวณพื้นที่ภาคกลาง โดยมีจุดรวมสินค้าที่บริเวณอำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม พื้นที่เขตคลองสาน สัมพันธวงศ์และสุขุมวิท กรุงเทพมหานคร พื้นที่แถบบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ อำเภอบ้านโป่งและโพธาราม จังหวัดราชบุรี ก่อนลำเลียง ส่งผ่านมายังอำเภอหาดใหญ่ และอำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา ทั้งทางรถยนต์ และทางรถไฟ ทั้งนี้ผู้ประกอบการมีการลำเลียงสินค้าเพื่อส่งออกผ่านด่านศุลกากรกรปาดังเบซาร์มากที่สุดถึงร้อยละ 85.44 ของมูลค่าส่งออกสินค้ากลุ่มแบ่ง ข้าว เส้นหมี่ รองลงมาเป็นการส่งออกผ่านเส้นทางด่านศุลกากรสะเดา ร้อยละ 7.27 และด่านศุลกากรสุโขทัยโก-ลก ร้อยละ 5.12 ซึ่งมีศูนย์รวม

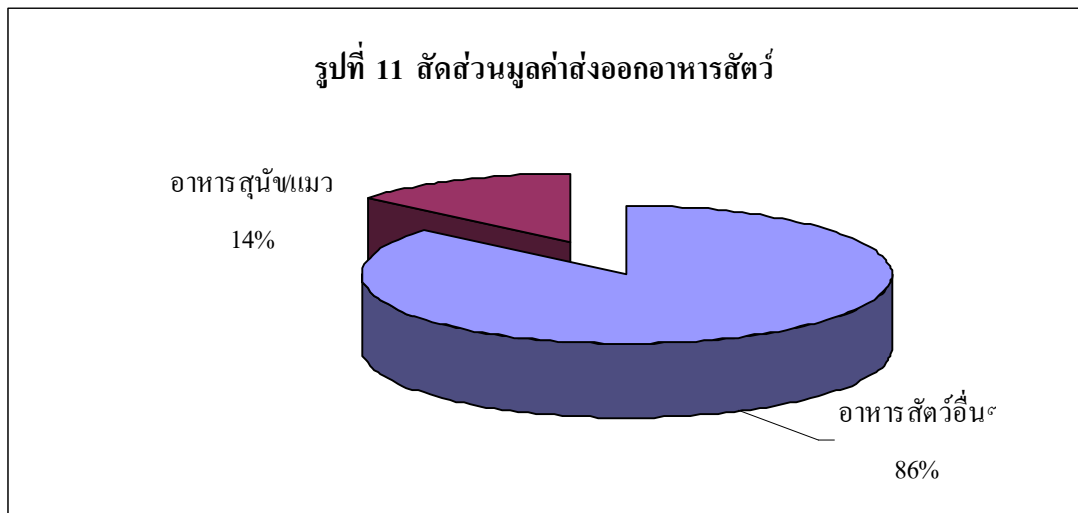
สินค้าอยู่ที่อำเภอสุโขทัย จังหวัดนครราชสีมา นอกนั้นส่งออกผ่านด่านตากใบ และด่านสตูลอีกเล็กน้อย

การลำเลียงสินค้าผ่านชายแดนไทยทั้งด่านปางเบซาร์และด่านสะเดา ผู้ประกอบการจะส่งสินค้าโดยรถยนต์ต่อไปยังศูนย์รวมสินค้า ณ ตลาดบูกิตเมอร์ ตายัม (Bukit Mertajam) ใกล้กับเมืองบัตเตอร์เวิร์ต และใกล้กับเส้นทางข้ามสะพานเข้าสู่เกาะปีนัง ก่อนส่งต่อไปยังตลาดเมืองปีนัง เมืองกัวลาลัมเปอร์ เมืองอิโปร์ รัฐเปรัก และมะละกา

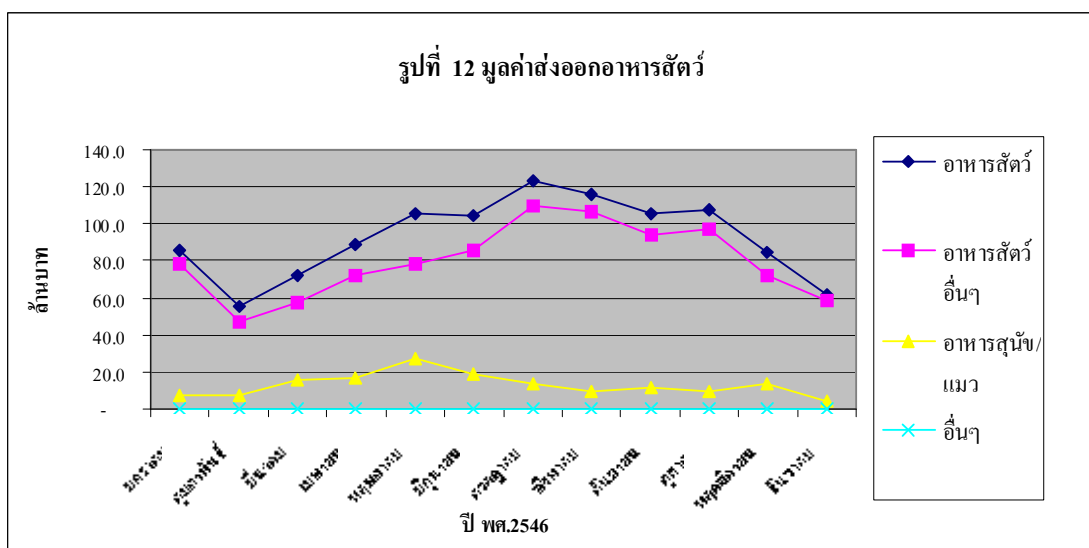
แผนภาพที่ 2 สัดส่วนร้อยละมูลค่าส่งออกแบ่ง ข้าว เส้นหมี่ผ่านด่านต่าง ๆ

3.2.2 สินค้าอาหารสัตว์

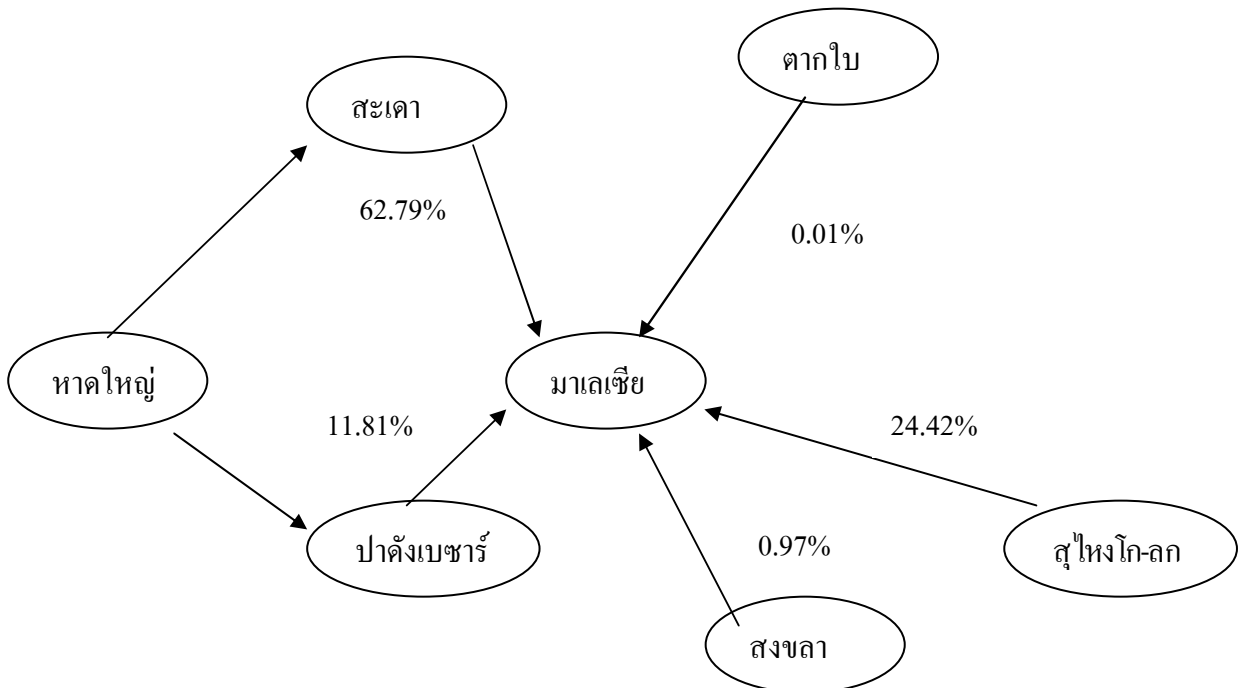

ในกลุ่มสินค้าอาหารสัตว์ส่งออก มีมูลค่าส่งออกไปจำหน่ายยังตลาดมาเลเซียสูงถึงมูลค่า 1,110.6 ล้านบาท หรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 19.93 ของมูลค่าส่งออกสินค้าอาหารไปจำหน่ายยังตลาดมาเลเซียทั้งหมด ในการจำแนกชนิดของสินค้าอาหารสัตว์นั้น จำแนกได้เพียงประเภทหลัก คือสินค้าอาหารสุนัขและแมว และสินค้าอาหารสัตว์อื่น ๆ ได้แก่ อาหารสำเร็จรูปสำหรับเลี้ยงกึ่ง สำหรับสินค้าอาหารสุนัขและแมวที่ส่งออกได้ มีมูลค่าทั้งสิ้น 152.74 ล้านบาท หรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 13.75 ส่วนสินค้าอาหารสัตว์อื่น ๆ นั้น ส่งออกได้ มีมูลค่าทั้งสิ้น 957.86 ล้านบาท หรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 86.25

เส้นทางการลำเลียงสินค้าในกลุ่มอาหารสัตว์นั้น มีการลำเลียงผ่านด่านศุลกากรสะเดา สุโขทัย-ลก ปาดังเบซาร์ สงขลา และด่านศุลกากรตากใบ ในปี 2546 ผู้ประกอบการลำเลียงสินค้าผ่านทางด่านสะเดามากที่สุด โดยมีมูลค่าสูงถึง 702.92 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 62.79 ของมูลค่าสินค้าในกลุ่มอาหารสัตว์ รองลงมาเป็นการลำเลียงสินค้าผ่านเส้นทางด่านศุลกากรสุโขทัย-ลก และด่านปาดังเบซาร์ มีมูลค่าสูงถึง 273.43 ล้านบาท และ มูลค่า 132.16 ล้านบาท หรือ

แผนภาพที่ 3 สัดส่วนร้อยละมูลค่าส่งออกอาหารสัตว์ผ่านด่านต่าง ๆ

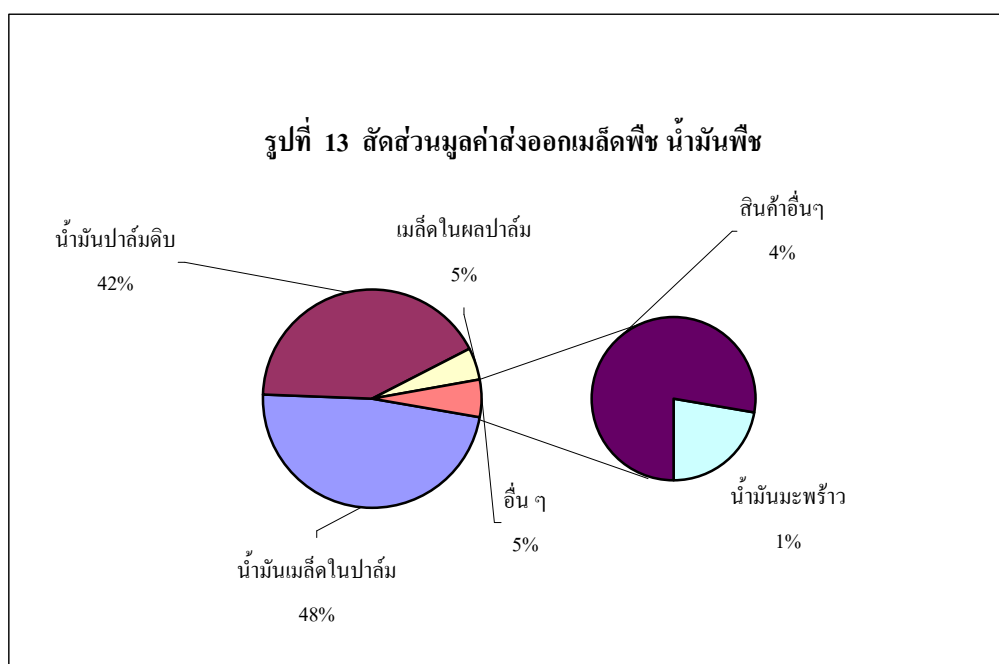

คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 24.42 และร้อยละ 11.81 ของมูลค่าสินค้าในกลุ่มอาหารสัตว์ นอกนั้นเป็นการส่งออกผ่านเส้นทางด่านศุลกากรสงขลา และด่านศุลกากรตากใบ ในจังหวัดนราธิวาส

ในการส่งออกสินค้าอาหารสัตว์ไปจำหน่ายตลาดมาเลเซียนั้น มีทั้งการรวบรวมวัตถุดิบประเภท ข้าวโพด ถั่วเหลือง ปลาหมึก ปลาป่น มาจากภาคกลาง แถบพื้นที่ กรุงเทพมหานคร และปริมณฑล เช่น บางกะปิ สุขุมวิท พระโขนง และรวบรวมวัตถุดิบประเภทปลายข้าว หัวกุ้ง เศษปลาจากในภาคใต้ เพื่อผลิตเป็นอาหารสัตว์ โดยแหล่งรวบรวมและผลิตสินค้าแหล่งใหญ่อยู่ในพื้นที่จังหวัดสงขลาและจังหวัดปัตตานีเป็นสำคัญ เพราะสามารถหาวัตถุดิบเนื่องจากการผลิตสินค้าอาหารทะเลต่าง ๆ ได้สะดวก หลังจากนั้นมีการส่งออกไปจำหน่ายในตลาดมาเลเซียผ่านเส้นทางหลัก ได้แก่ ด่านสะเดา ด่านปาดังเบซาร์และด่านสุโขทัย-ลก สำหรับเส้นทางผ่านด่านสะเดาและด่านปาดังเบซาร์นั้น มีตัวแทนในมาเลเซียรับช่วงกระจายสินค้าต่อไปที่ศูนย์รวมสินค้า ณ ตลาดบูกิตเมอร์ตายัม และตลาดกัวลาลัมเปอร์ ส่วนการส่งออกสินค้าอาหารสัตว์ผ่านด่านสุโขทัย-ลก

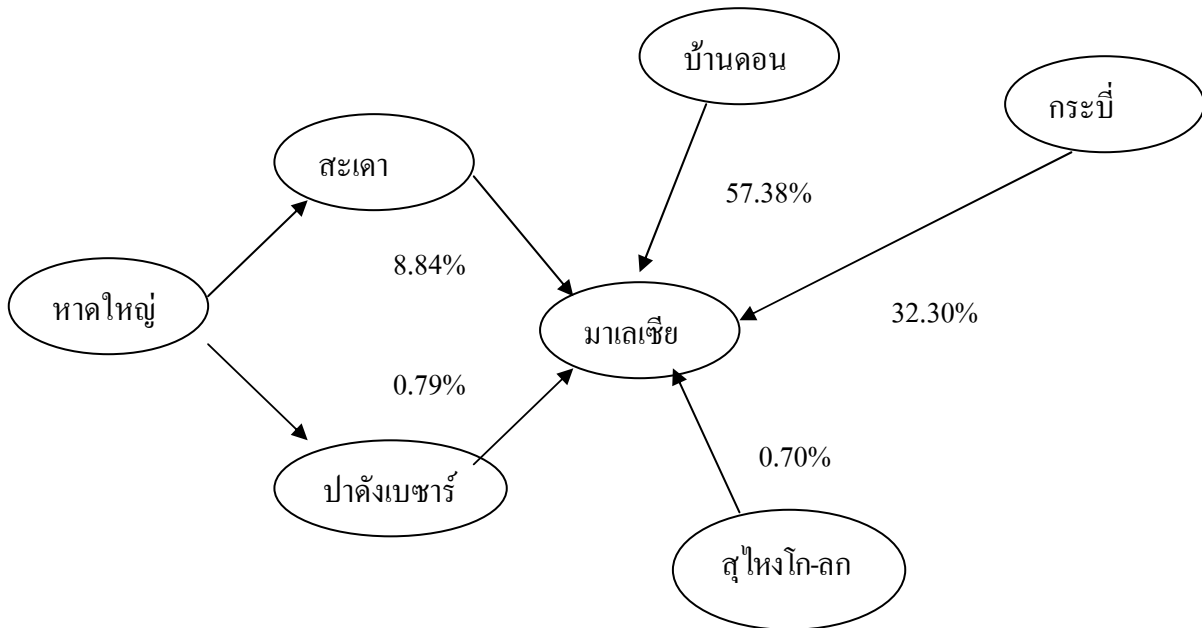
นั้น มีตัวแทนในรัฐกลันตันรับช่วงกระจายสินค้าต่อไปยังผู้เลี้ยงสัตว์ โดยเฉพาะผู้เลี้ยงกึ่งทั้งกึ่งกุลาคำและกึ่งขาว ซึ่งขณะนี้ในประเทศมาเลเซียมีการลงทุนเลี้ยงกึ่งกุลาคำและกึ่งขาวกันอย่างแพร่หลายมาก

3.2.3 สินค้าเมล็ดพืช น้ำมันพืช

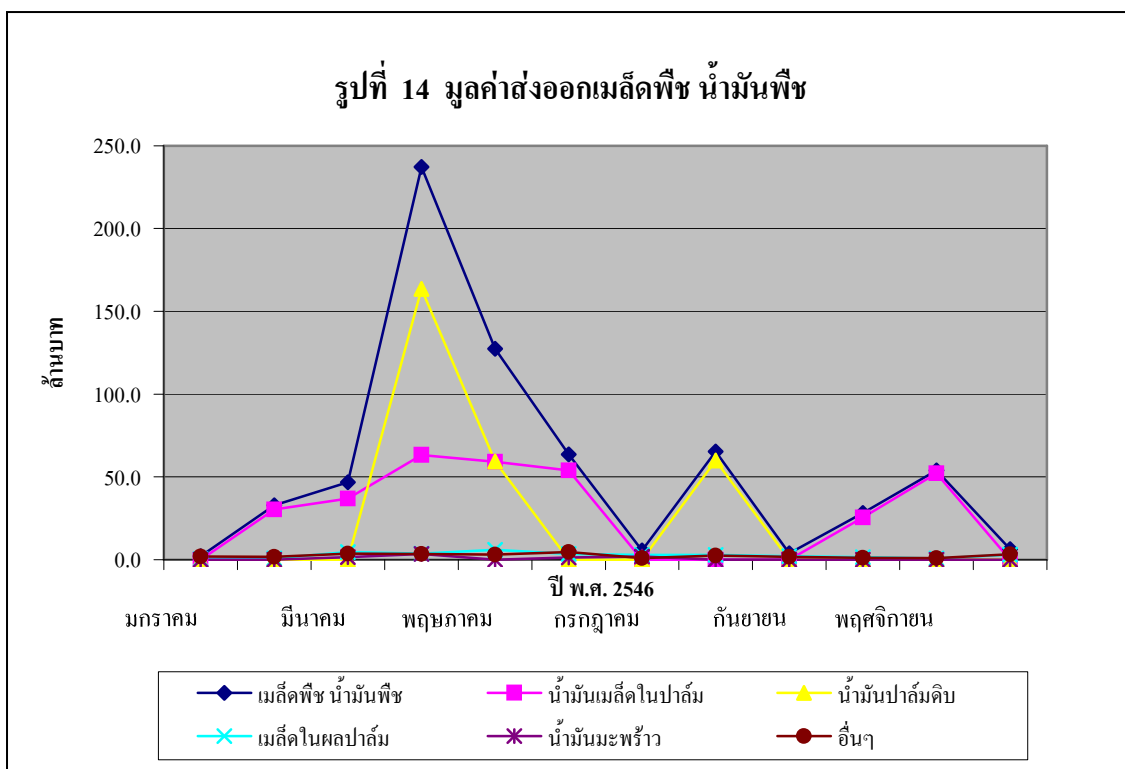
สินค้ากลุ่มเมล็ดพืช น้ำมันพืชที่ส่งออกไปจำหน่ายยังตลาดมาเลเซียนั้นมีประเภทสินค้าส่งออกหลัก 4 – 5 ประเภทได้แก่ สินค้าน้ำมันเมล็ดในปาล์ม สินค้าน้ำมันปาล์มดิบ สินค้าเมล็ดในผลปาล์ม สินค้าน้ำมันมะพร้าวและสินค้าอื่น ๆ เช่น สินค้าน้ำมันถั่วเหลือง น้ำมันรำข้าว เมล็ดถั่ว เป็นต้น ในปี พ.ศ. 2546 มูลค่าส่งออกสินค้ากลุ่มเมล็ดพืช น้ำมันพืชทั้งสิ้น 673.13 ล้านบาท จำแนกเป็นมูลค่าส่งออกสินค้าน้ำมันเมล็ดในปาล์ม 321.96 ล้านบาท หรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 47.68 ของมูลค่าสินค้าส่งออกสินค้ากลุ่มเมล็ดพืช น้ำมันพืชที่ส่งออกไปจำหน่ายยังตลาดมาเลเซียทั้งหมด สินค้าน้ำมันปาล์มดิบ และสินค้าเมล็ดในผลปาล์ม มูลค่าส่งออกทั้งสิ้น 282.71 ล้านบาทและมูลค่า 31.88 ล้านบาท หรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 42.0 และร้อยละ 4.74 ของมูลค่าสินค้าส่งออกสินค้ากลุ่มเมล็ดพืช น้ำมันพืช นอกนั้นประกอบด้วยสินค้าน้ำมันมะพร้าวและสินค้าอื่น ๆ มูลค่า 8.33 ล้านบาท และมูลค่า 29.26 ล้านบาท หรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 1.24 และร้อยละ 4.35 ของมูลค่าสินค้าส่งออกสินค้ากลุ่มเมล็ดพืช น้ำมันพืช

แผนภาพที่ 4 สัดส่วนร้อยละมูลค่าส่งออกเมล็ดพืช น้ำมันพืช ผ่านด่านต่างๆ

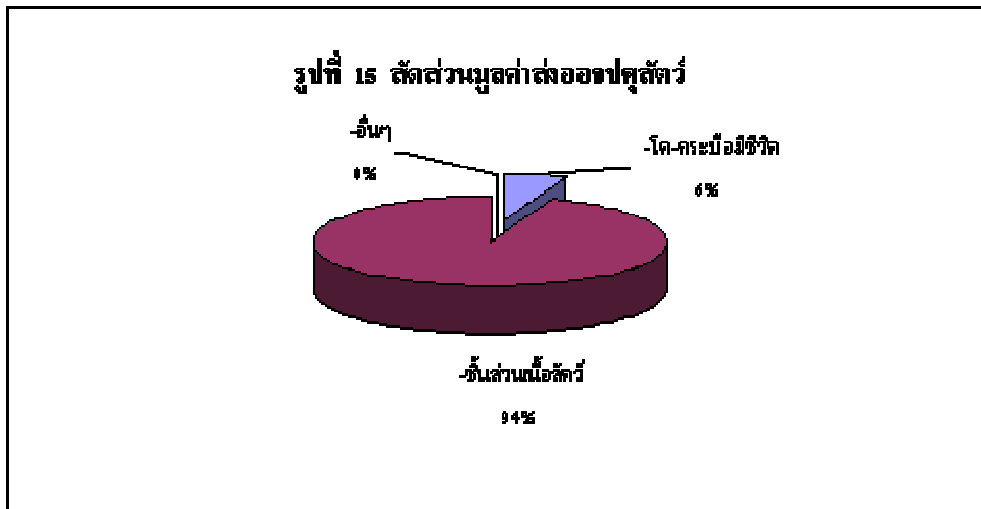
สำหรับการลำเลียงสินค้าในกลุ่มสินค้าเมล็ดพืช น้ำมันพืชนั้น มีการลำเลียงผ่านหลายเส้นทางด้วยกันทั้งทางภาคใต้ตอนบนเช่นด่านบ้านดอน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด่านกระบี่ จังหวัดกระบี่ ทั้งนี้สินค้าที่ส่งออกผ่านด่านบ้านดอนถูกลำเลียงไปยังท่าเรือบาเซร์กูดัง (Pasir Gudang) โกดังเมืองยะโฮร์บาฮู (Johor Bahru) รัฐยะโฮร์ (Johor) เป็นสำคัญ ส่วนสินค้าที่ส่งออกผ่านด่านกระบี่ถูกลำเลียงไปยังท่าเรือปีนัง (Pinang) รัฐปีนัง (Pinang) และท่าเรือบาเซร์กูดัง (Pasir Gudang) โกดังเมืองยะโฮร์บาฮู (Johor Bahru) รัฐยะโฮร์ (Johor) เป็นสำคัญเช่นเดียวกัน ส่วนในพื้นที่ภาคใต้ตอนล่างซึ่งมีการส่งสินค้าผ่านด่านสะเดา ปะดังเบซาร์นั้น สินค้าถูกส่งไปยังศูนย์รวม ณ เมือง Prai ใกล้กับพื้นที่ของบัตเตอร์เวิร์ด รัฐปีนังและสินค้าซึ่งผ่านด่านสุโข-โก-ลกนั้น สินค้าถูกส่งผ่านทางรัฐกลันตัน

ในปี 2546 มูลค่าสินค้าเมล็ดพืช น้ำมันพืช ลำเลียงส่งออกผ่านเส้นทางด่านบ้านดอนสูงถึง 386.27 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 57.38 ของมูลค่าสินค้ากลุ่มเมล็ดพืช น้ำมันพืช ด่านกระบี่ มูลค่า 217.40 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 32.30 ของมูลค่าสินค้ากลุ่มเมล็ดพืช น้ำมันพืช ส่วนในเส้นทางส่งออกผ่านทางด่านสะเดา ปะดังเบซาร์และสุโข-โก-ลกนั้น มูลค่าไม่มากนักเพียงร้อยละ 8.84 ร้อยละ 0.79 และร้อยละ 0.70 ของมูลค่าสินค้ากลุ่มเมล็ดพืช น้ำมันพืช ตามลำดับ

ทิศทางความเคลื่อนไหวของมูลค่าส่งออกกลุ่มสินค้าเมล็ดพืช น้ำมันพืชนั้น ผันแปรไปตามมูลค่าส่งออกน้ำมันปาล์มดิบเป็นสำคัญ ช่วงเวลาที่มีมูลค่าส่งออกสูงสุดอยู่ระหว่างเดือนเมษายน - พฤษภาคม ซึ่งผันแปรตามฤดูกาลของผลผลิตวัตถุดิบปาล์มสดในประเทศเป็นสำคัญ เพราะตลาดมีความต้องการต่อเนื่องตลอด โดยเฉพาะอย่างยิ่งขณะนี้ประชาชนทั่วโลกมีความตื่นตัวระมัดระวังและหลีกเลี่ยงการบริโภคน้ำมันพืช ซึ่งผ่านกระบวนการตัดต่อทางพันธุกรรม จึงทำให้มีการหันมาบริโภคน้ำมันปาล์มมากขึ้น สำหรับในการนำเข้าของตลาดมาเลเซียนั้นเป็นการทดแทนส่วนขาดซึ่งผู้ประกอบการของมาเลเซียส่งออกสินค้าน้ำมันปาล์มไปต่างประเทศนั่นเอง

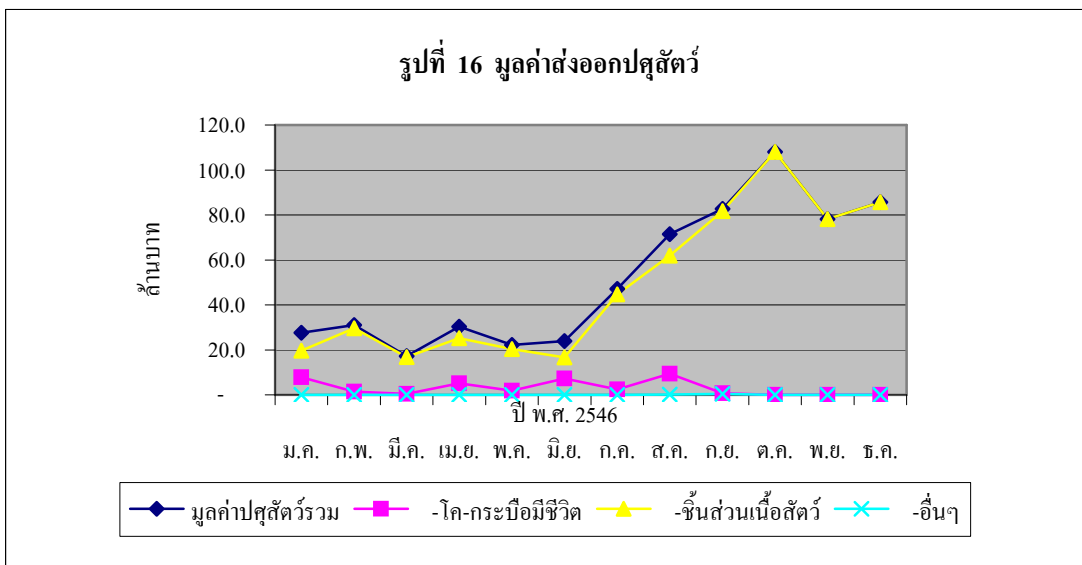
3.2.4 สินค้าปศุสัตว์

สินค้าปศุสัตว์ซึ่งส่งออกไปจำหน่ายยังตลาดมาเลเซียนั้น ประกอบด้วยสินค้าหลักได้แก่ สินค้าโค-กระบือมีชีวิตและสินค้าชิ้นส่วนเนื้อสัตว์ได้แก่ เนื้อไก่ ชิ้นส่วนเนื้อไก่ ปีกไก่ ขาไก่ เป็นต้น ในปี พ. ศ. 2546 นั้น มูลค่าส่งออกสินค้าอาหารประเภทปศุสัตว์ซึ่งส่งไปจำหน่ายยังตลาดมาเลเซียนั้นมีมูลค่าทั้งสิ้น 625.45 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 11.22 ของมูลค่าสินค้าอาหารส่งออกทั้งหมด

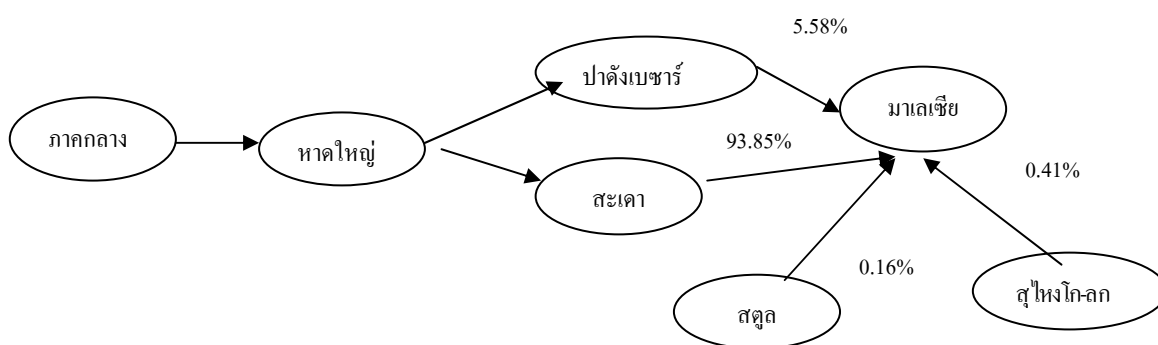
ในจำนวนดังกล่าวจำแนกเป็นสินค้าประเภทโค-กระบือมีชีวิตมูลค่า 36.39 ล้านบาท หรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 5.82 ของมูลค่าสินค้าส่งออกในกลุ่มปศุสัตว์ สินค้าชิ้นส่วนเนื้อสัตว์ มีมูลค่า 588.44 ล้านบาท หรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 94.08 ของมูลค่าสินค้าส่งออกในกลุ่มปศุสัตว์ นอกนั้นเป็นสินค้าอื่น ๆ มีมูลค่าเพียง 0.62 ล้านบาท

สำหรับสินค้าปศุสัตว์นั้น นิยมส่งออกทางด่านศุลกากรสะเดาเป็นสำคัญ โดยมีมูลค่าสูงถึงกว่าร้อยละ 90 ของมูลค่าส่งออกสินค้าในกลุ่มสินค้าปศุสัตว์ นอกนั้นมีการส่งออกบ้างในเส้นทางลำเลียงผ่านด่านปาดังเบซาร์ ด่านสุโหงโกลกและด่านสตูล ในปี 2546 นั้นสินค้าปศุสัตว์ซึ่งส่งออกผ่านด่านสะเดาสูงถึงมูลค่า 586.97 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 93.85 ของมูลค่าส่งออกสินค้าในกลุ่มสินค้าปศุสัตว์ ส่วนมูลค่าสินค้าปศุสัตว์ซึ่งส่งออกผ่านทางด่านปาดังเบซาร์ ด่านสุโหงโกลก และด่านสตูลนั้น มีมูลค่าเพียง 34.90 ล้านบาท 2.55 ล้านบาท และมูลค่า 1.03 ล้านบาท ตามลำดับ

ในการส่งออกสินค้าปศุสัตว์นั้น เห็นได้ว่าขนาดและทิศทางความเคลื่อนไหวของมูลค่าในกลุ่มสินค้าปศุสัตว์นั้นผันแปรตามมูลค่าของการส่งออกสินค้าชิ้นส่วนเนื้อสัตว์เป็นสำคัญ ทั้งนี้ ทิศทางของความเคลื่อนไหวผันแปรตามความต้องการตลาดเป็นสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงครึ่งหลังของปีและช่วงปลายปีนั้น ตลาดมีความต้องการมากเพราะมีทั้งเทศกาลวันชาติ และปีใหม่ ตลาดมาเลเซียจึงมักเตรียมวัตถุดิบไว้รองรับการบริโภคของประชากร

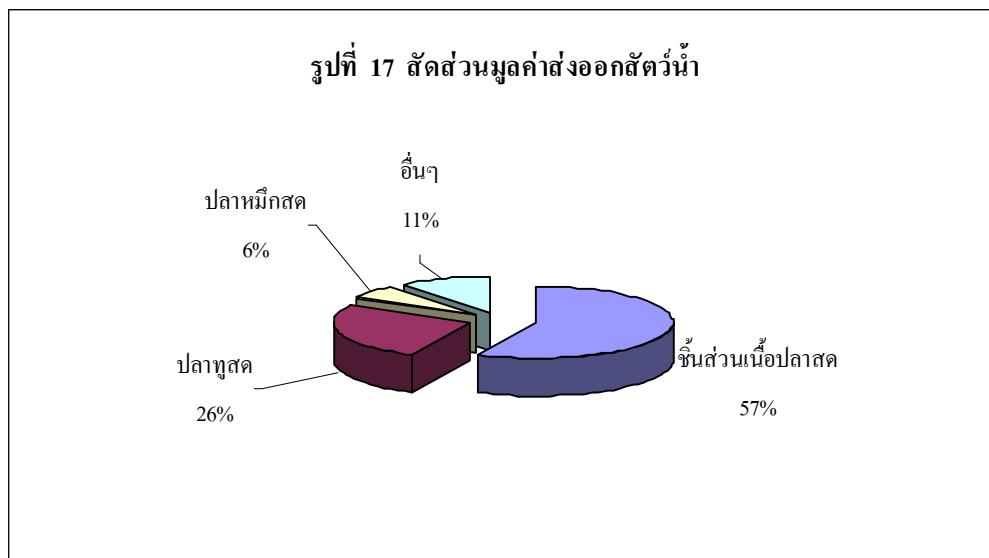
แผนภาพที่ 5 สัดส่วนร้อยละมูลค่าส่งออกปศุสัตว์ ผ่านด่านต่างๆ

ในการลำเลียงสินค้าในกลุ่มปศุสัตว์ไปจำหน่ายในตลาดมาเลเซียนั้น มีการรวบรวมปศุสัตว์โค-กระบือมีชีวิตจากทั้งภาคเหนือตอนล่างแถบอำเภอตากลี จังหวัดนครสวรรค์ พื้นที่ภาค

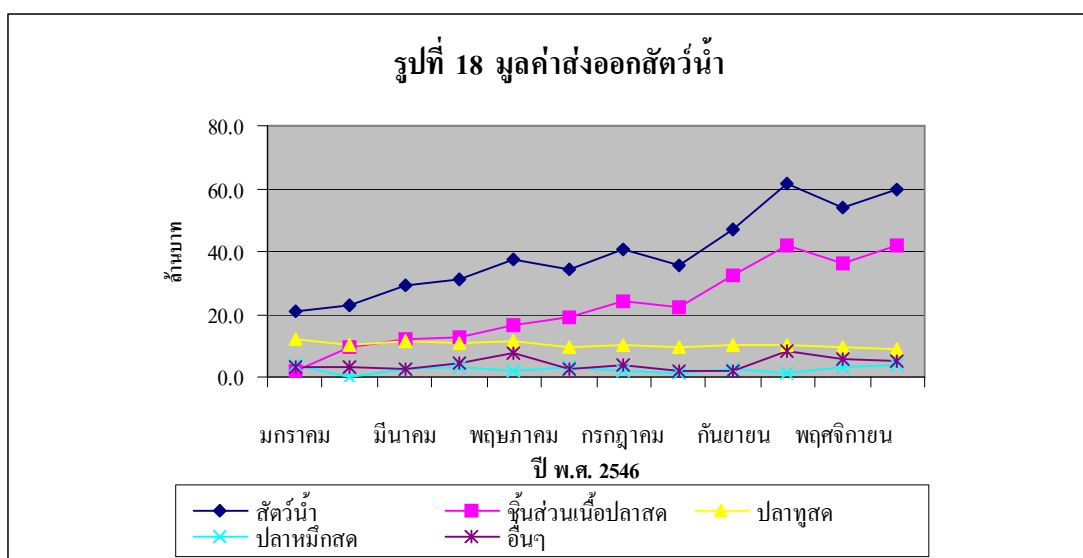
กลางแถบพื้นที่อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี จังหวัดเพชรบุรี พื้นที่รอยต่อระหว่างภาคกลางและภาคใต้แถบบริเวณพื้นที่อำเภอทับสะแก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ หลังจากนั้นจึงส่งผ่านไปยังมาเลเซียทางด้านสะเตาเป็นสำคัญ เพื่อส่งต่อไปยังศูนย์รวมสินค้าเพื่อกักกันสัตว์ ณ ด้านกักกันสัตว์ของมาเลเซียบริเวณพื้นที่ด่านจันโหลน เพื่อรอการประมวลจากพ่อค้ามาเลเซีย ซึ่งจะรวบรวมส่งต่อไปจำหน่ายในเมืองสำคัญ ๆ เช่น ในตลาดเมืองกัวลาลัมเปอร์ ส่วนการส่งออกสินค้าชิ้นส่วนเนื้อสัตว์นั้นเป็นการส่งออกชิ้นส่วนเนื้อไก่เป็นสำคัญ โดยมีการรวบรวมวัตถุดิบมาจากฟาร์มต่าง ๆ ในภาคกลางและภาคใต้ หลังจากนั้นมีการลำเลียงสินค้าผ่านทางด่านสะเตาเป็นสำคัญเพื่อส่งต่อไปยังแหล่งสำคัญได้แก่ ตลาดในเมืองกัวลาลัมเปอร์ ตลาดในเขตพื้นที่ Port Klang ตลาดในเขตพื้นที่ Shah Alam รัฐสลังงอร์ (Selangor) ก่อนที่จะส่งไปแปรรูปเพื่อจำหน่ายเป็นอาหารสำเร็จรูป ในรูปแบบของอาหารบริโภคทั่วไปและอาหารฟาสต์ฟู้ด ซึ่งมีตลาดกว้างและแพร่หลายมากในปัจจุบัน

3.2.5 สินค้าสัตว์น้ำ

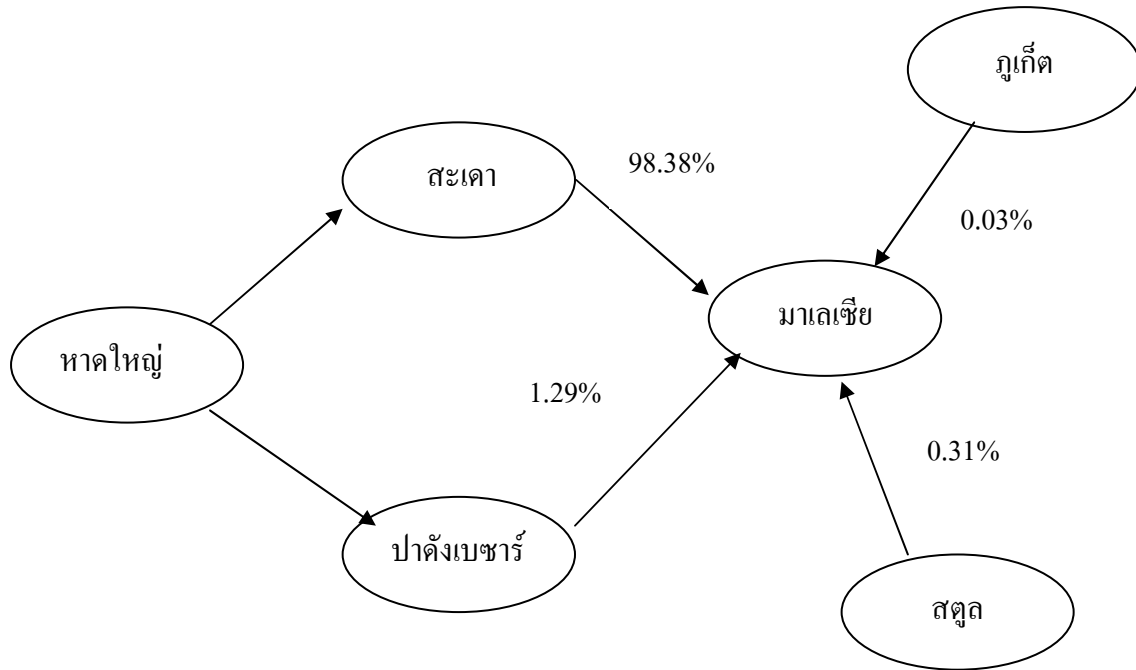
สินค้าสัตว์น้ำซึ่งส่งออกไปจำหน่ายยังประเทศมาเลเซียนั้น คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 8.51 ของมูลค่าส่งออกสินค้าอาหารทั้งหมด โดยประเภทของสินค้าสำคัญหลัก ๆ ที่ส่งไปจำหน่ายประกอบด้วยสินค้าชิ้นส่วนเนื้อปลาสด มูลค่าส่งออก 270.42 ล้านบาท หรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 57.02 ของมูลค่าส่งออกสินค้าสัตว์น้ำทั้งหมด สินค้าปลาสด มีมูลค่าส่งออกทั้งสิ้น 123.91 ล้านบาท หรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 26.13 ของมูลค่าส่งออกสินค้าสัตว์น้ำทั้งหมด สินค้าปลาหมึกสด 28.99 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 6.11 นอกนั้นเป็นการส่งออกสินค้าสัตว์น้ำอื่น ๆ มูลค่าเพียง 50.95 ล้านบาท เช่น สินค้าปลา Yellowfin Tuna ปลา Albacore ปลาซาบะ Mackerel ปูทะเล เป็นต้น

สินค้าสัตว์น้ำเป็นอีกประเภทหนึ่งซึ่งนิยมส่งออกทางด่านสะเดาเป็นสำคัญ นอกจากนี้มีการส่งออกผ่านทางด่านศุลกากรปางเบซาร์ ด้านสตูล และด่านภูเก็ตในจำนวนไม่มากนัก โดยในปี 2546 มูลค่าส่งออกผ่านทางด่านสะเดาสูงถึง 466.52 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 98.38 ของมูลค่าสินค้าในกลุ่มสัตว์น้ำทั้งหมด นอกนั้นมีการส่งออกผ่านทางเส้นทางด่านปางเบซาร์ มูลค่า 6.10 ล้านบาท เส้นทางผ่านด่านสตูล มูลค่า 1.46 ล้านบาท และด่านภูเก็ต มูลค่า 0.12 ล้านบาท

มูลค่าส่งออกสินค้าสัตว์น้ำนั้น จะผันแปรตามมูลค่าส่งออกสินค้าชิ้นส่วนเนื้อปลาสดเป็นสำคัญ ขณะที่มูลค่าส่งออกปลาทูสดและปลาหมึกสดนั้นค่อนข้างทรงตัว โดยทิศทางความเคลื่อนไหวของมูลค่าส่งออกสัตว์น้ำผันแปรตามวัตถุดิบเป็นสำคัญ

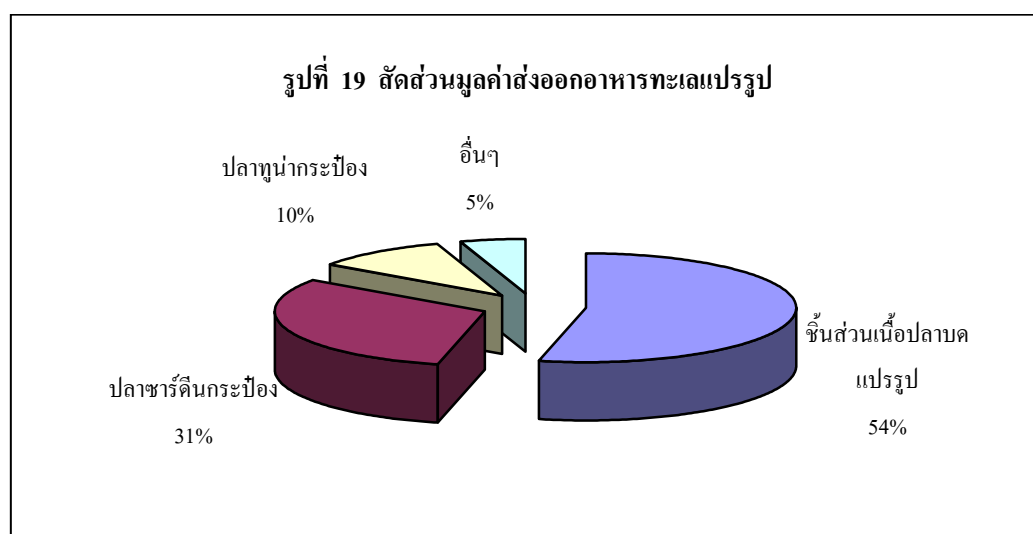
แผนภาพที่ 6 สัดส่วนร้อยละมูลค่าส่งออกสัตว์น้ำผ่านด่านต่างๆ

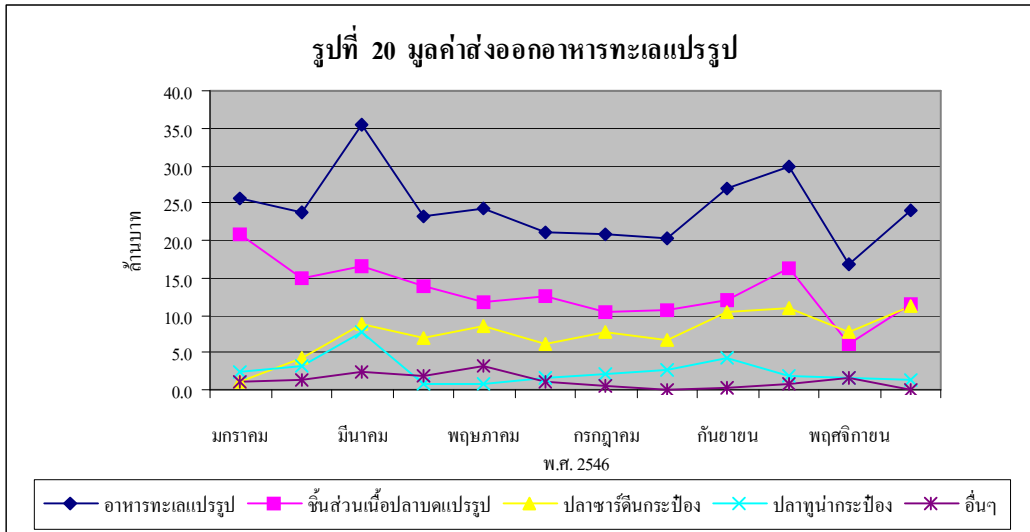
สำหรับแหล่งที่มาของวัตถุดิบนั้นมีทั้งส่งมาจากภาคกลาง แถบมหาชัย ระยอง ภูเก็ต ระนอง สงขลา และปัตตานี ก่อนที่จะมารวมกันที่แหล่งรวบรวม ณ อำเภอหาดใหญ่ เพื่อส่งผ่านทางด่านสะเดาเป็นหลัก สำหรับลำเลียงต่อไปยังศูนย์ ณ ตลาดบูกิตเมอร์ตายัม ใกล้กับเมืองปัตเตอร์เวิร์ด ก่อนส่งต่อไปยังตลาดกลาง เมืองกัวลาลัมเปอร์ ซึ่งเป็นแหล่งรวบรวมสินค้าสัตว์น้ำ เพื่อรอจำหน่ายให้แก่ผู้บริโภค และนอกจากนี้ยังส่งต่อไปยังศูนย์กระจายสินค้าสัตว์น้ำต่อไปยังเมืองต่าง ๆ ทั้งเมืองยะโฮร์บารู รัฐยะโฮร์ เมืองมะละกา รัฐมะละกา ทั้งนี้เพราะสินค้าปลาหูของไทยเป็นสินค้าที่ได้รับความนิยมในตลาดมาเลเซียอย่างแพร่หลาย

3.2.6 สินค้าอาหารทะเลแปรรูป

สินค้าอาหารทะเลแปรรูปที่สำคัญซึ่งส่งออกไปจำหน่ายตลาดมาเลเซีย ในช่วงที่ผ่านมา ประกอบด้วยสินค้าสำคัญ ๆ 3 – 4 ชนิด เช่น สินค้าชิ้นส่วนเนื้อปลาสดแปรรูป โดยในปี พ. ศ. 2546 ส่งออกได้มูลค่าทั้งสิ้น 157.11 ล้านบาท สินค้าปลาชาร์คินกระป๋อง มูลค่า 90.52 ล้านบาท และสินค้าปลาทูน่ากระป๋อง มูลค่า 30.53 ล้านบาท นอกนั้นเป็นสินค้าอาหารทะเลแปรรูปอื่น ๆ เช่น ปลาหมึกแปรรูป ปลาเซลมอดแปรรูป ปลา Macerel หอยบรรจุกระป๋อง เป็นต้น มูลค่า 14.31 ล้านบาท

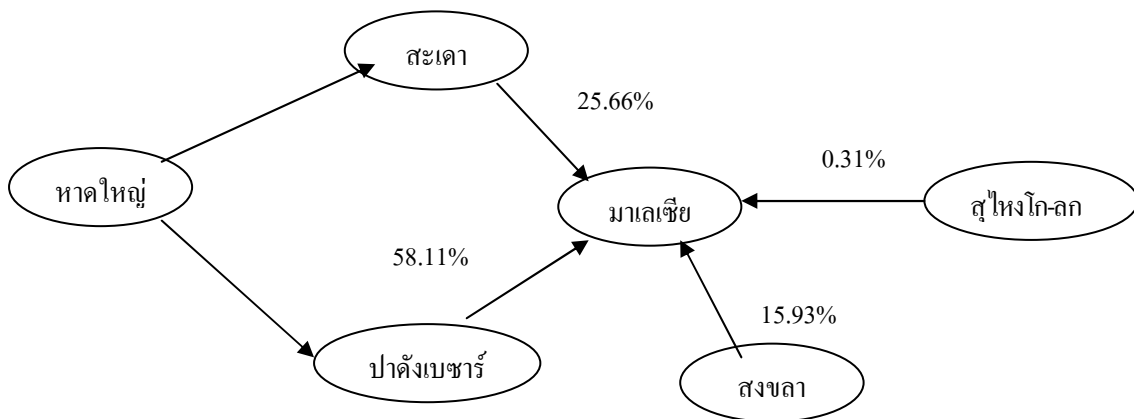

ในการส่งออกสินค้าอาหารทะเลแปรรูปนั้น มีเส้นทางกระจายไปใน 3 เส้นทางหลัก โดยมีมูลค่าลดหลั่นแตกต่างกันไม่มากนักได้แก่ เส้นทางผ่านด่านศุลกากรปาดังเบซาร์ เส้นทางผ่านด่านสะเตาะและเส้นทางผ่านด่านสงขลา ทั้งนี้ในปี 2546 สินค้าอาหารทะเลแปรรูปซึ่งส่งออกผ่านด่านศุลกากรปาดังเบซาร์ สูงถึง 169.95 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 58.11 ของมูลค่าสินค้าส่งออกในกลุ่มสินค้าอาหารทะเลแปรรูป ส่วนในเส้นทางผ่านด่านสะเตาะและด่านสงขลานั้น มีมูลค่าทั้งสิ้น 75.04 ล้านบาท และมูลค่า 46.58 ล้านบาท สำหรับการส่งออกผ่านทางด่านศุลกากรสุไหงโก-ลก มีมูลค่าเพียง 0.90 ล้านบาทเท่านั้น ทั้งนี้มีการรวบรวมวัตถุดิบมาจากแหล่งพื้นที่มหาชัย จังหวัดสมุทรสาคร อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง จังหวัดสงขลา และจังหวัดปัตตานี

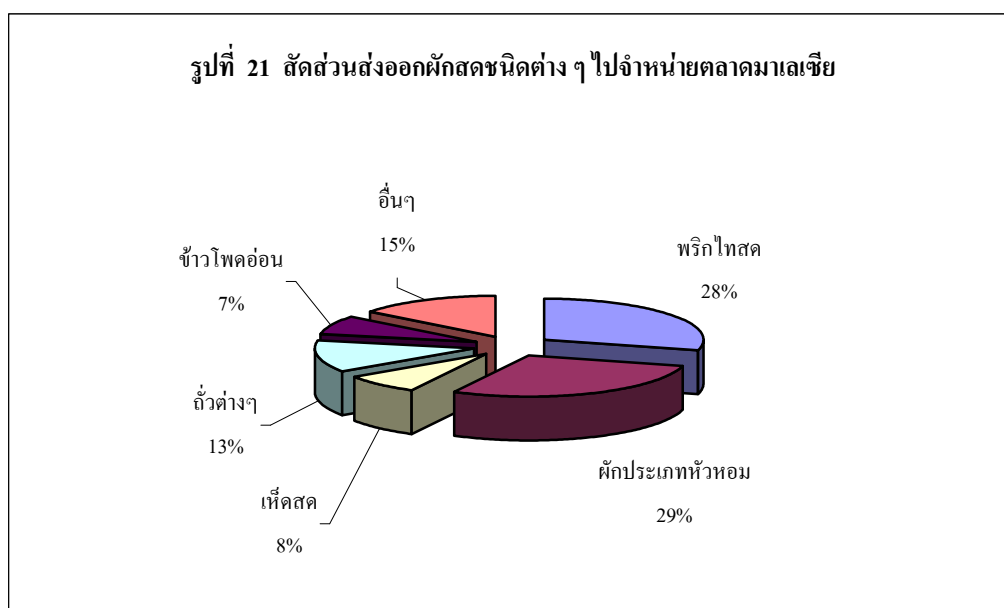

ทิศทางการเคลื่อนไหวของการส่งออกสินค้าอาหารทะเลแปรรูป ผันแปรตามปริมาณวัตถุดิบเป็นสำคัญ ขณะที่ความต้องการของตลาดมีอย่างต่อเนื่อง ยกเว้นในช่วงฤดูกาลถือศีลคอดของชาวมุสลิมซึ่งตลาดลดความต้องการลง หลังจากนั้นความต้องการของตลาดจะขยับขึ้นเพื่อเตรียมสินค้าไว้จำหน่ายแก่ผู้บริโภคในช่วงเทศกาลปีใหม่

แผนภาพที่ 7 สัดส่วนร้อยละมูลค่าส่งออกอาหารทะเลแปรรูป ผ่านด่านต่าง ๆ

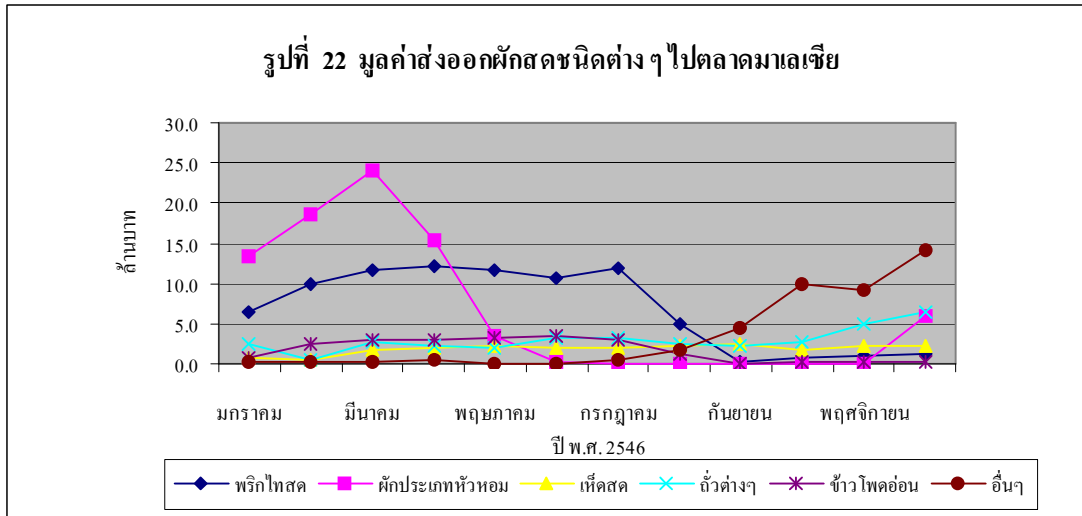
สำหรับเส้นทางการส่งออกสินค้าส่งออกอาหารทะเลแปรรูปนั้น มีศูนย์รวมสินค้าแหล่งสำคัญอยู่ที่ตลาดบูกิตเมอร์ตายัม (Bukit Mertajam) ใกล้กับเมืองบัตเตอร์เวิร์ด และใกล้กับเส้นทางข้ามสะพานเข้าสู่เกาะปีนัง ก่อนส่งต่อไปยังตลาดเมืองปีนัง เมืองกัวลาลัมเปอร์ เมืองอิโปร์ รัฐเปรัก ต่อเนื่องไปจนถึงมะละกาและยะโฮร์บาฮู รัฐยะโฮร์ เช่นเดียวกับสินค้าชนิดอื่น ๆ

3.2.7 สินค้าผักสด

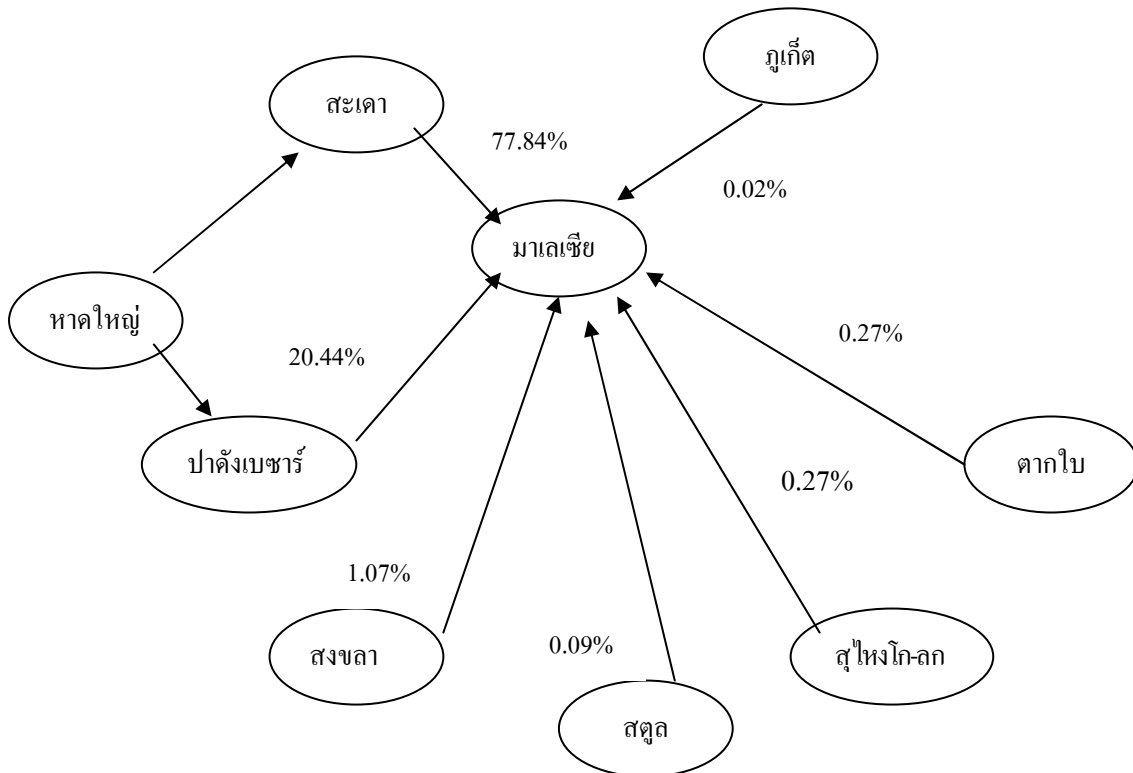
สินค้าผักสดที่ส่งออกไปจำหน่ายยังตลาดมาเลเซียในปี พ. ศ. 2546 มีมูลค่ารวมทั้งสิ้น 283.13 ล้านบาท ประกอบด้วย สินค้าพริกไทยสด ผักประเภทหัวหอม เห็ดสด ถั่วต่าง ๆ ข้าวโพดอ่อนและสินค้าผักอื่น ๆ เช่น สินค้าผักประเภท ข้าวโพดหวาน มันฝรั่ง มะเขือเทศ กะหล่ำปลี แดงกวา แครอท เป็นต้น ในจำนวนมูลค่าส่งออกสินค้าผักสดทั้งหมดนั้น สินค้าพริกไทยสดมีมูลค่าสูงถึง 82.51 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 29.14 ของมูลค่าสินค้าผักสดที่ส่งออกไปจำหน่ายยังตลาดมาเลเซีย สำหรับสินค้าผักประเภทหัวหอมและสินค้าเห็ดสด มีมูลค่า 81.07 ล้านบาท และมูลค่า 21.93 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 28.63 และร้อยละ 7.74 ของมูลค่าสินค้าผักสดที่ส่งออกไปจำหน่ายยังตลาดมาเลเซีย ส่วนสินค้าผักประเภทถั่วต่าง ๆ และสินค้าข้าวโพดอ่อนนั้น มีมูลค่า 35.42 ล้านบาท และมูลค่า 21.03 ล้านบาท หรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 12.51 และร้อยละ 7.43 ของมูลค่าส่งออกผักสดไปจำหน่ายตลาดมาเลเซียทั้งหมด

ในการส่งออกสินค้าผักสดไปจำหน่ายตลาดมาเลเซีย นั้น มีเส้นทางกระจายหลายเส้นทาง ทั้งเส้นทางผ่านด่านสะเดา ปาดังเบซาร์ สงขลา สุโหงโกลก ตากใบ สตูล และด่านศุลกากรภูเก็ต สำหรับในปี 2546 นั้น สัดส่วนมูลค่าส่งออกสินค้าผักสดผ่านเส้นทางลำเลียงด่านสะเดามีสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 77.84 รองลงมาคือ เส้นทางผ่านด่านปาดังเบซาร์ร้อยละ 20.44 เส้นทางผ่านด่านสงขลา ร้อยละ 1.07 ด่านสุโหงโกลกร้อยละ 0.27 ตากใบร้อยละ 0.27 สตูลร้อยละ 0.09 และภูเก็ตร้อยละ 0.02

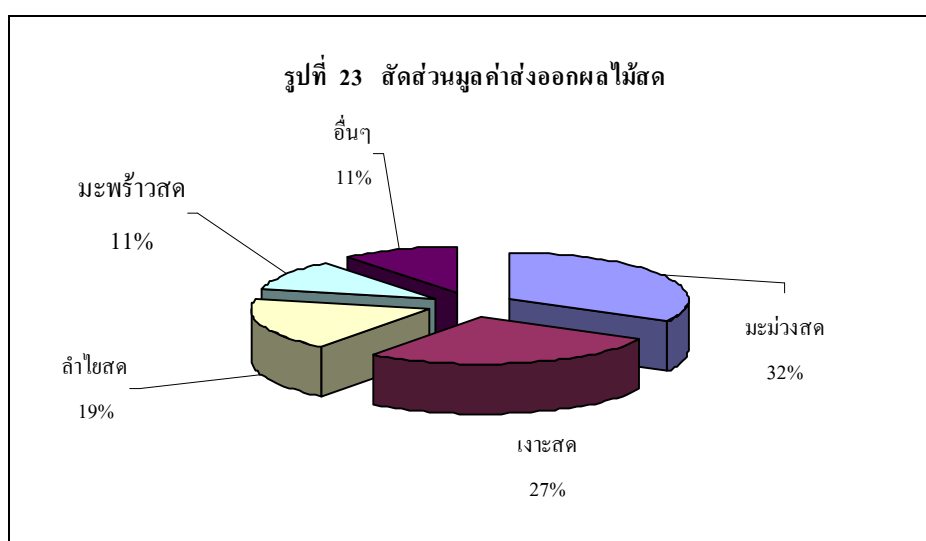
สำหรับทิศทางความเคลื่อนไหวของมูลค่าส่งออกสินค้าผักสดนั้น ผันแปรตามฤดูกาลของวัตถุดิบเป็นสำคัญ ซึ่งวัตถุดิบมีมากในช่วงต้นปี ส่วนในช่วงเดือนกันยายน - เดือนตุลาคมนั้น เป็นช่วงฤดูถือศีลคอกของชาวมุสลิม ความต้องการตลาดจึงลดลง

แผนภาพที่ 8 สัดส่วนร้อยละมูลค่าส่งออกผักสด ผ่านด่านต่าง ๆ

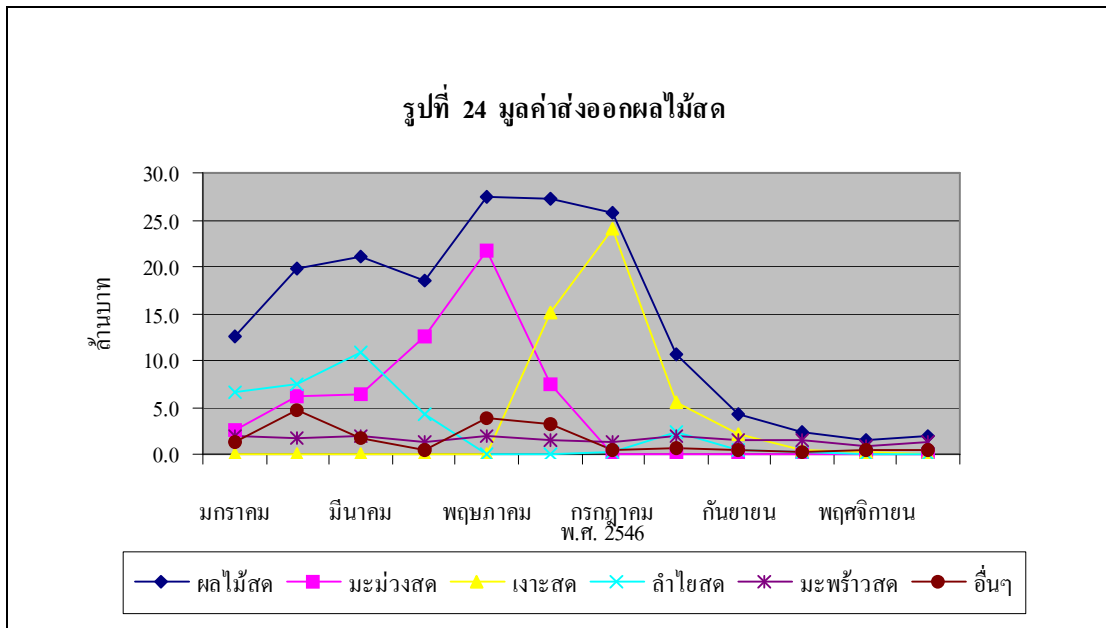
สำหรับแหล่งที่มาของวัตถุดิบนั้น มีทั้งรวบรวมวัตถุดิบและลำเลียงมาจากภาคเหนือ จังหวัดเชียงใหม่ ลำพูน ลงมารวมกับวัตถุดิบในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษ นอกจากนี้ยังมีวัตถุดิบแถบ ภาคกลาง และจตุรรมสินค้าผักที่ตลาดหัวอิฐ จังหวัดนครศรีธรรมราช ก่อนนำมารวม ณ ตลาด หาดใหญ่ แล้วส่งไปจำหน่ายยังตลาดมาเลเซีย ผ่านทางด่านสะเดาและด่านปาดังเบซาร์ เพื่อส่งไปยัง ศูนย์รวม ณ ตลาดบุกิตเมอร์ตายัม ใกล้กับเมืองบัตเตอร์เวิร์ด ก่อนส่งต่อไปยังตลาดเมืองปีนัง เมือง กัวลาลัมเปอร์ เมืองอิปร์ รัฐเปรัก มะละกา รวมถึงเมืองยะโฮร์บารู รัฐยะโฮร์

3.2.8 สินค้าผลไม้สด

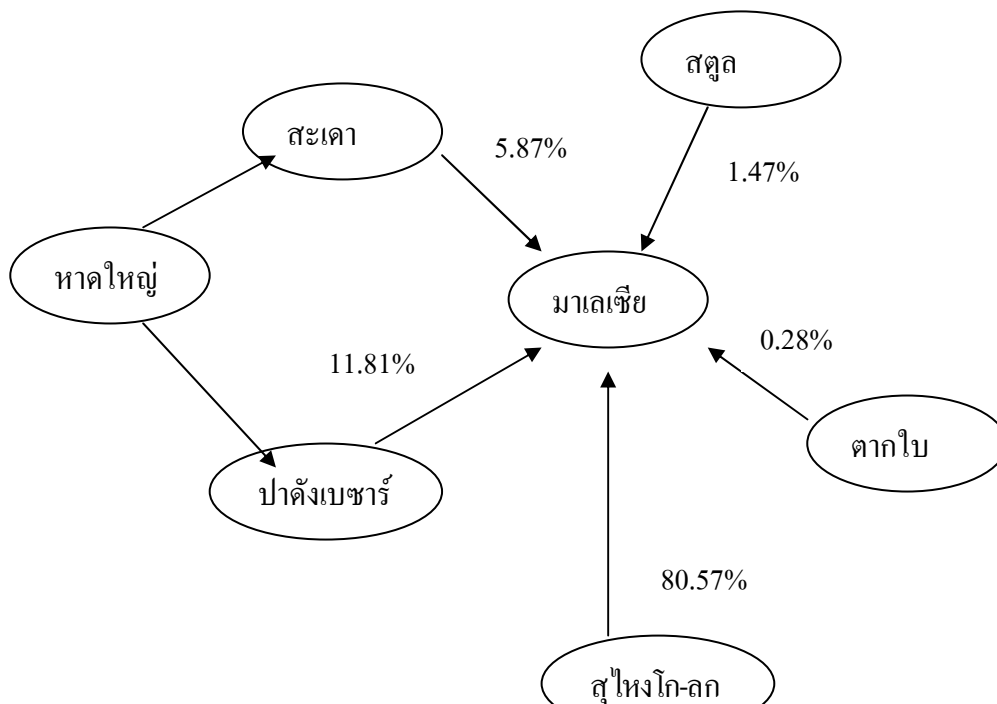
สำหรับมูลค่าส่งออกสินค้าผลไม้สด มีสินค้าสำคัญ ๆ ได้แก่ มะม่วงสด เงาะสด ลำไยสด มะพร้าวสด ในปี พ. ศ. 2546 มูลค่าส่งออกสินค้าผลไม้สดไปจำหน่ายยังตลาดมาเลเซียรวมทั้งสิ้น 172.76 ล้านบาท ประกอบด้วยมูลค่าส่งออก มะม่วงสด 56.73 ล้านบาท เงาะสด 47.49 ล้านบาท ลำไยสด 32.14 ล้านบาท และมะพร้าวสด 18.25 ล้านบาท นอกนั้นเป็นมูลค่าส่งออกสินค้าผลไม้สดอื่น ๆ มูลค่า 18.15 ล้านบาท เช่น ผลไม้ประเภท สับปะรด ฝรั่ง กัลยัม ส้ม ส้มโอ มะขามหวาน แดงโม ลิ้นจี่ เป็นต้น

ทางด้านธุรกรรมการส่งออกสินค้าในกลุ่มผลไม้สดนั้น ผู้ประกอบการนิยมส่งออกสินค้าตามเส้นทางผ่านด่านศุลกากรสุโขทัย-ลกมากที่สุด คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 80.57 เพราะมีตลาดกลางรวบรวมสินค้าแห่งใหญ่ในเมืองโกตาบารู รัฐกลันตัน ซึ่งเป็นพื้นที่ต่อเนื่องกับด่านสุโขทัย-ลก จังหวัดนราธิวาส รองลงมาคือ เส้นทางผ่านด่านศุลกากรปาดังเบซาร์ ร้อยละ 11.81 ของมูลค่าสินค้าในกลุ่มผลไม้สดทั้งหมด นอกจากนี้เป็นการส่งออกผ่านทางด่านสะเดา สตูล และตากใบ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 5.87 ร้อยละ 1.47 และร้อยละ 0.28 ตามลำดับ

ในความเคลื่อนไหวของมูลค่าส่งออกสินค้าในกลุ่มผลไม้สดนั้นผันแปรตามฤดูกาลของวัตถุดิบเป็นสำคัญ

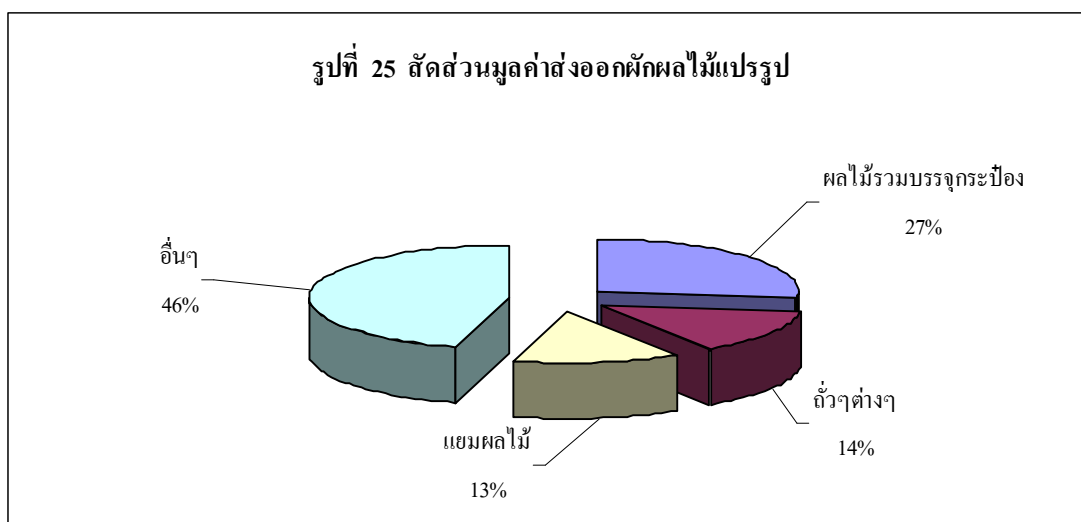
แผนภาพที่ 9 สัดส่วนร้อยละมูลค่าส่งออกผลไม้สดผ่านด่านต่าง ๆ

ในเส้นทางการส่งออกสินค้าผลไม้สดนั้น มีแหล่งที่มาของวัตถุดิบทั้งจากภาคเหนือจังหวัดเชียงใหม่ ลำพูน พื้นที่ภาคกลาง กรุงเทพมหานคร และเขตปริมณฑล นอกจากนี้ยังมีการรวบรวม

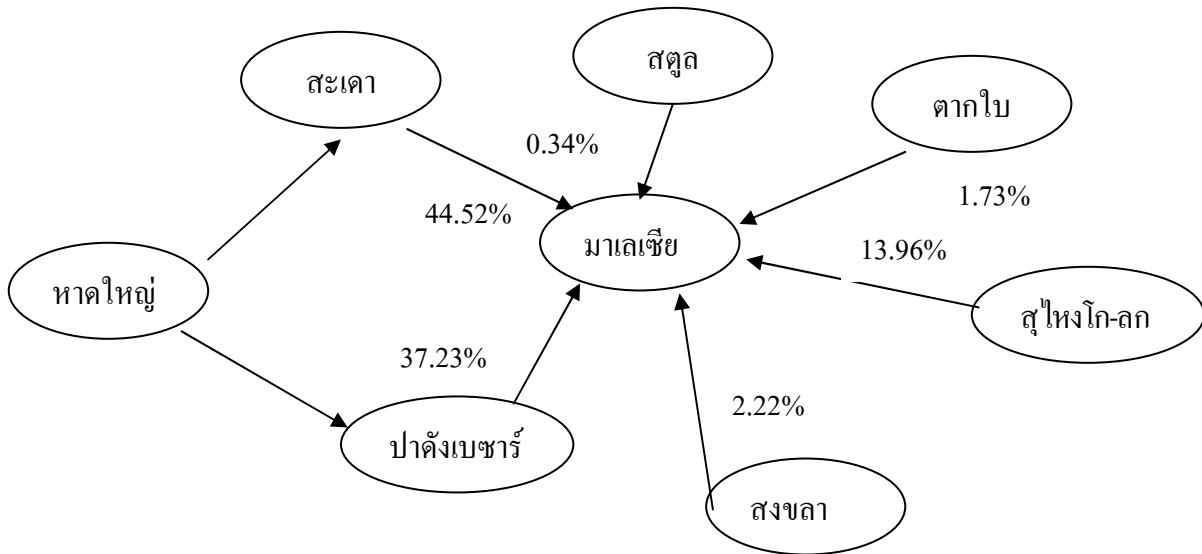
ผลไม้ใน จังหวัดราชบุรี นครปฐม จุดศูนย์รวมในภาคใต้ ตลาดหัวอัฐ จังหวัดนครศรีธรรมราช รวมกับผลไม้ของทางภาคใต้จากแหล่งอื่น แล้วส่งออกไปจำหน่ายตลาดมาเลเซียผ่านทางด่านสุโขทัย-ลก เป็นหลัก สินค้าผลไม้สดซึ่งส่งผ่านทางด่านสุโขทัย-ลกนั้น ถูกลำเลียงส่งต่อไปยังตลาดกลางสินค้าผลไม้ ณ เมืองโกตาบารู รัฐกลันตัน ก่อนส่งต่อไปยังเมืองกัวลาลัมเปอร์ และเมืองมะละกา

3.2.9 สินค้าผักผลไม้แปรรูป

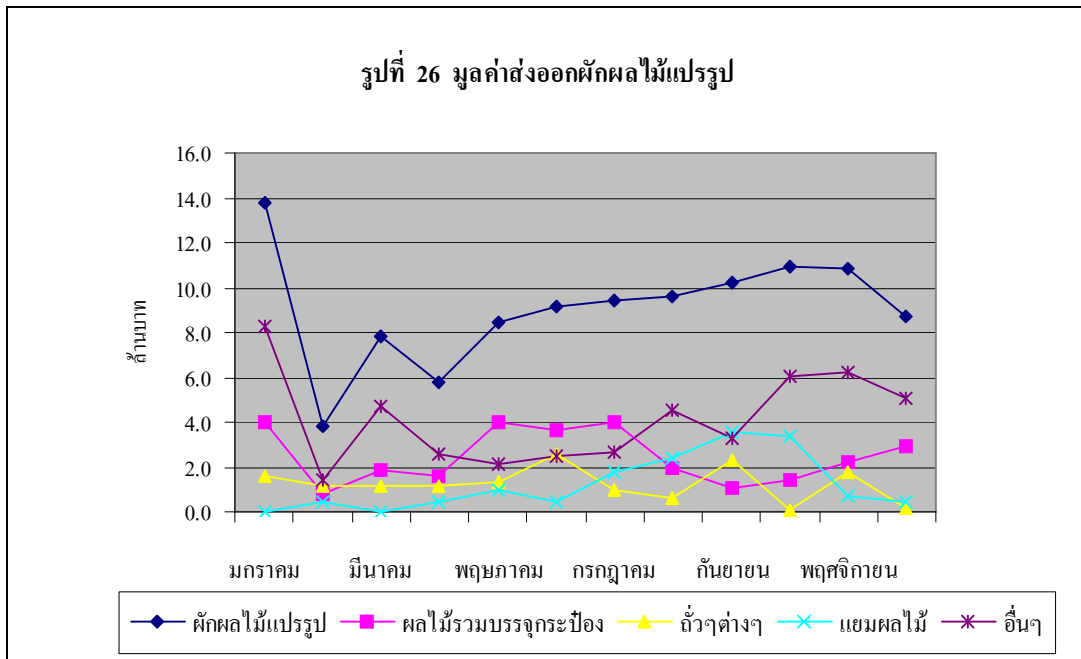

สินค้าผักผลไม้แปรรูปเป็นสินค้าอาหารที่สำคัญอีกชนิดหนึ่ง ซึ่งมีมูลค่าส่งออกในปี พ. ศ. 2546 สูงถึง 108.62 ล้านบาท ซึ่งในกลุ่มของสินค้าผักผลไม้แปรรูปที่ส่งไปจำหน่ายยังตลาดมาเลเซียนั้นประกอบด้วย สินค้าผลไม้รวมบรรจุกระป๋อง มูลค่า 29.48 ล้านบาท สินค้าผลไม้ต่าง ๆ มูลค่า 15.0 ล้านบาท และสินค้า แยมผลไม้ มูลค่า 14.57 ล้านบาท นอกนั้นเป็นสินค้าผักผลไม้แปรรูปอื่น ๆ ซึ่งมีชนิดสินค้าปลีกย่อยมาก เช่นทุเรียนกวน สับปะรดกวน เงาะกระป๋อง ลิ้นจี่กระป๋อง น้ำผักผลไม้ เป็นต้น ทั้งนี้สินค้าเหล่านี้มีการรวบรวมวัตถุดิบมาจากแหล่งต่าง ๆ เช่น พื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ ลำปาง พื้นที่ภาคกลาง บริเวณกรุงเทพมหานคร และเขตปริมณฑล ปากเกร็ด นนทบุรี ศรีราชา ชลบุรี รวมกับสินค้าในภาคใต้จากพื้นที่ต่าง ๆ

แผนภาพที่ 10 สัดส่วนร้อยละมูลค่าส่งออกผักผลไม้แปรรูปผ่านด่านต่าง ๆ

สำหรับเส้นทางการส่งออกสินค้าผักผลไม้แปรรูปนั้น มีเส้นทางลำเลียงสินค้า 2 เส้นทางหลักคือ เส้นทางผ่านด่านศุลกากรสะเดา และปาดังเบซาร์ ซึ่งมีมูลค่าส่งออกสินค้าสูงถึงร้อยละ 44.52 และร้อยละ 37.23 ของมูลค่าสินค้าในกลุ่มสินค้าผักผลไม้แปรรูป รองลงมาเป็นทางการส่งออกตามเส้นทางผ่านด่านศุลกากรสุโขทัย ซึ่งมีความคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 13.96 ของมูลค่าสินค้าในกลุ่มสินค้าผักผลไม้แปรรูป นอกจากนี้เป็นการส่งออกที่มีมูลค่าไม่มากนักผ่านทางเส้นทางผ่านด่านศุลกากรสงขลา ตากใบและสตูล ซึ่งมีสัดส่วนมูลค่าส่งออกร้อยละ 2.22 ร้อยละ 1.73 และร้อยละ 0.4 ตามลำดับ ทั้งนี้ศูนย์รวมสินค้าแหล่งใหญ่ซึ่งผ่านตามเส้นทางด่านสะเดาและปาดังเบซาร์นั้นถูกส่งไปรวมกันที่ตลาดบูคิตเมอรัตจัม (Bukit Mertajam) ใกล้กับเมืองปัตเตอร์เวิร์ด และใกล้กับเส้นทางข้ามสะพานเข้าสู่เกาะปีนัง ก่อนส่งต่อไปยังตลาดเมืองปีนัง เมืองกัวลาลัมเปอร์ เมืองอโปรี รัฐเปรัก และมะละกาเช่นเดียวกัน ส่วนในเส้นทางผ่านด่านสุโขทัยนั้น สินค้าส่งผ่านรัฐกลันตันไปรวมกันที่ตลาดเมืองกัวลาลัมเปอร์ก่อนกระจายต่อไปยังแหล่งอื่น ๆ ต่อไป

และในความเคลื่อนไหวของการส่งออกสินค้าผักผลไม้แปรรูปนั้นขนาดและทิศทาง
ผันแปรไปตามปริมาณวัตถุดิบเป็นสำคัญ

บทที่ 4

สรุป ปัญหาและแนวทางการแก้ไข

4.1 สรุป

ด้วยความอุดมสมบูรณ์ในทรัพยากรธรรมชาติและความสะดวกอำนวยของสภาพภูมิประเทศ ได้ส่งประโยชน์ให้แก่ประเทศไทยในการเปิดโอกาสให้มีการส่งสินค้าออกไปจำหน่ายยังตลาด ต่างประเทศ ในปัจจุบันมีหลายตลาดที่มีความต้องการสินค้าอาหารจากไทย สำหรับตลาดมาเลเซีย นั้นเป็นตลาดที่นิยมบริโภคสินค้าอาหารจากไทยเป็นจำนวนมากแหล่งหนึ่ง ซึ่งจากการศึกษาพบว่า สินค้าอาหารที่ส่งออกผ่านด่านศุลกากรในภาคใต้ไปจำหน่ายตลาดมาเลเซียในปี พ. ศ. 2546 มีมูลค่า สูงถึง 5,572.54 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 25.09 ของมูลค่าสินค้าอาหารส่งออกผ่าน ด่านศุลกากรในภาคใต้ทั้งหมด

ทั้งนี้ในการติดต่อค้าขายกับตลาดมาเลเซียนั้นสามารถดำเนินธุรกรรมได้ทั้งทางบก ทาง ทะเลและทางอากาศ ผู้ประกอบการนิยมดำเนินธุรกรรมผ่านด่านศุลกากรต่าง ๆ ในภาคใต้ จำนวน 10 ด่าน ได้แก่ ด่านศุลกากรบ้านดอน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ด่านศุลกากรกระบี่ จังหวัดกระบี่ ด่าน ศุลกากรท่าอากาศยานภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต ด่านศุลกากรสงขลา จังหวัดสงขลา ด่านศุลกากรปาดังเบ ชาร์ จังหวัดสงขลา ด่านศุลกากรสะเดา จังหวัดสงขลา ด่านศุลกากรสตูล จังหวัดสตูล ด่านศุลกากร สุโขทัย-ลก จังหวัดนครราชสีมา ด่านศุลกากรตากใบ จังหวัดนราธิวาส และด่านศุลกากรเบตง จังหวัดยะลา

จากการศึกษาพบว่า สินค้าอาหารซึ่งส่งออกไปจำหน่ายตลาดมาเลเซีย นั้น มีการลำเลียง สินค้าในเส้นทางผ่านด่านศุลกากรสะเดามากที่สุด โดยมีสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 49.17 ของมูลค่า สินค้าอาหารส่งออกผ่านด่านศุลกากรในภาคใต้ทั้งหมดในปี พ. ศ. 2546 รองลงมาคือ เส้นทางผ่าน ด่านปาดังเบชาร์ สุโขทัย-ลก ด่านบ้านดอน และด่านกระบี่ ตามลำดับ

สำหรับสินค้าอาหารซึ่งส่งออกไปจำหน่ายยังตลาดมาเลเซีย นั้น จำแนกประเภทสินค้าที่ สำคัญได้ 10 ประเภทได้แก่ สินค้าแป้ง ข้าว เส้นไหม สินค้าอาหารสัตว์ สินค้าเมล็ดพืช น้ำมันพืช สินค้าปศุสัตว์ สินค้าสัตว์น้ำ สินค้าอาหารทะเลแปรรูป สินค้าผักสด สินค้าผลไม้สด สินค้าผัก ผลไม้ แปรรูป และสินค้าอื่น ๆ ทั้งนี้สินค้าแต่ละประเภทมีเส้นทางลำเลียงสินค้าเพื่อเข้าไปจำหน่ายยัง ตลาดมาเลเซียที่แตกต่างกันไป เช่น สินค้าเมล็ดพืช น้ำมันพืช มีเส้นทางส่งออกผ่านทางด่าน บ้านดอนและด่านกระบี่ สินค้าแป้ง ข้าว เส้นไหม มีเส้นทางส่งออกผ่านทางด่านปาดังเบชาร์ ด่านสตูล ด่านสุโขทัย-ลก และด่านตากใบ สินค้าผักสด มีเส้นทางส่งออกผ่านทางด่านสงขลา

ปาดังเบซาร์ สะเดา สตูล สุโขทัย-ลกและตากใบ และสินค้าผลไม้สด มีเส้นทางการส่งออกผ่านทางด่านปาดังเบซาร์ สะเดา สตูล สุโขทัย-ลกและตากใบ เป็นต้น

จากการศึกษาพบว่าสินค้าแป้ง ข้าว เส้นไหม มีสัดส่วนมูลค่าส่งออกสูงที่สุด โดยในปี พ.ศ. 2546 มีมูลค่าส่งออกคิดเป็นร้อยละ 20.44 ของมูลค่าส่งออก สินค้าอาหารไปจำหน่ายยังตลาดมาเลเซียทั้งหมด รองลงมาคือสินค้าอาหารสัตว์ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 19.93 ของมูลค่าส่งออก สินค้าอาหารไปจำหน่ายยังตลาดมาเลเซียทั้งหมด สินค้าเมล็ดพืช น้ำมันพืช ร้อยละ 12.08 และสินค้าปศุสัตว์ร้อยละ 11.22 สินค้าสัตว์น้ำร้อยละ 85.1 สินค้าอาหารทะเลแปรรูปร้อยละ 5.25 สินค้าผักสด ร้อยละ 5.08 สินค้าผลไม้สดร้อยละ 3.1 และสินค้าผักผลไม้แปรรูปร้อยละ 1.95 นอกนั้นเป็นสินค้าประเภทอื่น ๆ (เช่น สินค้าประเภทเครื่องคั้นเพื่อสุขภาพ น้ำตาล โกโก้ สิ่งปรุงรสต่าง ๆ เป็นต้น)ทั้งสิ้น 692.96 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 12.44 ของมูลค่าส่งออกสินค้าอาหารไปจำหน่ายยังตลาดมาเลเซียทั้งหมด

ทั้งนี้ทิศทางการเคลื่อนไหวของมูลค่าส่งออกสินค้าอาหารแต่ละชนิดมีความผันแปรไปตามฤดูกาลของวัตถุดิบ ซึ่งมีแหล่งรวบรวมมาจากหลาย ๆ พื้นที่ นอกจากนี้ยังผันแปรไปตามความต้องการของตลาดในแต่ละช่วงเวลาเช่น ช่วงเทศกาลงานฉลองต่าง ๆ มีปริมาณความต้องการสินค้าจำนวนมาก ขณะที่ในช่วงเวลาถือศีลของชาวมุสลิมนั้น ตลาดลดความต้องการบริโภคสินค้าลง

4.2 ปัญหา

สำหรับปัญหาในการส่งออกสินค้าอาหารไปจำหน่ายยังตลาดมาเลเซีย นั้น มีทั้งปัญหาด้านการผลิต และปัญหาด้านตลาดต่างประเทศ ซึ่งมีรายละเอียดต่าง ๆ คือ

4.2.1 ปัญหาด้านการผลิต

ได้แก่ ปัญหาด้านทุนการผลิต วัตถุดิบ เทคโนโลยี มาตรฐานสินค้าและความไม่พร้อมของสาธารณูปโภคและการขนส่ง

ในทางปฏิบัติที่มักพบปัญหาด้านต้นทุนการผลิตนั้น ประกอบด้วย ต้นทุนแรงงานและต้นทุนวัตถุดิบ ซึ่งในปัจจุบันนี้มีอัตราค่อนข้างสูง และวัตถุดิบบางชนิดไม่เพียงพอ เช่น วัตถุดิบสัตว์น้ำประเภทปลาหูนาสด เป็นต้น ในขณะที่ประเทศคู่แข่งมีต้นทุนที่ต่ำกว่า เช่น อินโดนีเซีย

ประเด็นปัญหาด้านการผลิตจำแนกได้ ดังนี้

1. คุณภาพวัตถุดิบ และวัตถุดิบคุณภาพไม่ได้มาตรฐาน โดยเฉพาะวัตถุดิบสัตว์น้ำทะเลที่มีการแปรรูปเบื้องต้นยังขาดการควบคุมด้านความสะอาด ภาชนะที่ใช้บรรจุรวมทั้งการดูแลความสดของสินค้า ทำให้พบสารปนเปื้อนในสินค้าและเป็นข้ออ้างให้ตลาดกีดกันการค้าได้

2. วัตถุดิบไม่สม่ำเสมอและไม่เพียงพอกับความต้องการ เนื่องจากวัตถุดิบบางชนิดจำเป็นต้องนำเข้าจากต่างประเทศ ดังนั้นเมื่อค่าเงินในต่างประเทศเปลี่ยนแปลง ส่งผลให้วัตถุดิบมีราคาสูง ต้นทุนการผลิตสูง และโอกาสในการส่งออกลดน้อยลงไป เช่น สินค้าปลาทูน่า เป็นต้น

3. เทคโนโลยีในขบวนการผลิตอาหารยังไม่พัฒนาเท่าที่ควร เนื่องจากโรงงานขนาดใหญ่ที่มีเทคโนโลยีที่ทันสมัยมีเพียงไม่กี่แห่ง

4. ด้านต้นทุนการผลิต เนื่องจากปัจจุบันต้นทุนการผลิตสูง มีสาเหตุหลายประการ เช่น
- ขาดการนำเทคโนโลยีใหม่ๆ มาใช้ในขบวนการผลิต
 - วัตถุดิบต้องนำเข้าจากต่างประเทศ
 - ภาวะขาดแคลนวัตถุดิบ

5. การบรรจุหีบห่อที่ยังไม่ดึงดูดใจผู้บริโภค เนื่องจากการบรรจุหีบห่อนั้นเป็นแนวทางที่จะดึงดูดความสนใจลูกค้าเป็นอันดับแรก จึงมีความสำคัญในการปรับปรุงแก้ไขต่อไป

6. การกำหนดมาตรฐานสินค้า ปัจจุบันแม้จะมีการกำหนดมาตรฐานสินค้าอยู่แล้วก็ตาม แต่บางครั้งยังไม่ได้มาตรฐานในตลาดต่างประเทศ

7. การขนส่ง ตู้คอนเทนเนอร์ไม่เพียงพอ ค่าใช้จ่ายสูง เสียเวลา ทำให้มีผลต่อความสดของสินค้า เช่น การส่งออกปลาสด

8. ความไม่พร้อมของสาธารณูปโภคด้านการขนส่ง ซึ่งไม่สะดวกเพราะติดปัญหาประเด็นรถยนต์ไทยไม่สามารถเข้าไปในมาเลเซีย ขณะที่รถยนต์ของมาเลเซียสามารถเข้ามาในประเทศไทยได้

4.2.2 ปัญหาด้านตลาดต่างประเทศ

สำหรับประเด็นปัญหาด้านต่างประเทศนั้น เป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่งซึ่งส่งผลกระทบต่อขนาดและทิศทางของความต้องการของตลาด ในทางปฏิบัตินั้นผู้ส่งออกสินค้าอาหารไปจำหน่ายยังตลาดมาเลเซียมักเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ ดังนี้

1. การกีดกันการค้า เนื่องจากในทางปฏิบัตินั้นผู้ประกอบการส่งออกสินค้าอาหารไปจำหน่ายยังตลาดมาเลเซียมักเผชิญกับการกำหนดเงื่อนไขต่าง ๆ ที่เป็นอุปสรรค ทำให้การส่งออกล่าช้าและจำนวนสินค้าส่งออกลดลง เช่น ในกรณีการส่งออกสินค้าปศุสัตว์ ประเภท โค-กระบือมีชีวิตนั้น ทางมาเลเซียได้มีข้อกำหนดให้มีช่วงเวลากักกันสัตว์ไว้ ณ เขตกักกันสัตว์บริเวณใกล้กับด่านสะเดาเป็นเวลาหนึ่งประมาณ 10 – 15 วัน เพื่อรอคว่ำ โค-กระบือ ดังกล่าวนั้นปราศจากเชื้อโรค ต้องห้ามจริงหรือไม่

ในกรณีการส่งออกสินค้าสัตว์น้ำนั้น องค์กรพัฒนาการประมงแห่งมาเลเซีย ได้ปรับเปลี่ยนค่าธรรมเนียมสำหรับการตรวจสอบสินค้าสัตว์เพิ่มขึ้น ได้ส่งผลกระทบต่อภาระต้นทุนของผู้ประกอบการ

ในกรณีการส่งออกสินค้าผักสดและผลไม้สดนั้น ทางมาเลเซียมักตั้งเงื่อนไขด้านสุขอนามัยเพื่อกีดกันการนำเข้าผลไม้จากไทย

ปัญหาการขนส่งสินค้าในเขตพื้นที่ประเทศมาเลเซียนั้น ทางกรมมาเลเซียไม่อนุญาตให้รถบรรทุกสินค้าของไทยเข้าไปส่งสินค้าในมาเลเซีย โดยอ้างมาตรฐานของรถบรรทุกไทยไม่เป็นสากลรวมทั้งกำหนดเงื่อนไขรถยนต์ที่ผ่านเข้า-ออกมาเลเซีย จะต้องมีคนขับเป็นคนมาเลเซียและต้องจดทะเบียนและทำประกันภัยในมาเลเซีย ส่งผลให้เป็นภาระต้นทุนของผู้ประกอบการส่งออกไปจำหน่ายยังตลาดมาเลเซีย

2. การผูกขาดของตัวแทนรับช่วงจำหน่ายสินค้าของฝ่ายมาเลเซีย เนื่องจากในการดำเนินธุรกรรมส่งออกสินค้าอาหารไปจำหน่ายยังตลาดมาเลเซีย นั้น ผู้ส่งออกจำเป็นต้องมีการติดต่อผ่านตัวแทนฝ่ายมาเลเซียซึ่งรับช่วงกระจายสินค้า เช่น ในการส่งออกสินค้าข้าวนั้น ทางกรมมาเลเซียกำหนดให้องค์กรข้าวแห่งชาติ (Burmas) เป็นผู้นำเข้าข้าวในรัฐต่อรัฐ

4.3 แนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรค

4.3.1 แนวทางการแก้ปัญหาด้านต้นทุนการผลิต

1. วัตถุดิบ ควรปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตวัตถุดิบที่สามารถผลิตได้ในประเทศให้เพียงพอและมีคุณภาพได้มาตรฐานทัดเทียมกับต่างประเทศที่ต้องพึ่งพิง โดยรัฐจะต้องกำหนดนโยบายที่ชัดเจนและให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการดำเนินการ ทั้งในด้านการปรับโครงสร้างภาษีการนำเข้าวัตถุดิบให้ผู้ส่งออกสามารถแข่งขันด้านต้นทุนกับคู่แข่งได้ และจะต้องร่วมมือกับผู้ผลิตในการแสวงหาวัตถุดิบคุณภาพดี ราคาต่ำจากแหล่งใหม่ในภูมิภาคต่าง ๆ ของโลกด้วย

2. เงินทุน ผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็กมักมีปัญหาขาดแคลนเงินทุนที่จะใช้ในการพัฒนาเทคโนโลยีทางการผลิต ซึ่งเป็นกำลังสำคัญของการส่งออกของไทย จึงจำเป็นที่รัฐจะต้องเสริมในส่วนนี้ โดยการจัดตั้งกองทุนเช่นกองทุนเพื่อการปรับเปลี่ยนเทคโนโลยีการผลิต (Industrial Technology Restructure Fund) ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อให้สินเชื่อยาวในอัตราดอกเบี้ยต่ำแก่ผู้ผลิตเพื่อการส่งออก เพื่อนำไปใช้ในการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีการผลิต โดยเงื่อนไขของการให้สินเชื่อกิ่งในด้านวงเงินระยะเวลาและหลักทรัพย์ค้ำประกันจะต้องกำหนดขึ้นในลักษณะที่เอื้อต่อผู้ผลิตขนาดกลางและขนาดเล็กให้สามารถใช้บริการสินเชื่อนี้ได้ และสามารถนำไปใช้เพื่อช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตได้อย่างแท้จริง

3. ในเรื่องการพัฒนาเทคโนโลยี ควรเป็นการต่อยอดความรู้จากเดิมที่มีอยู่ การพัฒนาเทคโนโลยีที่มีอยู่เดิมให้ดีขึ้นและมีประสิทธิภาพมากขึ้น จะมีผลทำให้การพัฒนาเทคโนโลยี สามารถทำได้ต่อไปได้ และนำการพัฒนาเทคโนโลยีนั้นไปผสมผสานกับความคิดสร้างสรรค์ของคนไทย ซึ่งสามารถพัฒนาให้มีผลิตภัณฑ์ใหม่อย่างไม่จำกัดได้

4. ควรเน้นการผลิตสินค้าส่งออกที่เน้นคุณภาพและมีความเฉพาะตัวมากขึ้น จะเป็นการยกระดับมาตรฐานสินค้าให้สูงขึ้นกว่าประเทศที่มีชื่อได้เปรียบ เพราะค่าแรงงานต่ำกว่า

4.3.2 แนวทางการแก้ไขปัญหาด้านตลาดต่างประเทศ

1. คณะผู้แทนเจรจาทางการค้า รัฐจะต้องปรับปรุงประสิทธิภาพการทำงานของคณะผู้แทนเจรจาทางการค้า โดยจะต้องเป็นการเจรจาการค้าระหว่างประเทศในลักษณะของการป้องกันปัญหาขัดแย้งที่จะเกิดขึ้น ซึ่งต้องมีการวางแผนล่วงหน้าที่ดี มีข้อมูลข่าวสารที่ฉับไว และจะต้องมีบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถ มีประสบการณ์ และเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ

2. การวิเคราะห์และการวางแผนการตลาด รัฐจะต้องร่วมมือกับภาคเอกชนในการพัฒนาระบบการจัดการด้านการตลาดให้มีประสิทธิภาพ โดยอาจให้มีการจัดจ้างนักการตลาดมืออาชีพระดับโลกมาช่วยด้านการวิเคราะห์ตลาดและวางแผนกลยุทธ์ เนื่องจากข้อมูลที่พร้อมทางการตลาดเป็นหัวใจสำคัญของการกำหนดฐานะการแข่งขันในตลาดโลกและสามารถนำมาใช้วางแผนกำหนดกลยุทธ์ทางการตลาดสำหรับปัจจุบันและอนาคตได้อย่างถูกต้องชัดเจน

3. การประชาสัมพันธ์ จะต้องส่งเสริมให้มีการประชาสัมพันธ์สินค้าไทยในตลาดโลกอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ เพื่อสร้างภาพพจน์สินค้าไทยและในเรื่องการรักษาสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติและการรักษาสิทธิมนุษยชนที่ประเทศผู้นำเข้ามักนำมาใช้อ้างเพื่อกีดกันการนำเข้า สินค้าจากประเทศต่าง ๆ อยู่เสมอ

การจัดงานการแสดงและนิทรรศการเป็นอีกแนวทางหนึ่งของการประชาสัมพันธ์ที่ควรส่งเสริมให้มีขึ้นอย่างต่อเนื่อง

4. การสร้างช่องทางการจำหน่ายสินค้า ควรมีการศึกษาช่องทางการจำหน่ายสินค้าในตลาดต่าง ๆ ให้ชัดเจนและวางกลยุทธ์ การเจาะตลาด การขยายตลาด การสร้างความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับผู้นำเข้า รวมทั้งการสร้างโอกาสกระจายสินค้าจึงเป็นสิ่งที่ควรเร่งดำเนินการ โดยเฉพาะสินค้าที่มีแนวโน้มการส่งออกดีได้แก่ อาหารทะเล ผักผลไม้แปรรูป และผลิตภัณฑ์ข้าว

5. ควรสร้างเครือข่ายด้านการตลาดให้มากขึ้น (Distribution Networks) โดยเฉพาะการขยายเครือข่ายตัวแทนการจำหน่ายสินค้า โดยผ่านช่องทางการตลาดต่าง ๆ เพื่อให้มีการปรับตัวในการส่งออกของไทยและเพื่อสนับสนุนให้ประเทศไทยเป็นฐานการผลิตสินค้าอาหารเพื่อการส่งออก ที่สำคัญอีกแห่งหนึ่งของโลกและสามารถแข่งขันได้ในตลาดโลก

4.3.3 แนวทางการแก้ปัญหาด้านอื่น ๆ

1. ระเบียบพิธีการทางศุลกากร ในยุคที่มีการแข่งขันสูง รัฐบาลควรเร่งปรับปรุงระเบียบพิธีการทางศุลกากรให้ทันสมัย ลดขั้นตอนให้น้อยลง ลดความยุ่งยากซับซ้อนของเอกสารลง

2. การคืนภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีวัตถุดิบ หากรัฐสามารถจัดการเรื่องการคืนภาษีได้เร็วย่อมจะช่วยลดต้นทุนและเพิ่มสภาพคล่องทางการเงินให้แก่ผู้ส่งออก ดังนั้นรัฐควรต้องพยายามขจัดอุปสรรคในการขอคืนภาษีให้สามารถดำเนินการได้เสร็จสิ้นภายใน 90 วันตามที่รัฐได้ประกาศไว้

บรรณานุกรม

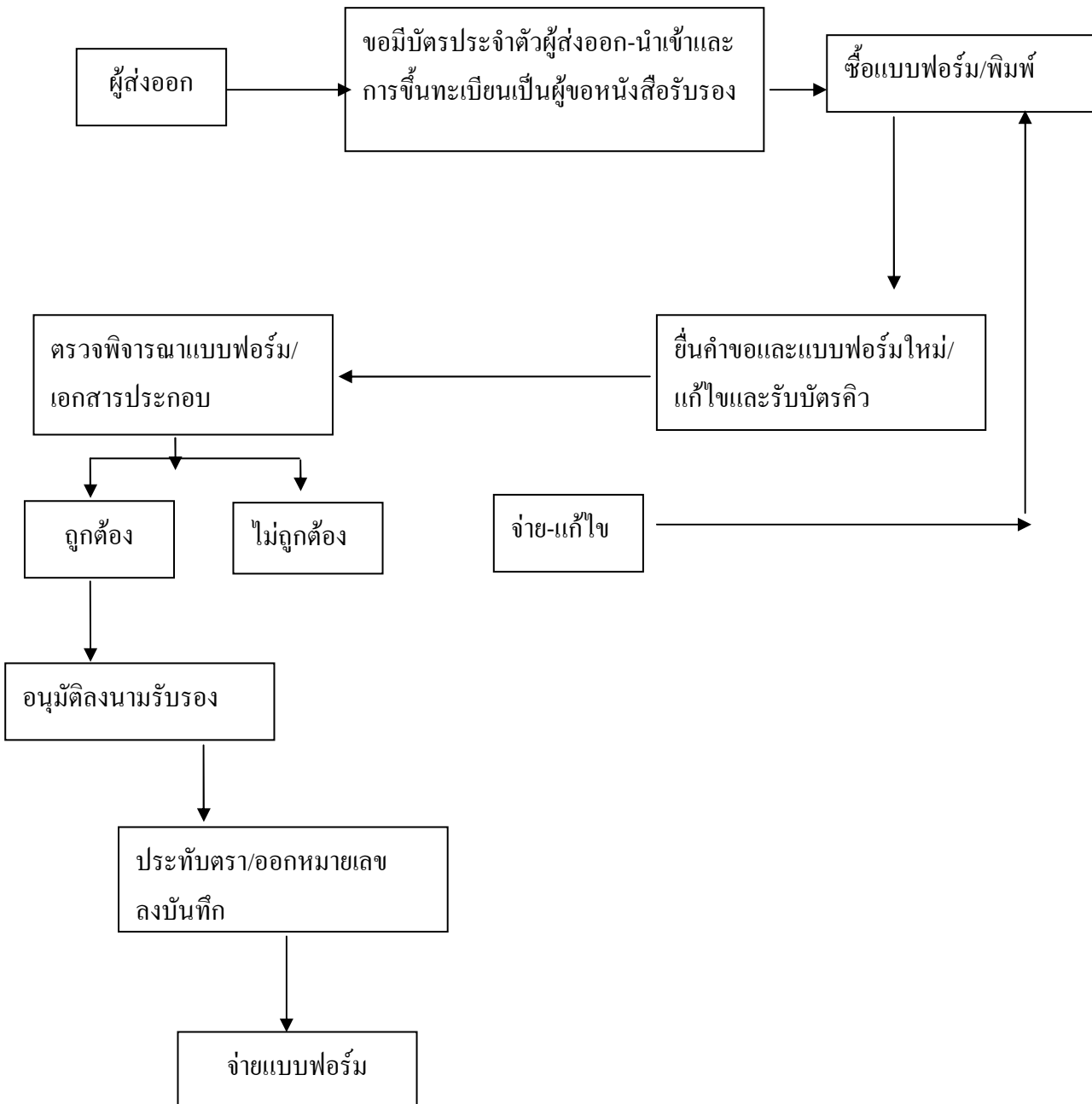
- คู่มือการออกใบอนุญาตและหนังสือรับรองการส่งออก – นำเข้าสินค้า ที่ได้มอบอำนาจให้
ผู้ว่าราชการจังหวัด , มีนาคม 2547 , สำนักบริการการค้าต่างประเทศ กรมการค้า
ต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์
- เจาะตลาดอาหารส่งออก , กันยายน 2532 , ศูนย์ข้อมูลอีบีซีไอ บริษัทเอ็กซ์เซลลेंट บิสิเนส คอร์
ปอเรชั่น อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด
- การส่งออกสินค้าอาหารไทย , ปักษ์หลัง พฤษภาคม 2542 , กันตา จิตตั้งสมบูรณ์
- รายงานการปฏิบัติงานของสำนักงานการค้าต่างประเทศ จังหวัดสงขลา , กุมภาพันธ์ 2544 ,
สำนักงานการค้าต่างประเทศ จังหวัดสงขลา กรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์
- การค้าชายแดนไทย – มาเลเซีย กรณีศึกษารูปแบบการค้าและการชำระเงินค่าสินค้า , พฤษภาคม
2547 , ส่วนวิชาการ ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคใต้
- เอกสารประกอบการสัมมนา เรื่อง แนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจชายแดนภาคใต้ (ไทย – มาเลเซีย) ,
มีนาคม 2541 , สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
- การพัฒนาเศรษฐกิจและการเมือง มาเลเซีย , มิถุนายน 2542 , โครงการจัดพิมพ์คบไฟ มูลนิธิเพื่อการ
ศึกษาประชาธิปไตยและการพัฒนา สถาบันปริดี พนมยงค์ , ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัยไทยในมาเลเซีย , 2547 , ชำรงค์ศักดิ์ อายูวัฒน์ , สำนักพิมพ์บรรณกิจ
- การค้าชายแดนไทย – มาเลเซีย , 2546 , สุภาพ บุญเรือง , กรมการค้าต่างประเทศ , กระทรวงพาณิชย์

ภาคผนวก

ขั้นตอนการส่งออกสินค้าไปต่างประเทศ

1. เตรียมเอกสารการส่งออกต่าง ๆ
2. ขอบริอนุญาตส่งออกสินค้าจากส่วนราชการที่เกี่ยวข้องเช่น กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงเกษตรฯ
3. เตรียมและพิมพ์ ใบขนสินค้า
4. เจ้าหน้าที่ตรวจสอบความถูกต้องของเอกสารใบขนสินค้า
5. เจ้าหน้าที่ตรวจสอบความถูกต้องของเอกสารทั้งหมด
6. เตรียมเอกสารเพิ่มเติม ได้แก่
 - หนังสือขออนุญาต แบบ 454 เพื่อ นำยานพาหนะ ส่วนและสิ่งต่าง ๆ แห่งยานพาหนะและคนโดยสารเพื่อออกไปยังต่างประเทศ
 - บัญชีสินค้า แบบ ศ.บ.3 สำหรับสินค้าที่ส่งออกทางบก
7. ยื่นเอกสารทั้งหมดให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบเพื่อขออนุญาตส่งสินค้าออกไปต่างประเทศ

ตัวอย่างขั้นตอนการติดต่อกับสำนักงานการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ในการยื่นขอ
ใบอนุญาตส่งออก-นำเข้าและหนังสือรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า

ตารางภาคผนวกที่ 1 มูลค่าส่งออกอาหารไปตลาดมาเลเซียปี 2546

(ล้านบาท)

สินค้า	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	รวม
ปศุสัตว์	27.57	31.04	17.17	30.31	22.16	23.94	47.08	71.44	82.75	108.11	78.19	85.71	625.45
สัตว์น้ำ	21.24	22.64	29.04	30.88	37.33	34.46	40.49	35.86	47.03	61.70	54.09	59.51	474.27
ผักสด	23.78	32.41	43.35	35.32	22.68	19.74	20.29	12.67	9.68	15.45	17.71	30.05	283.13
ผลไม้สด	12.45	19.83	20.99	18.51	27.54	27.17	25.81	10.55	4.33	2.28	1.48	1.84	172.76
แป้ง ข้าว เส้นหมี่	76.21	95.13	98.35	104.90	109.91	77.19	136.08	98.85	77.83	98.05	70.46	96.19	1,139.13
เมล็ดพืช น้ำมันพืช	2.20	32.88	46.74	237.24	127.36	63.46	5.69	65.27	3.85	28.11	53.94	6.40	673.13
อาหารทะเลแปรรูป	25.52	23.75	35.60	23.30	24.39	21.18	20.78	20.18	26.92	29.93	16.87	24.06	292.48
ผักผลไม้แปรรูป	13.82	3.80	7.80	5.80	8.48	9.17	9.43	9.56	10.26	10.94	10.86	8.69	108.62
อาหารสัตว์	85.20	55.12	72.38	88.73	105.63	104.56	123.45	115.93	105.31	107.12	85.13	62.03	1,110.60
อื่นๆ	43.07	51.66	64.57	63.03	64.29	67.62	64.76	57.35	80.66	49.67	38.22	48.06	692.96
รวม	331.07	368.25	435.99	638.01	549.77	448.49	493.86	497.64	448.62	511.35	426.95	422.52	5,572.54

ที่มา : ด้านศุลกากร และจากการคำนวณ

ตารางภาคผนวกที่ 2 มูลค่าส่งออกอาหารสัตว์ไปตลาดมาเลเซียปี 2546

(ล้านบาท)

สินค้า	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	รวม
มูลค่าอาหารสัตว์รวม	85.20	55.12	72.38	88.73	105.63	104.56	123.45	115.93	105.31	107.12	85.13	62.03	1,110.60
-อาหารสัตว์อื่นๆ	78.31	47.31	57.11	72.36	78.45	86.11	109.99	106.21	94.05	97.64	72.07	58.25	957.86
-อาหารสุนัข/แมว	6.89	7.81	15.27	16.37	27.18	18.45	13.46	9.72	11.26	9.49	13.06	3.78	152.74
-อื่นๆ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

ที่มา : ด้านศุลกากร และจากการคำนวณ

ตารางภาคผนวกที่ 3 มูลค่าส่งออกผักผลไม้แปรรูปไปตลาดมาเลเซียปี 2546

(ล้านบาท)

สินค้า	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	รวม
มูลค่าผักผลไม้แปรรูปรวม	13.82	3.80	7.80	5.80	8.48	9.17	9.43	9.56	10.26	10.94	10.86	8.69	108.62
-ผลไม้รวมบรรจุกระป๋อง	3.97	0.78	1.89	1.62	3.99	3.67	3.99	1.94	1.10	1.40	2.18	2.94	29.48
-ถั่วต่างๆ	1.59	1.19	1.20	1.17	1.33	2.57	0.99	0.61	2.30	0.10	1.75	0.20	15.00
-แยมผลไม้	0.00	0.41	0.00	0.41	1.00	0.41	1.76	2.44	3.57	3.38	0.73	0.45	14.57
-อื่นๆ	8.25	1.42	4.71	2.60	2.17	2.52	2.69	4.57	3.30	6.05	6.20	5.10	49.57

ที่มา : ด้านศุลกากร และจากการคำนวณ

ตารางภาคผนวกที่ 4 มูลค่าสินค้าส่งออกอาหารผ่านด่านศุลกากรในภาคใต้ไปยังตลาดปลายทางมาเลเซียปี พ.ศ. 2546

(ล้านบาท)

ด้าน	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	รวม
1.บ้านดอน	-	30.27	-	152.05	118.39	30.50	-	-	-	25.49	29.57	-	386.27
2.กระบี่	-	-	36.87	74.66	-	23.36	-	59.91	-	-	22.60	-	217.40
3.ภูเก็ต	0.05	-	0.01	0.03	0.04	0.01	-	0.02	-	-	-	-	0.17
4.สงขลา	2.84	2.06	9.37	1.63	7.26	2.84	5.83	6.05	3.66	6.38	6.39	8.65	62.96
5.ปาดังเบซาร์	113.96	134.46	147.48	144.28	154.48	126.06	154.88	123.14	110.19	131.09	105.69	132.52	1,578.23
6.สะเตาะ	168.00	168.00	200.98	215.74	209.04	195.13	255.37	245.70	287.95	310.71	235.06	248.13	2,739.83
7.สตูล	4.32	0.40	0.55	0.64	0.34	0.45	0.95	0.48	1.34	1.31	0.49	0.43	11.70
8.สุไหงโก-ลก	41.66	32.86	40.00	45.64	56.42	66.39	72.28	57.62	40.53	31.58	25.59	30.76	541.33
9.เบตง	-	-	-	-	-	-	-	0.32	-	0.34	-	0.34	1.00
10.ตากใบ	0.24	0.20	0.73	3.34	3.80	3.75	4.55	4.41	4.94	4.46	1.54	1.68	33.65
รวม	331.07	368.25	435.99	638.01	549.77	448.49	493.86	497.64	448.62	511.35	426.95	422.52	5,572.54

ที่มา : ด่านศุลกากร และจากการคำนวณ

ตารางภาคผนวกที่ 5 มูลค่าส่งออกแป้ง ข้าว เส้นหมี่ไปตลาดมาเลเซียปี 2546

(ล้านบาท)

สินค้า	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	รวม
มูลค่า แป้ง ข้าว เส้นหมี่ รวม	76.21	95.13	98.35	104.90	109.91	77.19	136.08	98.85	77.83	98.05	70.46	96.19	1,139.13
-แป้งปรุงอาหาร	8.55	40.90	15.44	34.34	44.68	7.81	73.26	38.84	9.26	30.70	13.68	26.60	344.05
-แป้งมันสำปะหลัง	16.13	17.88	31.72	29.29	21.52	32.35	15.99	15.30	15.71	15.67	13.87	19.80	245.23
-เส้นหมี่	19.62	19.79	21.70	20.29	14.15	16.63	21.29	16.48	14.05	16.16	13.44	16.34	209.94
-แป้งข้าวเจ้า	18.85	10.76	15.05	11.17	18.21	8.87	11.85	17.91	20.73	19.96	17.56	26.17	197.09
-อื่นๆ	13.07	5.79	14.44	9.81	11.36	11.52	13.68	10.32	18.06	15.55	11.92	7.28	142.81

ที่มา : ด้านศุลกากร และจากการคำนวณ

ตารางภาคผนวกที่ 6 มูลค่าส่งออกปศุสัตว์ไปตลาดมาเลเซียปี 2546

(ล้านบาท)

สินค้า	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	รวม
มูลค่าปศุสัตว์รวม	27.57	31.04	17.17	30.31	22.16	23.94	47.08	71.44	82.75	108.11	78.19	85.71	625.45
- โค-กระบือมีชีวิต	7.89	1.42	0.40	5.15	1.87	7.22	2.44	9.33	0.68	-	-	-	36.39
- ชิ้นส่วนเนื้อสัตว์	19.68	29.62	16.77	25.15	20.29	16.72	44.64	61.91	81.70	108.06	78.19	85.71	588.44
- อื่นๆ	-	-	-	-	-	-	-	0.20	0.38	0.05	-	-	0.62

ที่มา : ด้านศุลกากร และจากการคำนวณ

ตารางภาคผนวกที่ 7 มูลค่าส่งออกสัตว์น้ำไปตลาดมาเลเซียปี 2546

(ล้านบาท)

สินค้า	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	รวม
มูลค่าสัตว์น้ำรวม	21.24	22.64	29.04	30.88	37.33	34.46	40.49	35.86	47.03	61.70	54.09	59.51	474.27
-ชิ้นส่วนเนื้อปลาสด	1.82	9.64	12.02	12.39	16.72	19.15	24.41	22.54	32.23	41.88	35.97	41.66	270.42
-ปลาทูสด	12.29	9.85	11.48	10.64	11.32	9.67	10.29	9.77	10.37	9.85	9.26	9.12	123.91
-ปลาหมึกสด	3.81	0.00	2.79	3.14	1.81	3.09	2.21	1.36	2.63	1.44	2.93	3.76	28.99
-อื่นๆ	3.32	3.15	2.76	4.71	7.47	2.55	3.58	2.20	1.81	8.52	5.92	4.97	50.95

ที่มา : ด้านศุลกากร และจากการคำนวณ

ตารางภาคผนวกที่ 8 มูลค่าส่งออกผักสดไปตลาดมาเลเซียปี 2546

(ล้านบาท)

สินค้า	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	รวม
มูลค่าผักสดรวม	23.78	32.41	43.35	35.32	22.68	19.74	20.29	12.67	9.68	15.45	17.71	30.05	283.13
-พริกไทยสด	6.48	9.82	11.68	12.18	11.61	10.68	11.96	5.03	0.28	0.67	1.01	1.12	82.51
-ผักประเภทหัวหอม	13.35	18.65	24.10	15.33	3.45	0.32	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	5.87	81.07
-เห็ดสด	0.74	0.60	1.62	1.97	2.14	1.97	1.95	2.13	2.51	1.73	2.23	2.35	21.93
-อื่นๆ	3.21	3.34	5.95	5.85	5.49	6.77	6.38	5.50	6.89	13.05	14.48	20.71	97.63

ที่มา : ด้านศุลกากร และจากการคำนวณ

ตารางภาคผนวกที่ 9 มูลค่าส่งออกผลไม้สดไปตลาดมาเลเซียปี 2546

(ล้านบาท)

สินค้า	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	รวม
มูลค่าผลไม้สดรวม	12.45	19.83	20.99	18.51	27.54	27.17	25.81	10.55	4.33	2.28	1.48	1.84	172.76
-มะม่วงสด	2.66	6.09	6.40	12.50	21.72	7.35	0.01	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	56.73
-เงาะสด	0.00	0.00	0.00	0.00	0.08	15.12	24.06	5.55	2.13	0.35	0.17	0.03	47.49
-ลำไยสด	6.57	7.39	10.88	4.26	0.00	0.00	0.11	2.44	0.36	0.12	0.00	0.00	32.14
-มะพร้าวสด	1.84	1.65	1.91	1.33	1.83	1.43	1.28	1.96	1.42	1.51	0.78	1.31	18.25
-อื่นๆ	1.38	4.69	1.80	0.42	3.92	3.27	0.36	0.60	0.41	0.29	0.52	0.50	18.15

ที่มา : ด้านศุลกากร และจากการคำนวณ

ตารางภาคผนวกที่ 10 มูลค่าส่งออกเมล็ดพืช น้ำมันพืชไปตลาดมาเลเซียปี 2546

(ล้านบาท)

สินค้า	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	รวม
มูลค่าเมล็ดพืช น้ำมันพืชรวม	2.20	32.88	46.74	237.24	127.36	63.46	5.69	65.27	3.85	28.11	53.94	6.40	673.13
-น้ำมันเมล็ดในปาล์ม	0.00	30.27	36.87	63.21	59.09	53.86	0.00	0.00	0.00	25.49	52.17	0.00	320.96
-น้ำมันปาล์มดิบ	0.00	0.00	0.00	163.50	59.30	0.00	0.00	59.91	0.00	0.00	0.00	0.00	282.71
-เมล็ดในผลปาล์ม	0.32	0.85	4.60	3.62	5.89	3.54	2.86	2.85	2.04	1.49	0.81	3.02	31.88
-น้ำมันมะพร้าว	0.00	0.00	1.58	3.48	0.00	1.41	1.86	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	8.33
-อื่นๆ	1.88	1.76	3.69	3.43	3.08	4.66	0.98	2.51	1.81	1.14	0.96	3.38	29.26

ที่มา : ด้านศุลกากร และจากการคำนวณ

ตารางภาคผนวกที่ 11 มูลค่าส่งออกอาหารทะเลแปรรูปไปตลาดมาเลเซียปี 2546

(ล้านบาท)

สินค้า	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	รวม
มูลค่าอาหารทะเลแปรรูปรวม	25.52	23.75	35.60	23.30	24.39	21.18	20.78	20.18	26.92	29.93	16.87	24.06	292.48
-ชิ้นส่วนเนื้อปลาแปรรูป	20.72	14.92	16.66	13.93	11.71	12.42	10.27	10.63	12.11	16.20	6.13	11.42	157.11
-ปลาซาร์ดีนกระป๋อง	1.19	4.18	8.80	6.87	8.57	6.06	7.80	6.76	10.34	10.93	7.70	11.33	90.52
-ปลาทูน่ากระป๋อง	2.48	3.27	7.73	0.72	0.86	1.73	2.08	2.72	4.23	1.94	1.52	1.26	30.53
-อื่นๆ	1.12	1.39	2.40	1.78	3.26	0.98	0.63	0.07	0.24	0.87	1.52	0.05	14.31

ที่มา : ด้านศุลกากร และ จากการค้ารวม

ตารางภาคผนวกที่ 12 สัดส่วนร้อยละมูลค่าส่งออกอาหารไปตลาดมาเลเซีย

(ร้อยละ)

สินค้า	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	รวม
ปศุสัตว์	8.33	8.43	3.94	4.75	4.03	5.34	9.53	14.36	18.45	21.14	18.31	20.28	11.22
สัตว์น้ำ	6.42	6.15	6.66	4.84	6.79	7.68	8.20	7.21	10.48	12.07	12.67	14.08	8.51
ผักสด	7.18	8.80	9.94	5.54	4.13	4.40	4.11	2.55	2.16	3.02	4.15	7.11	5.08
ผลไม้สด	3.76	5.38	4.81	2.90	5.01	6.06	5.23	2.12	0.96	0.45	0.35	0.43	3.10
แป้ง ข้าว เส้นหมี่	23.02	25.83	22.56	16.44	19.99	17.21	27.55	19.86	17.35	19.17	16.50	22.76	20.44
เมล็ดพืช น้ำมันพืช	0.66	8.93	10.72	37.18	23.17	14.15	1.15	13.12	0.86	5.50	12.63	1.51	12.08
อาหารทะเลแปรรูป	7.71	6.45	8.16	3.65	4.44	4.72	4.21	4.05	6.00	5.85	3.95	5.70	5.25
ผักผลไม้แปรรูป	4.17	1.03	1.79	0.91	1.54	2.05	1.91	1.92	2.29	2.14	2.54	2.06	1.95
อาหารสัตว์	25.74	14.97	16.60	13.91	19.21	23.31	25.00	23.30	23.47	20.95	19.94	14.68	19.93
อื่นๆ	13.01	14.03	14.81	9.88	11.69	15.08	13.11	11.53	17.98	9.71	8.95	11.37	12.44
รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00

ที่มา : ด้านศุลกากร และจากการคำนวณ

ตารางภาคผนวกที่ 13 สัดส่วนร้อยละมูลค่าส่งออกปศุสัตว์ไปตลาดมาเลเซีย

(ล้านบาท)

สินค้า	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	รวม
ปศุสัตว์รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
- โค-กระบือมีชีวิต	28.61	4.58	2.30	17.00	8.42	30.16	5.18	13.06	0.82	0.00	0.00	0.00	5.82
- ชิ้นส่วนเนื้อสัตว์	71.39	95.42	97.70	83.00	91.58	69.84	94.82	86.66	98.73	99.96	100.00	100.00	94.08
- อื่นๆ	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.28	0.45	0.04	0.00	0.00	0.10

ที่มา : ด้านศุลกากร และ จากการคำนวณ

ตารางภาคผนวกที่ 14 สัดส่วนมูลค่าส่งออกอาหารสัตว์ไปตลาดมาเลเซีย

(ร้อยละ)

สินค้า	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	รวม
อาหารสัตว์รวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
-อาหารสัตว์อื่นๆ	91.91	85.83	78.91	81.55	74.27	82.35	89.10	91.62	89.30	91.15	84.65	93.90	86.25
-อาหารสุนัข/แมว	8.09	14.17	21.09	18.45	25.73	17.65	10.90	8.38	10.70	8.85	15.35	6.10	13.75
-อื่นๆ	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00

ที่มา : ด้านศุลกากร และจากการคำนวณ

ตารางภาคผนวกที่ 15 สัดส่วนมูลค่าส่งออกผักผลไม้แปรรูปไปตลาดมาเลเซีย

(ร้อยละ)

สินค้า	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	รวม
ผักผลไม้แปรรูปรวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
-ผลไม้รวมบรรจุกระป๋อง	28.75	20.55	24.30	27.87	47.00	40.03	42.30	20.33	10.75	12.76	20.10	33.86	27.14
-ถั่วต่างๆ	11.53	31.31	15.34	20.16	15.65	28.01	10.47	6.35	22.38	0.95	16.10	2.36	13.81
-แยมผลไม้	0.00	10.88	0.00	7.13	11.80	4.52	18.69	25.50	34.74	30.93	6.72	5.12	13.41
-อื่นๆ	59.72	37.26	60.36	44.84	25.55	27.43	28.54	47.82	32.13	55.36	57.08	58.65	45.64

ที่มา : ด้านศุลกากร และจากการคำนวณ

ตารางภาคผนวกที่ 16 สัดส่วนมูลค่าส่งออกอาหารทะเลแปรรูปไปตลาดมาเลเซีย

(ร้อยละ)

สินค้า	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	รวม
อาหารทะเลแปรรูปรวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
-ชิ้นส่วนเนื้อปลาแปรรูป	81.20	62.81	46.80	59.77	47.99	58.62	49.44	52.69	45.00	54.12	36.33	47.47	53.72
-ปลาซาร์ดีนกระป๋อง	4.67	17.59	24.73	29.50	35.12	28.60	37.52	33.49	38.42	36.51	45.65	47.07	30.95
-ปลาทูน่ากระป๋อง	9.73	13.75	21.73	3.09	3.53	8.15	10.01	13.48	15.70	6.47	9.01	5.26	10.44
-อื่นๆ	4.41	5.85	6.74	7.65	13.36	4.64	3.03	0.33	0.88	2.91	9.01	0.20	4.89

ที่มา : ด้านศุลกากร และจากการคำนวณ

ตารางภาคผนวกที่ 17 สัดส่วนมูลค่าส่งออกเมล็ดพืช น้ำมันพืชไปตลาดมาเลเซีย

(ร้อยละ)

สินค้า	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	รวม
เมล็ดพืช น้ำมันพืชรวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
-น้ำมันเมล็ดในปาล์ม	0.00	92.07	78.87	26.65	46.39	84.87	0.00	0.00	0.00	90.66	96.72	0.00	47.68
-น้ำมันปาล์มดิบ	0.00	0.00	0.00	68.92	46.56	0.00	0.00	91.79	0.00	0.00	0.00	0.00	42.00
-เมล็ดในผลปาล์ม	14.72	2.57	9.84	1.52	4.62	5.57	50.21	4.36	53.06	5.29	1.50	47.23	4.74
-น้ำมันมะพร้าว	0.00	0.00	3.38	1.47	0.00	2.22	32.64	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	1.24
-อื่นๆ	85.28	5.36	7.90	1.44	2.42	7.34	17.15	3.85	46.94	4.05	1.77	52.77	4.35

ที่มา : ด้านศุลกากร และจากการคำนวณ

ตารางภาคผนวกที่ 18 สัดส่วนมูลค่าส่งออกแป้ง ข้าว เส้นไหมไปตลาดมาเลเซีย

(ร้อยละ)

สินค้า	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	รวม
แป้ง ข้าว เส้นไหมรวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
-แป้งปรุงอาหาร	11.21	42.99	15.70	32.73	40.65	10.12	53.84	39.29	11.90	31.32	19.41	27.65	30.20
-แป้งมันสำปะหลัง	21.16	18.80	32.26	27.92	19.58	41.91	11.75	15.47	20.19	15.98	19.68	20.58	21.53
-เส้นไหม	25.74	20.81	22.06	19.34	12.87	21.55	15.65	16.68	18.06	16.48	19.07	16.99	18.43
-แป้งข้าวเจ้า	24.74	11.31	15.30	10.65	16.57	11.49	8.70	18.12	26.64	20.36	24.92	27.20	17.30
-อื่นๆ	17.14	6.09	14.69	9.35	10.33	14.93	10.05	10.44	23.21	15.86	16.92	7.57	12.54

ที่มา : ด้านศุลกากร และจากการคำนวณ

ตารางภาคผนวกที่ 19 สัดส่วนมูลค่าส่งออกผลไม้สดไปตลาดมาเลเซีย

(ร้อยละ)

สินค้า	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	รวม
ผลไม้สดรวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
-มะม่วงสด	21.35	30.74	30.48	67.52	78.84	27.06	0.05	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	32.84
-เงาะสด	0.00	0.00	0.00	0.00	0.28	55.65	93.19	52.67	49.19	15.41	11.82	1.70	27.49
-ลำไยสด	52.79	37.28	51.86	23.02	0.00	0.00	0.41	23.13	8.42	5.35	0.00	0.00	18.60
-มะพร้าวสด	14.81	8.32	9.10	7.16	6.65	5.27	4.96	18.54	32.84	66.46	52.85	71.34	10.57
-อื่นๆ	11.04	23.66	8.56	2.29	14.24	12.02	1.39	5.66	9.54	12.77	35.33	26.96	10.50

ที่มา : ด้านศุลกากร และจากการคำนวณ

ตารางภาคผนวกที่ 20 สัดส่วนมูลค่าส่งออกผักสดไปตลาดมาเลเซีย

(ร้อยละ)

สินค้า	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	รวม
ผักสดรวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
-พริกไทยสด	27.24	30.30	26.94	34.47	51.19	54.08	58.95	39.75	2.84	4.36	5.69	3.73	29.14
-ผักประเภทหัวหอม	56.14	57.54	55.59	43.40	15.19	1.63	0.02	0.00	0.00	0.00	0.00	19.52	28.63
-เห็ดสด	3.12	1.85	3.74	5.56	9.42	9.99	9.59	16.82	25.96	11.16	12.58	7.81	7.74
-อื่นๆ	13.50	10.30	13.73	16.57	24.19	34.30	31.45	43.43	71.20	84.48	81.74	68.93	34.48

ที่มา : ด้านศุลกากร และจากการคำนวณ

ตารางภาคผนวกที่ 21 สัดส่วนมูลค่าส่งออกสัตว์น้ำไปตลาดมาเลเซีย

74

(ร้อยละ)

สินค้า	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	รวม
สัตว์น้ำรวม	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
-ชิ้นส่วนเนื้อปลาสด	8.56	42.57	41.38	40.12	44.80	55.58	60.29	62.85	68.52	67.88	66.51	69.99	57.02
-ปลาทูสด	57.86	43.52	39.52	34.46	30.32	28.06	25.41	27.23	22.04	15.97	17.13	15.33	26.13
-ปลาหมึกสด	17.96	0.00	9.60	10.15	4.86	8.97	5.47	3.80	5.59	2.34	5.42	6.32	6.11
-อื่นๆ	15.63	13.92	9.49	15.27	20.02	7.39	8.84	6.12	3.86	13.81	10.94	8.35	10.74

ที่มา : ด้านศุลกากร และจากการคำนวณ

ตารางภาคผนวกที่ 22 สัดส่วนร้อยละมูลค่าสินค้าส่งออกอาหารแต่ละชนิดผ่านด่านศุลกากรต่างๆ ในภาคใต้ไปยังตลาดปลายทางมาเลเซียปี พ.ศ. 2546

แยกตามสินค้า

(ร้อยละ)

สินค้า	1.บ้านดอน	2.กระบี่	3.ภูเก็ต	4.สงขลา	5.ปาดังเบซาร์	6.สะเตา	7.สตูล	8.สุไหงโก-ลก	9.เบตง	10.ตากใบ	รวม
ปศุสัตว์	0.00	0.00	0.00	0.00	5.58	93.85	0.16	0.41	0.00	0.00	100.00
สัตว์น้ำ	0.00	0.00	0.03	0.00	1.29	98.38	0.31	0.00	0.00	0.00	100.00
ผักสด	0.00	0.00	0.02	1.07	20.44	77.84	0.09	0.27	0.00	0.27	100.00
ผลไม้สด	0.00	0.00	0.00	0.00	11.81	5.87	1.47	80.57	0.00	0.28	100.00
แป้ง ข้าว เส้นหมี่	0	0.00	0.00	0.00	85.44	7.27	0.41	5.12	0.00	1.76	100.00
เมล็ดพืช น้ำมันพืช	57.38	32.30	0.00	0.00	0.79	8.84	0.00	0.70	0.00	0.00	100.00
อาหารทะเลแปรรูป	0.00	0.00	0.00	15.93	58.11	25.66	0.00	0.31	0.00	0.00	100.00
ผักผลไม้แปรรูป	0.00	0.00	0.00	2.22	37.23	44.52	0.34	13.96	0.00	1.73	100.00
อาหารสัตว์	0.00	0.00	0.00	0.97	11.81	62.79	0.00	24.42	0.00	0.01	100.00
อื่นๆ	0.00	0.00	0.00	0.01	20.15	71.21	0.20	6.77	0.15	1.52	100.00
รวม	6.93	3.90	0.00	1.13	28.32	49.17	0.21	9.71	0.02	0.60	100.00

ที่มา : ด่านศุลกากร และจากการคำนวณ